

สำนักหอสมุด

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย
ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว;
กรณีศึกษา อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ชัยเดช ขาวอ่อน

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยราชภัฏ

วันลงทะเบียน - 3 ต.ค. 2551

เลขหนังสือ 14304366

เลขเรียกหนังสือ ป 6

155

.15

13/10/51

2551

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยด้าน
ประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากร
การท่องเที่ยว : กรณีศึกษา อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี" ของ ชัยเดช ชาวอ่อน เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรม
และการท่องเที่ยว ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน
(ดร.ธารินทร์ สงวนเสริมศรี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรสา เตตวิวัฒน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุทินันท์ พรหมสุวรรณ)

.....กรรมการ
(ดร. ละเอียด ศิลาน้อย)

อนุมัติ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ภูพัฒน์วิบูลย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

16 พฤษภาคม 2551

ประกาศคุณูปการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ ที่ปรึกษาและกรรมการวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้ความกรุณาตลอดเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการวิทยานิพนธ์อันประกอบด้วย ดร.ธารินทร์ สงวนเสริมศรี ประธานคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรสา เตติวัฒน์ และ ดร.ละเอียด ศิลาน้อย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณ นายปรเมศวร์ อมาตยกุล ผู้อำนวยการสำนักงาน ททท. ภาคกลาง เขต 1 นายไกรสร กลับทวี ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัดราชบุรี นายยอดธง มั่นใจ รองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี และ ดร.เทิดชาย ช่วยบำรุง ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลและอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ขอขอบพระคุณผู้ประกอบการร้านอาหารและที่พักที่กรุณาเอื้อเฟื้อสถานที่สำหรับจัดเก็บข้อมูลกับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการ

เหนือสิ่งอื่นใด ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยนี้ที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการหาแนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี และผู้ที่สนใจบ้างไม่มากก็น้อย

ชัยเดช ขาวอ่อน

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว กรณีศึกษา อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี
ผู้วิจัย	ชัยเดช ชาวอ่อน
สถานที่ปรึกษา	ดร.ธารินทร์ สงวนเสริมศรี
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2550
คำสำคัญ	สินมรดกทางการท่องเที่ยว

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว และเพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี โดยการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) จำนวน 390 คน ทำการศึกษาในระหว่าง วันที่ 15 ธันวาคม 2550 ถึงวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2551 ในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดปีใหม่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบและการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 390 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 66.00) อยู่ในช่วงอายุไม่เกิน 25 ปี (ร้อยละ 39.70) มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 52.60) เป็นนักเรียนหรือนักศึกษา (ร้อยละ 31.50) และกลุ่มอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 27.40) และมีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาท (ร้อยละ 43.30) เป็นกลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล (ร้อยละ 56.70) ส่วนพฤติกรรมมาท่องเที่ยวพบว่า ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว คือ วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ (ร้อยละ 53.60) พักค้างคืน 1 คืน (ร้อยละ 66.90) เดินทางมาท่องเที่ยวครั้งแรก (ร้อยละ 60.00) เพื่อการพักผ่อน (ร้อยละ 71.60) สำหรับการประเมินระดับความพึงพอใจโดยรวมด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาด้านสินมรดกทางธรรมชาติและด้านสินมรดก

ที่มนุษย์สร้างขึ้นจากการประเมินความพึงพอใจโดยนักท่องเที่ยว พบว่า สนิมรดกทางธรรมชาติ
ในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
(ค่าเฉลี่ย 3.68) และประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ
มาก (ค่าเฉลี่ย 3.92) ทั้งนี้ สนิมรดกทางธรรมชาติโดยรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
(ค่าเฉลี่ย 3.77) สำหรับสนิมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นความหลากหลายของรูปแบบ
การท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.23) ประเด็นโครงสร้าง
พื้นฐานของการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.65) ประเด็น
โครงสร้างเหนือฐานรองมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.01) ประเด็น
วิธีการดำรงชีวิตของประชาชนท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.29)
ทั้งนี้ สนิมรดกมนุษย์สร้างขึ้นโดยรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (3.67) การศึกษา
ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากร
การท่องเที่ยว วิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า เพศ อายุ
อาชีพ รายได้ และภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากร การท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สนิมรดกทางธรรมชาติและสนิมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น การศึกษาปัจจัยด้านพฤติกรรมของ
นักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว วิเคราะห์ด้วยสถิติ
ทดสอบไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ช่วงเวลาที่เดินทาง ระยะเวลาที่พักค้างคืน
จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมา และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมีความสัมพันธ์กับ
ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสนิมรดกทางธรรมชาติ และสนิมรดกที่มนุษย์
สร้างขึ้น ข้อเสนอแนะสำคัญจากการศึกษาครั้งนี้ คือ หน่วยงานภาครัฐโดยเฉพาะองค์กรปกครอง
ท้องถิ่นควรเข้ามาดูแลควบคุมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ ให้กลับคืนสู่สภาพ
ความเป็นธรรมชาติที่สวยงาม และผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวควรร่วมกันดำเนินการจัด
ระเบียบ โดยเฉพาะการจัดการภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสวยงาม นอกจากนี้
ขอเสนอแนะให้มีการสำรวจฐานข้อมูลเพื่อการท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี
และการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสถิตินักท่องเที่ยวโดยจัดเก็บเป็นเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์
เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวระดับท้องถิ่นต่อไป

Title THE RELATIONSHIPS BETWEEN THAI TOURIST DEMOGRAPHIC AND BEHAVIORAL FACTORS, AND THE SATISFACTION ON TOURISM RESOURCE : A CASE STUDY OF SUANPHUENG DISTRICT, RATCHABURI PROVINCE

Author Chaideaj Khow-on

Advisor Tharin Sanguansermisri, Ph.D.

Co - Advisor Associate Professor Suthinan Promsuwan, Ph.D.

Type of Degree Thesis M.A. in Hotel and Tourism Management,
Naresuan University, 2007

Keywords Tourism Resource

ABSTRACT

The purpose of this study are to 1) study the satisfaction on tourism resource (natural tourism resource and man-made tourism resource), and 2) study the relationships between the Thai tourists' demographic and behavioral factors and satisfaction on tourism resource. The study also focused on Thai tourists traveling to Suanphueng District, Ratchaburi Province between December 15th, 2007 to February 16th, 2008 during weekend and New Year. The sample of study was 390 Thai tourists classified by gender, age range, educational level, career, salary range, occasion of visit, visiting times, nights of stay and objectives of traveling. The devices used in gathering data were questionnaire and statistical analysis including percentile, mean, standard deviation and chi-square. This study found that the majority of 390 respondents were male students and business owners, younger than 26 years old, Bachelor's Degree and whose income was lower than 15,000 Baht per month. Most of the tourist visited the place, stayed on night, with first time visit for relaxation purpose. The results of satisfaction on the tourism resource revealed that Thai tourists expectation on the issue of natural resource (means = 3.77) and the man-made tourism resource (means = 3.67) was high. The results of statistical tests studying the relationships between Thai tourists' demographic and behavioral factors and the satisfaction on tourism resource yielded

with statistical significance at .05 level. It was founded that gender, age, career, income and the domicile of Thai tourists were related to satisfaction on the natural tourism resource sector and on the man-made tourism resource sector. The behavioral factors, occasion of visit, visiting times, nights of stay and objectives of traveling were related to satisfaction on natural tourism and man-made tourism resource. This research suggests that the government agencies involved, especially local administration organizations supervise and develop this natural resource for its recovery to an exquisite natural condition. Also, entrepreneurs of tourism business should jointly organize zoning, especially landscape management for future study. The tourism database and statistics should be gathered in hard copy and electronic formats to be used as a tool for local tourism strategy setting.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	10
แนวคิดด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	13
แนวคิดด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว.....	22
บริบทอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว.....	46
ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว.....	49
ตอนที่ 3 ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของ นักท่องเที่ยวกับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว.....	54
ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมของ นักท่องเที่ยวกับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว.....	111
5 บทสรุป.....	155
สรุปผลการศึกษา.....	155
อภิปรายผลการวิจัย.....	160
ข้อเสนอแนะ.....	162
บรรณานุกรม	163
ภาคผนวก	168
ประวัติผู้วิจัย	186

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรชาย-หญิง ในแต่ละตำบล-หมู่บ้าน ในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี.....	28
2 แสดงการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	42
3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว	46
4 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยว	49
5 แสดงการประเมินระดับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ สินมรดกทางธรรมชาติ.....	51
6 แสดงการประเมินระดับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น.....	52
7 แสดงการประเมินค่าเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวมด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว เกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติและสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น.....	54
8 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตาม เพศของนักท่องเที่ยว.....	54
9 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ ในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว.....	55
10 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ ของนักท่องเที่ยว.....	56
11 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ ในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว.....	56
12 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามเพศของ นักท่องเที่ยว.....	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว.....	58
14 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตาม เพศของนักท่องเที่ยว.....	58
15 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว.....	59
16 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองของแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว.....	60
17 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง.....	60
18 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น จำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว.....	61
19 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น.....	62
20 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตาม อายุของนักท่องเที่ยว.....	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
21 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว.....	64
22 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว.....	64
23 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว.....	65
24 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว.....	66
25 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว.....	67
26 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว.....	67
27 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว.....	68
28 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว.....	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
29 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง.....	70
30 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น จำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว.....	70
31 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น.....	71
32 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนก ตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว.....	72
33 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษาของ นักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว.....	73
34 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตาม ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว.....	73
35 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษาของ นักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว.....	74
36 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามระดับ การศึกษาของนักท่องเที่ยว.....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
37 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษาของ นักท่องเที่ยวนและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว.....	76
38 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตาม ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวน.....	76
39 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษาของ นักท่องเที่ยวนและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว.....	77
40 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามระดับ การศึกษาของนักท่องเที่ยวน.....	78
41 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษาของ นักท่องเที่ยวนและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง.....	79
42 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนก ตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวน.....	79
43 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษาของ นักท่องเที่ยวนและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน ในท้องถิ่น.....	80
44 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตาม อาชีพของนักท่องเที่ยวน.....	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
45 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาชีพของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ ในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว.....	82
46 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ ของนักท่องเที่ยว.....	82
47 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาชีพของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ ในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว.....	83
48 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ ของนักท่องเที่ยว.....	84
49 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาชีพของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว.....	85
50 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตาม อาชีพของนักท่องเที่ยว.....	85
51 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาชีพของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว.....	86
52 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามอาชีพของ นักท่องเที่ยว.....	87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
53 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาชีพของนักท่องเที่ยว ในประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรอง.....	88
54 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น จำแนกตามอาชีพของนักท่องเที่ยว.....	88
55 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาชีพของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น.....	89
56 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตาม รายได้ของนักท่องเที่ยว.....	90
57 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ ในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว.....	91
58 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ ของนักท่องเที่ยว.....	91
59 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ ในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว.....	92
60 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ ของนักท่องเที่ยว.....	93
61 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว.....	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
62 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนก ตามรายได้ของนักท่องเที่ยว.....	94
63 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว.....	95
64 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามรายได้ ของนักท่องเที่ยว.....	96
65 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง.....	97
66 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น จำแนกตามรายได้ของนักท่องเที่ยว.....	97
67 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์ สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น.....	98
68 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตาม ภูมิฐานะของนักท่องเที่ยว.....	100
69 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิฐานะของนักท่องเที่ยวและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ ในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว.....	101

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
70 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำนานาของนักท่องเที่ยว.....	101
71 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิลำนานาของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว.....	102
72 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกมนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำนานาของนักท่องเที่ยว.....	103
73 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิลำนานาของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว.....	104
74 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำนานาของนักท่องเที่ยว.....	105
75 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิลำนานาของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว.....	106
76 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามภูมิลำนานาของนักท่องเที่ยว.....	107
77 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิลำนานาของนักท่องเที่ยวในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง.....	108
78 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามภูมิลำนานาของนักท่องเที่ยว.....	109

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
79 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น.....	110
80 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว.....	111
81 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว.....	112
82 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว.....	113
83 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว.....	114
84 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว.....	114
85 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว.....	115
86 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว.....	116

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
87 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว.....	117
88 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว.....	117
89 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง.....	118
90 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว.....	119
91 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น.....	120
92 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืน.....	121
93 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระยะเวลาที่พักค้างคืนและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว.....	122
94 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืน.....	122
95 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระยะเวลาที่พักค้างคืนและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว.....	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
96 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการทองที่เกี่ยวข้องกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการทองที่จําแนกตามระยะเวลา ที่พักค้างคืน.....	124
97 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระยะเวลาที่พักค้างคืนและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการทองที่เกี่ยวข้องกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นรูปแบบของการทองที่จําแนก.....	125
98 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการทองที่เกี่ยวข้องกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการทองที่จําแนก ตามระยะเวลาที่พักค้างคืน.....	126
99 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระยะเวลาที่พักค้างคืนและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการทองที่เกี่ยวข้องกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการทองที่จําแนก.....	127
100 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการทองที่เกี่ยวข้องกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจําแนกตามระยะเวลา ที่พักค้างคืน.....	127
101 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระยะเวลาที่พักค้างคืนและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการทองที่เกี่ยวข้องกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง.....	128
102 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการทองที่เกี่ยวข้องกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น จําแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืน.....	129
103 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระยะเวลาที่พักค้างคืนและ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการทองที่เกี่ยวข้องกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น.....	130

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
104 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว.....	131
105 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว.....	132
106 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว.....	132
107 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว.....	133
108 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว.....	134
109 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว.....	135
110 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว.....	135
111 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว.....	136

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
112 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามจำนวนครั้งที่ ที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว.....	137
113 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจำนวนครั้งที่เคยเดินทาง มาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง.....	138
114 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนก ตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว.....	138
115 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจำนวนครั้งที่เคยเดินทาง มาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น.....	139
116 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตาม วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว.....	140
117 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง มาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว.....	141
118 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตาม วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว.....	142
119 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง มาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว.....	143

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
120	แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มनुษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตาม วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว.....	144
121	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง มาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ทางธรรมชาติในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว.....	145
122	แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มनुษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตาม วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว.....	146
123	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง มาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มनुษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว.....	147
124	แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มनुษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตาม วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว.....	148
125	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง มาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มनुษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง.....	149
126	แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มनुษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น จำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว.....	150
127	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง มาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก ที่มनुษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น.....	151

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
128 แสดงการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	174
129 แสดงการทดสอบคำถามที่มีความตรงกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	174

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
2 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว.....	15
3 เวลาพักผ่อนและรายได้ในแต่ละช่วงชีวิต.....	16
4 เวลาว่างและเวลาการทำงานในแต่ละยุค.....	16
5 แรงจูงใจที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการตัดสินใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยว.....	19
6 ความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของผู้รับบริการ.....	23
7 ความพึงพอใจของลูกค้า.....	24
8 แผนที่แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี.....	185

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การท่องเที่ยวถือเป็นอุตสาหกรรม ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยได้รับประโยชน์อย่างมากจากอุตสาหกรรม เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว นำรายได้เข้าสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ก่อให้เกิดการจ้างงานและธุรกิจบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกหลายแขนง โดยเฉพาะเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจขึ้นทั่วโลก ทำให้หลายๆประเทศมาใช้บริการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังที่ วัตสัน อิงคพัฒนากุล (2548, หน้า 89) กล่าวว่า "การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมประเภทหนึ่งที่น่ารายได้เข้าสู่ประเทศ และเป็นปัจจัยที่สำคัญในการทำให้เกิดการหมุนเวียนของเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยก่อให้เกิดรายได้ทั้งในรูปของเงินตราต่างประเทศ เป็นการนำนักท่องเที่ยวเข้าประเทศ และเป็นการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจเป็นการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยวภายในประเทศ ซึ่งการท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบสำคัญของการท่องเที่ยวในหลากหลายรูปแบบ"

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2550, หน้า 12-13) ได้กล่าวว่า "การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมสำคัญในภาคอุตสาหกรรมบริการของประเทศ ซึ่งสามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศได้เป็นจำนวนมากจากการเดินทางเข้าของนักท่องเที่ยวต่างชาติ และเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการหมุนเวียนเงินตราภายในประเทศจากการเดินทางของคนไทย ทั้งก่อให้เกิดการกระจายรายได้และความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ ในปี 2548 ประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวถึง 702,097 ล้านบาท ก่อให้เกิดรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก"

จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญแล้ว โครงสร้างรายได้ของการท่องเที่ยวไทยจากอดีตจนถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น รายได้จากการท่องเที่ยวที่เคยมีมากอยู่ในกรุงเทพมหานคร ได้ขยายออกไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งภาครัฐได้ให้ความสนใจและสนับสนุนเป็นอย่างดี เนื่องจากประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและน่าสนใจกระจายอยู่ทั่วภูมิภาคของประเทศ ซึ่งจำแนกแหล่งท่องเที่ยวออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะเด่นของบริเวณพื้นที่ และทรัพยากรการท่องเที่ยวบริเวณนั้น ๆ เช่น แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ (ภูเขา น้ำตก ทะเล ฯลฯ)

แหล่งท่องเที่ยวตามประวัติศาสตร์ (โบราณสถาน ฯลฯ) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (สวนเกษตร ปศุสัตว์ ประมง ฯลฯ)

จังหวัดราชบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งที่มียุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน โดยมีวิสัยทัศน์ด้านการท่องเที่ยวว่า “จังหวัดราชบุรีเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ และวิถีวัฒนธรรมแห่งลุ่มแม่น้ำแม่กลอง และเทือกเขาตะนาวศรี” จากสถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดราชบุรี พบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดราชบุรี 999,897 คน รายได้จากการท่องเที่ยวในปี พ.ศ.2548 มีรายได้ 1,166.50 ล้านบาท (สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550, หน้า 95 - 96) จะเห็นได้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวนมากได้เริ่มเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดราชบุรีเนื่องมาจากจังหวัดราชบุรีมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและ สถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมมากมาย และสภาพทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดราชบุรี ทำให้เหมาะสมกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะภูมิประเทศทางทิศตะวันตก เขต อำเภอสวนผึ้ง มีอาณาเขตติดชายแดนสหภาพเมียนมาร์ โดยมีเทือกเขาตะนาวศรีเป็นแนวเขตกั้นกลางอยู่ ทำให้อำเภอสวนผึ้งมีผืนป่าและมี สภาพธรรมชาติที่สมบูรณ์งดงามเหมาะสมกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เป็นอย่างยิ่ง

วงศ์ศักดิ์ สวัสดิพานิชย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี (ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัดราชบุรี, 2549, หน้า 20 - 22) ได้กล่าวไว้ใน การเปิดการประชุมคณะทำงานร่างแผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดราชบุรี ณ โรงแรมโกลเด้นซิตี จังหวัดราชบุรี วันที่ 20 มิถุนายน 2549 ว่า “อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มีจุดเด่นที่สำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยว ดังนี้

1. ความเป็นธรรมชาติ ของอำเภอสวนผึ้งมีความโดดเด่นในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ทำกิจกรรมได้ตลอดทั้งปี
2. อำเภอสวนผึ้ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการพักผ่อนอย่างจริงจัง และไม่ต้องเสียเวลาเดินทาง ด้วยระยะทางเพียง 160 กิโลเมตร จากกรุงเทพมหานคร นักท่องเที่ยวก็จะสัมผัสกับธรรมชาติ
3. กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความหลากหลาย เช่น ชมทะเลหมอกยามเช้าบนยอดเขากระโจม เล่นน้ำตก ล่องแก่ง ชมสวนกล้วยไม้ อาบน้ำแร่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การศึกษาวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง ฯลฯ”

ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรียังสรุปเกี่ยวกับสถานการณ์การท่องเที่ยวของ อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งกำลังได้รับความสนใจจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการสถานที่เที่ยวใหม่ ๆ

ที่ยังคงไว้ซึ่งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีการเดินทางที่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานครมากนัก ทำให้การท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้งเติบโตไปอย่างรวดเร็ว ในช่วงปี พ.ศ. 2548-พ.ศ. 2550 พบว่ามีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยว อ.สวนผึ้งเฉลี่ยต่อวัน วันละ 1,000 คน ร้านค้าและสถานประกอบการมีรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างต่ำเฉลี่ยวันละ 5,000-50,000 บาทต่อวัน และในการเจริญเติบโตทางการท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ก็ยังพบว่ามีข้อปัญหา และแนวทางต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้งอีกหลายประการที่ต้องศึกษาหาข้อมูล เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้ง ให้มีประสิทธิภาพและสามารถรองรับธุรกิจการท่องเที่ยวที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้มากที่สุด ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวจำแนกได้ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้งยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมาตรฐานเท่าที่ควร
2. ชุมชนในอำเภอสวนผึ้งยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
3. บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและฝ่ายปกครองของอำเภอสวนผึ้งที่รับผิดชอบในเรื่องการท่องเที่ยวยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
4. โรงแรม รีสอร์ท สถานที่พักแรมสำหรับนักท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง บางแห่งยังขาดการบริการที่เป็นมาตรฐานสากล
5. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่อำเภอสวนผึ้งให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวยังไม่มากและทั่วถึงเท่าที่ควร

จากความสำคัญและปัญหาดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว กรณีศึกษาอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เพื่อเป็นข้อมูลแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรีต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งได้แก่ สินมรดกทางธรรมชาติ และสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ข้อตกลงเบื้องต้น

แนวความคิดพื้นฐานและประเด็นปัญหาที่ผู้วิจัยนำเสนอมีต่อไปนี้

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ใช้ในการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดราชบุรีใช้แนวความคิดของ วาสนา อ่องเอี่ยม (2546, หน้า 65-66) ที่สรุปองค์ประกอบของลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ ที่อยู่อาศัยหรือภูมิลำเนา นักท่องเที่ยว การแบ่งลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ผลงานวิจัยของ รัฐวุฒิ เจียมศรีพงษ์ (2541, หน้า 145) ที่มีผลต่อความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบางแสน ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ และผลงานวิจัยของ สุวิทย์ กุลาเลิศ (2543, บทคัดย่อ) ที่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวเพศ ได้แก่ อาชีพ อายุ และแหล่งที่มาของนักท่องเที่ยว
2. พฤติกรรมการท่องเที่ยว ใช้แนวคิดของ สุกัญญา เจริญศรี (2549, หน้า 34-36) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวมีสาเหตุดังต่อไปนี้ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, หน้า 6) เรื่องวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน เอลิมเกียรติ เพื่อองแก้ว (2539, หน้า 30) เรื่องสิ่งที่นักท่องเที่ยวจะใช้เป็นตัวตัดสินใจในการเดินทาง เสรี วงษ์ไพจิตร (2530, หน้า 2-3) เรื่องเหตุจูงใจหรือมูลเหตุที่มุ่งมั่นในการเดินทาง วินิจ วีรยางกูร (2536, หน้า 1) เรื่องเงื่อนไขการเดินทาง ซึ่งผู้วิจัยสรุปพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วยช่วงเวลาการมาเยือน จำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยว ระยะเวลาที่พักอาศัย และวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยว
3. ปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว หรือสินมรดกทางการท่องเที่ยว ดังที่ วาฮับ (Wahab, n.d.,unpaged อ้างอิงใน เดือนรัตน์ รัตนศิริ. 2533, หน้า 13-14) ว่าเป็นสิ่งกระตุ้นหรือจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว นอกจากนี้ ปัจจัยที่ป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญด้านการท่องเที่ยวซึ่งมี 4 ประการ (Mill, 1990, p.22) ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก การขนส่ง และการต้อนรับ ซึ่งสินมรดกทางการท่องเที่ยว ขณะเดียวกัน กิจกรรมและบริการ

สิ่งอำนวยความสะดวกประเภทที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวที่แบ่งออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2550, หน้า 45) การคมนาคมขนส่ง ที่พักแรม ร้านอาหารและภัตตาคาร บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ร้านขายของที่ระลึกและขายสินค้าพื้นเมืองความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกในการเข้า-ออกเมือง การจัดบริการอื่น ๆ และการเผยแพร่โฆษณา ดังนั้น สนิมรดกทางการท่องเที่ยวที่ใช้ในการวิจัยนี้จึงประกอบด้วย

3.1 สนิมรดกทางการท่องเที่ยวด้านธรรมชาติ ได้แก่ ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว และสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

3.2 สนิมรดกทางการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ รูปแบบการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว โครงสร้างเหนือฐานรอง และวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาปรับปรุงการท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรีให้มีคุณภาพ
2. เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว และธุรกิจการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ
3. ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือไปเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การบริการ และการจัดการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยด้านประชากรและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ช่วงเวลาระหว่าง 30 ธันวาคม 2550 ถึง 29 กุมภาพันธ์ 2551 เนื่องจากเป็นช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมเดินทางท่องเที่ยวมายังอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี (บทสัมภาษณ์ นายไกรสร กลับทวี ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดราชบุรี วันที่ 30 กันยายน 2550)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลการท่องเที่ยวเมื่อพบนักท่องเที่ยวโดยบังเอิญ โดยกำหนด

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 คน ซึ่งคำนวณได้จากการเปิดตารางการสุ่มของ ยามาเน่ (Yamane อ้างอิงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 284) ที่ความเชื่อมั่น 95 % จากปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวมายังอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรีในช่วงระหว่างเดือนมกราคมและเดือนกุมภาพันธ์ 2551 จำนวน 15,000 คน (ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดราชบุรี, 2550, หน้า 43)

สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเพื่อให้ประกอบการตั้งสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ซึ่งประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ย และภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว
2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวซึ่งประกอบด้วย วันที่เดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาที่พักค้าง จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมนันทนาการรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยการเดินทางจากสถานที่หนึ่ง ซึ่งหมายถึงที่อยู่อาศัย ไปยังสถานที่หนึ่ง ซึ่งถือเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการในด้านกายภาพ วัฒนธรรม การปฏิสัมพันธ์ และด้านสถานะหรือเกียรติคุณ
2. นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวและใช้บริการกิจกรรมต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี
3. พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี สำหรับการศึกษาคั้งนี้ พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ได้แก่
 - 3.1 ช่วงเวลาที่มาเยือน ประกอบด้วย วันธรรมดา วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ วันหยุดนักขัตฤกษ์ เดินทางมาตามโอกาสหรือขึ้นอยู่กับโอกาส
 - 3.2 ระยะเวลาในการพักค้างคืน ประกอบด้วย ไม่พักค้างคืน พักค้างคืน 1 คืน พักค้างคืน 2-3 คืน พักค้างคืน 4-5 คืน พักค้างคืนนานกว่า 5 คืน
 - 3.3 จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว ประกอบด้วย ครั้งแรก เคยมา 2-3 ครั้ง เคยมา 4 -5 ครั้ง เคยมามากกว่า 5 ครั้ง
 - 3.4 วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพื่อท่องเที่ยว หรือพักผ่อน เพื่อประชุม หรืออบรม หรือสัมมนา หรือดูงาน เพื่อติดต่อธุรกิจ เพื่อปฏิบัติราชการ เพื่อเยี่ยมญาติ ท่องเที่ยวเนื่องจากได้รับรางวัล
4. ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว หมายถึง องค์ประกอบส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ได้แก่

4.1 ระดับการศึกษา ประกอบด้วย ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

4.2 อายุ หรือช่วงอายุของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย ไม่เกิน 25 ปี อายุระหว่าง 26-35 ปี อายุระหว่าง 36-45 ปี อายุระหว่าง 46-55 ปี อายุมากกว่า 55 ปี

4.3 อาชีพ ประกอบด้วย ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว นักเรียนหรือนักศึกษา

4.4 รายได้เฉลี่ย ประกอบด้วย รายได้ไม่เกิน 15,000 บาท รายได้ระหว่าง 15,001-30,000 บาท รายได้ระหว่าง 30,001-5,000 บาท รายได้มากกว่า 45,000 บาท

4.5 ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย จังหวัดราชบุรี กรุงเทพฯ และปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี) ภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี) ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้

5. สถานที่ท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยว

6. ทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม และวัฒนธรรม ประเพณีที่สะท้อนให้เป็นอารยธรรมท้องถิ่น มีความเด่นเป็นเอกลักษณ์ สามารถดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวให้มาเยือน

7. สถานที่พักผ่อน หมายถึง สถานที่ให้บริการที่พักแรม ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล ระหว่างมาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

8. สินมรดกทางธรรมชาติ หมายถึง ลมฟ้าอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ สัตว์ ป่า ภูเขา ทะเล น้ำตก ในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เป็นต้น โดยสินมรดกทางธรรมชาติของการศึกษานี้ แบ่งออกเป็น

8.1 ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง สภาพความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประกอบด้วย ภูเขา น้ำตก ธารน้ำร้อน ป่าไม้ ลำห้วย หรือลำธาร หรือแม่น้ำ

8.2 สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง ลักษณะที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย ความสมบูรณ์ของธรรมชาติ ความสวยงาม และความสะอาดในแหล่งท่องเที่ยว

9. สันมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น หมายถึง สิ่งจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวและเพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นไปอย่างสะดวกสบายในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ทั้งนี้ สันมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นสำหรับการศึกษาคำนี้ ได้แก่

9.1 ความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว คือ กิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ ในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ประกอบด้วย การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ชมสวนผลไม้ สวนดอกไม้ ฯลฯ) การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (เดินป่า พักแรม ฯลฯ) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (ล่องแก่ง การขี่จักรยานเสือภูเขา การขับรถยนตร์ขับเคลื่อนสี่ล้อท่องเที่ยว ฯลฯ) การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและศาสนา (วัด พิพิธภัณฑสถานวิถีชีวิตชุมชนในหมู่บ้านกะเหรี่ยง) การท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจ (การซื้อผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โองมังกร ฯลฯ)

9.2 โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งก่อสร้างทางกายภาพที่เอื้ออำนวยต่อประชาชนในการเดินทาง การสื่อสาร ระบบสาธารณูปโภค (ถนนทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงชนบทน้ำปะปา และโครงข่ายโทรคมนาคม) ระบบรักษาความปลอดภัย ทั้งนี้ โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวสำหรับการศึกษาคำนี้ ประกอบด้วย ความสะดวกในการเดินทาง การดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว ป้ายบอกทางไปแหล่งท่องเที่ยว

9.3 โครงสร้างพื้นฐานรอง หมายถึง บริการที่ช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของฝากและของที่ระลึก ทั้งนี้ โครงสร้างพื้นฐานรองสำหรับการศึกษาคำนี้ ประกอบด้วย ที่พักสะอาด การเดินทางไปยังพื้นที่บริการสะดวก ความครบถ้วนของสาธารณูปโภค

9.4 วิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตตามขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของประชาชน และการปฏิสัมพันธ์ต่อนักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน ทั้งนี้ วิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นสำหรับการศึกษาคำนี้ ประกอบด้วย ความเป็นกันเอง ยิ้มแย้ม แจ่มใส ความมีน้ำใจพร้อมช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว กรณีศึกษา อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา ค้นคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดด้านการท่องเที่ยว
2. แนวคิดด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
3. แนวคิดด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
4. บริบทอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดด้านการท่องเที่ยว

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเป็นเรื่องของการเดินทางหรือการวางแผนเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปอีกสถานที่หนึ่ง โดยใช้ยานพาหนะนำไป การเดินทางท่องเที่ยวนั้น หมายถึง การเดินทางที่มีเงื่อนไข 3 ประการ ซึ่งสรุปโดย วินิจ วีรยางกูร (2536, หน้า 1) ไว้ดังนี้

1. การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. การเดินทางด้วยความสมัครใจ
3. การเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เป็นการประกอบอาชีพหรือหารายได้

ดังนั้น การเดินทางจึงมิได้จำกัดเฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเริงรมย์ ดังที่คนส่วนมากเข้าใจกัน การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการกีฬา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยียนญาติพี่น้อง เหล่านี้ล้วนเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น

เสรี วังส์ไพจิตร (2530, หน้า 2-3) สรุปการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวที่มีเหตุจูงใจหรือ มุ่งมั่นในการเดินทาง ดังนี้

1. เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน การทำงานหนักซ้ำซากจะทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้น คนเราจึงต้องการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศเพื่อหาความสนุกสนานเพลิดเพลิน
2. เพื่อการพักผ่อน หลังจากทำงานหนัก คนเราต้องการการผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน ดังนั้นโปรแกรมท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนจึงมักเป็นที่ที่มีอากาศดี ภูมิประเทศสวยงามสงบและมีสิ่งเจริญตาเจริญใจ
3. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สถานที่ของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ หรือสถานที่ที่มีประเพณี วัฒนธรรมของตนเอง
4. เพื่อการกีฬา แบ่งออกเป็นเพื่อการชมกีฬาและเล่นกีฬา เช่น การแข่งรถ ปีนเขา เล่นเรือใบ เป็นต้น
5. เพื่อธุรกิจ หมายถึง การไปทำธุรกิจและท่องเที่ยวไปด้วย
6. เพื่อประชุมสัมมนา การจัดประชุมสัมมนาในปัจจุบันมักนิยมจัดตามที่ตั้งต่าง ๆ รวมทั้งต่างประเทศด้วย จึงเป็นเหตุให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีโอกาสท่องเที่ยวในประเทศหรือท้องถิ่นนั้น ๆ
7. เพื่อการศึกษา นิยมกันมากในกลุ่มผู้มีฐานะดี เช่นการจัดกลุ่มไปเรียนภาษาต่างประเทศ ณ ต่างประเทศ
8. เพื่อเพศรส จากประวัติการท่องเที่ยวจะเห็นได้ว่านับแต่โบราณกาลมาแล้ว การท่องเที่ยวของคนบางกลุ่มเป็นไปเพื่อการนี้โดยเฉพาะ แต่มักไม่กระทำออกมาอย่างชัดเจน โดยกระทำแอบแฝงและเป็นที่รู้กันระหว่างนักท่องเที่ยวกับผู้จัดบริการ

นอกจากเหตุจูงใจดังกล่าวแล้ว ความสามารถในการเดินทางก็เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยว จะใช้เป็นตัวตัดสินใจในการเดินทางตามที่ เอลิมเกียร์ดิ เฟื่องแก้ว (2539, หน้า 30) สรุปไว้ดังนี้

1. เวลาว่าง บุคคลที่จัดได้ว่าเป็นนักท่องเที่ยวอย่างน้อยต้องใช้เวลาว่างช่วงหนึ่ง เพื่อจุดมุ่งหมาย การเดินทางของตนเอง
2. การเงิน การเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวต้องจ่ายเงินในการจ่ายเป็นค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งผู้เดินทางจะต้องมีความพร้อมในค่าใช้จ่ายเหล่านี้
3. สุขภาพ บางครั้งการเดินทางยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ไกลหรือมีภูมิอากาศแตกต่างไปจากที่เคยชิน สิ่งเหล่านี้อาจเป็นอุปสรรคแก่ผู้ที่คิดจะเดินทางได้และผู้ที่มีสุขภาพไม่ดีหรือมีโรคประจำตัว อาจเป็นปัญหาในการเดินทางด้วยเช่นกัน
4. อาชีพ ภารกิจการงานสำหรับบางคนอาจเป็นอุปสรรคในการเดินทาง

5. ระยะทาง การเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่ไกล อาจจะไม่เอื้ออำนวยและสอดคล้องกับเวลาว่าง การเงิน หรือสุขภาพด้วย

การเดินทางท่องเที่ยวเป็นการเดินทางชั่วคราวด้วยความสมัครใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน ซึ่งมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า 6)

1. การเดินทางเพื่อประกอบอาชีพ หรือธุรกิจใด ๆ ในประเทศใดประเทศหนึ่งที่เดินทางไป
2. การเดินทางเพื่อจะไปตั้งถิ่นฐานถาวรในประเทศที่เดินทางไป
3. การเดินทางไปประเทศใดประเทศหนึ่ง เพื่อปฏิบัติงานทางการทูต หรือองค์การระหว่างประเทศ หรือองค์การเอกชนโดยได้ค่าจ้างตอบแทน
4. การเดินทางข้ามพรมแดน เพื่อไปทำงานเป็นประจำทุกวัน
5. การเดินทางผ่านประเทศใดประเทศหนึ่งโดยไม่แวะลง ซึ่งเป็นเวลานานกว่า 24 ชั่วโมง
6. การเดินทางที่ถูกบังคับให้เดินทาง เช่น การเคลื่อนย้ายกำลังพลทหาร หรือการเคลื่อนย้ายนักโทษจากที่คุมขังหนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

วาฮับ (Wahab, n.d., unpagged อ้างอิงใน เดือนรัตน์ รัตนศิริ, 2533, หน้า 13-14) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสิ่งกระตุ้นหรือจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวหรือเรียกว่า "สินมรดกทางการท่องเที่ยว" ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. สินมรดกตามธรรมชาติ คือ ทรัพยากรทางธรรมชาติ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ สัตว์ ป่า ภูเขา ทะเล น้ำตก
2. สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวและเพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นไปอย่างสะดวกสบาย ได้แก่
 - 2.1 สินมรดกทางการท่องเที่ยวในเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและศาสนา
 - 2.2 โครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยว ได้แก่ ระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ เครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เพื่อให้การเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวสะดวกและปลอดภัย
 - 2.3 โครงสร้างพื้นฐานรอง ได้แก่ สิ่งที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น โรงแรม ภัตตาคาร ร้านขายของที่ระลึก
 - 2.4 วิธีการดำรงชีวิตของคน ซึ่งรวมถึงท่าทีและความรู้สึกของประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ความยิ้มแย้มแจ่มใส ความมีน้ำใจ ความพร้อมที่จะช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

จากความเห็นดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า สนิมรดกทางธรรมชาติและสนิมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น มีความสำคัญในการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ มากขึ้น ขณะเดียวกันในการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวมีปัจจัยหลายอย่างเป็นองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญด้านการท่องเที่ยวมี 4 ประการ (Mill, 1990, p.22) ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก การขนส่ง และการต้อนรับ

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2550, หน้า 45) ได้สรุปการรับรู้ถึงการจัดกิจกรรมและบริการสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวไว้ 10 ประเภท ได้แก่ การคมนาคมขนส่ง ที่พักแรม ร้านอาหารและภัตตาคาร บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ร้านขายของที่ระลึกและขายสินค้าพื้นเมือง ความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกในการเข้า-ออกเมือง การจัดบริการอื่น ๆ และการเผยแพร่โฆษณา

แนวคิดด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

วาสนา อ่องเอี่ยม (2546, หน้า 65-66) ได้สรุปองค์ประกอบของลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านอายุ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณ และลักษณะของความถี่ในการท่องเที่ยว เช่น ผู้ที่มีอายุเกิน 55 ปี ซึ่งอยู่ในวัยที่เกษียณนั้น จะมีอำนาจในการซื้อผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อย เนื่องจากไม่มีพันธะที่ต้องเลี้ยงดูบุตร มีเงินเบี้ยบำนาญ บำนาญ มีเวลาว่างที่แน่นอน และมีความต้องการพักผ่อนในวันปลายชีวิต
2. องค์ประกอบด้านเพศ เป็นปัจจัยที่กำหนดรสนิยม และพฤติกรรม ในการเลือกซื้อบริการการท่องเที่ยว ซึ่งจะขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของแต่ละลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น นักท่องเที่ยวเพศหญิงจะมีพฤติกรรมที่ชอบการท่องเที่ยวแบบปลอดภัยมากกว่านักท่องเที่ยวเพศชาย ที่มีความชอบการท่องเที่ยวแบบผจญภัยมากกว่า
3. องค์ประกอบด้านเขตที่อยู่อาศัย นักท่องเที่ยวที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และสังคมที่แตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่นนั้น เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ รสนิยม และพฤติกรรมในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันไปของแต่ละบุคคลด้วย

สุกัญญา เจริญศรี (2549, หน้า 33) กล่าวว่า "พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในรูปแบบที่หลากหลาย แตกต่างกันไปของแต่ละบุคคล ซึ่งส่งผลให้เป้าหมายของการท่องเที่ยวก็มีความแตกต่างกันไปด้วย เช่น ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ได้รับความชื่นชมของแต่ละบุคคลในแหล่งท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่ง เป็นต้น"

ศุภลักษณ์ อังคางกูร (2548, หน้า 76) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวว่า โดยมากแล้วการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวมักจะเป็นกระบวนการที่ใช้เวลา จะยกเว้นก็แต่การตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยวที่ Last Minute) เนื่องจากธรรมชาติของการบริการลักษณะนี้ เป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ในขณะซื้อ (Intangibility) ดังนั้น ผู้ซื้อจึงต้องใช้จินตนาการหรือดูจากภาพที่ผู้ให้บริการ (Service Provider) นำเสนอ นอกจากนี้ การใช้บริการทางการท่องเที่ยวมักจะเป็นเวลาเดียวกับการนำเสนอบริการ (Inseparability) หมายความว่า การใช้บริการและการให้บริการมักเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันหรือเป็นเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ ธรรมชาติของบริการทางการท่องเที่ยวมักจะประกอบไปด้วยหลายองค์ประกอบซึ่งรวมถึงอารมณ์และความรู้สึกของผู้ใช้บริการโดยมาตรฐานของการบริการที่เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่ขึ้นอยู่กับผู้ให้บริการส่วนหนึ่ง ดังนั้น เมื่อการบริการแต่ละครั้งนั้น ไม่สามารถจะมีรูปแบบที่เหมือนกันทั้งหมดได้ ตัวอย่างเช่น รอยยิ้มของผู้ให้บริการสร้างความแตกต่างในการบริการของพนักงานคนหนึ่งกับพนักงานทั่วไป ดังนั้น สิ่งหนึ่งที่ควบคุมได้ยาก คือ อารมณ์และความรู้สึกของผู้ให้บริการและผู้รับบริการ อีกทั้งสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในแต่ละวัน สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่ายากแก่การควบคุมหากบรรยากาศการใช้บริการไม่เหมือนกับครั้งที่ผ่านมาหรือไม่เหมือนกับที่คาดหวังหรือรับทราบมาก่อน ดังนั้น บริการทางการท่องเที่ยวแต่ละครั้งจะไม่มีสักครั้งที่เหมือนกันทุกประการเหมือนสินค้าที่ผลิตออกมาจากโรงงาน นอกจากนั้น การที่บริการทางการท่องเที่ยวถูกมองว่าเป็นสิ่งฟุ่มเฟือยเนื่องจากการที่ผู้ซื้อไม่มีสิทธิ์ถาวรในการเป็นเจ้าของสินค้าและบริการที่ซื้อ (Lack of Ownership) ซึ่งมีนักวิชาการได้เสนอแนะแนวคิดต่าง ๆ ไว้ดังนี้

โรบินสัน (Robinson, 1976, p. 29-44 อ้างอิงใน จิราพร กองทอง, 2540, หน้า 10) ได้สรุปถึงปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปที่ท่องเที่ยว 5 ปัจจัย ไว้ดังนี้

1. ลักษณะภูมิประเทศ ทัศนียภาพ ทรัพยากร ธรรมชาติ ที่จะเป็นสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว
2. ลักษณะภูมิอากาศ สภาพภูมิอากาศที่ดีในแหล่งท่องเที่ยว ก็จะเป็นปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการที่จะไปท่องเที่ยว
3. ปัจจัยด้านประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม โดยแหล่งวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงก็จะสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวทั่วโลกได้
4. ความสะดวกทางคมนาคม และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย

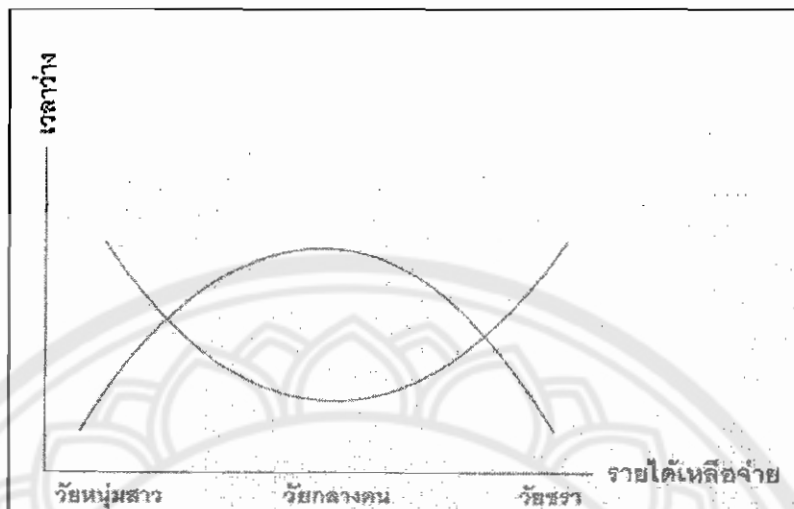
5. การจัดบริการ ความสะดวกของที่พัก กิจกรรมต่าง ๆ ในการท่องเที่ยว
 ศุภลักษณ์ อังคารกูร (2548, หน้า 61-63) สรุปปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจ
 เดินทางท่องเที่ยว ไว้ดังภาพ 2

สถานการณ์ส่วนบุคคล 1. สุขภาพ 2. รายได้ 3. เวลาพักผ่อน 4. ภาระงาน 5. ภาระครอบครัว 6. การมีรถ	ความรู้เกี่ยวกับ 1. จุดหมายปลายทาง 2. ตัวเลือก 3. ราคาของตัวเลือก
ทัศนคติ และการรับรู้ 1. จุดหมายปลายทาง 2. มุมมองทางการเมือง 3. ความชอบส่วนตัว 4. ความกลัว 5. ความหมายของความคุ้มค่า 6. การจองล่วงหน้า 7. ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมทั่วไปของนักท่องเที่ยว	ประสบการณ์ด้าน 1. ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว 2. จุดหมายปลายทาง 3. ผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอกจาก แต่ละ ธุรกิจ 4. การเดินทางคนเดียวหรือกลุ่ม 5. การซื้อแบบมีส่วนลด

ภาพ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว

ที่มา ศุภลักษณ์ อังคารกูร (2548, หน้า 61)

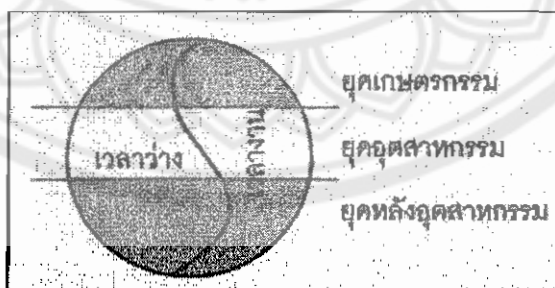
โดยในความเป็นจริงแล้วปัจจัยในส่วนสถานการณ์ส่วนบุคคลทั้ง 6 ปัจจัย
 ที่มีความสัมพันธ์กัน ดังภาพ 2 มีวงจรชีวิตเข้ามาเชื่อมโยงกับเวลาพักผ่อนและรายได้
 ในแต่ละช่วงชีวิต (ดังภาพ 3) แสดงความขัดแย้งระหว่างเวลาและรายได้ ซึ่งคนหนุ่มสาวที่มีเวลา
 ว่างมากกลับมีรายได้น้อย คนวัยกลางคนที่มีรายได้เพิ่มขึ้นแต่ขาดเวลาว่างในการพักผ่อน
 คนชรากลับมามีเวลาว่างอีกครั้ง แต่รายได้ก็ลดลง

ภาพ 3 เวลาพักผ่อนและรายได้ในแต่ละช่วงชีวิต

ทีมา ศุภลักษณ์ อังคารกูร (2548, หน้า 62)

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลในภาพ 3 แสดงข้อมูลกลุ่มนักท่องเที่ยวหลังเกษียณอายุเป็นกลุ่มที่จัดว่ามีเวลาว่างและรายได้มาก ตัวอย่างเช่น ในการสำรวจการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในประเทศไทยพบว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่มีอายุสูงขึ้นหรือเกษียณอายุการทำงานแล้วมีรายได้ที่สูง

ภาพ 4 เวลาว่างและเวลาการทำงานในแต่ละยุค

ทีมา ศุภลักษณ์ อังคารกูร (2548, หน้า 62)

จากภาพ 4 แสดงเวลาว่างและเวลาการทำงานในแต่ละยุค พบว่า การที่โลกเปลี่ยนจากยุคเกษตรกรรมที่มีเวลาว่างน้อยมาเป็นยุคอุตสาหกรรมที่เวลาทำงานถูกจัดตารางอย่างชัดเจนและตามมาด้วยยุคหลังอุตสาหกรรมตามลำดับ ส่งผลให้เวลาที่เหลือจากการทำงานเป็นเวลาสำหรับการพักผ่อน และการเริ่มมีวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถพักผ่อนต่างจากการทำงาน 6 วันต่อสัปดาห์ที่การท่องเที่ยวเป็นแบบเข้าไป-เย็นกลับเท่านั้น

นอกจากนี้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวมีสาเหตุดังต่อไปนี้ (สุกัญญา เจริญศรี, 2549, หน้า 34-36)

1. ความเครียดจากการทำงาน นักท่องเที่ยวจึงเกิดความต้องการพักผ่อน เพื่อให้สามารถที่จะกลับมาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ในอนาคต
2. รายได้ของประชากรดีขึ้น จึงทำให้ประชากรมีศักยภาพในการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เพื่อเป็นการพักผ่อน และหาความรู้เพิ่มเติมให้กับตนเอง
3. ความสะดวกสบายทางด้านคมนาคม ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากที่จะเดินทางเข้าไปใช้บริการ
4. การมีเวลาว่าง จึงทำให้ประชาชนมีเวลาว่างที่จะสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ ได้มากขึ้น
5. จำนวนประชากรเพิ่มขึ้น จึงทำให้สภาพแวดล้อมเกิดความแออัด ดังนั้น จึงส่งผลให้ประชากรมีความต้องการที่จะเดินทางไป ท่องเที่ยว พักผ่อน ในสถานที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะจากเมืองไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางชนบท หรือจากต่างจังหวัดเข้ามาท่องเที่ยวในเมือง เป็นต้น

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2542, หน้า 46-47) กล่าวว่า กระบวนการซื้อของผู้บริโภคทางการท่องเที่ยว ประกอบด้วยขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ ดังนี้

1. การรับรู้ความต้องการ (Need Awareness) หรือการรับรู้ปัญหา (Problem Recognition) เกิดจากสิ่งกระตุ้นภายใน และสิ่งกระตุ้นภายนอก ดังนี้
 - 1.1 สิ่งกระตุ้นภายใน ได้แก่ ความต้องการทางร่างกายและจิตใจ และการรับรู้ความต้องการของตน ฯลฯ
 - 1.2 สิ่งกระตุ้นภายนอก ได้แก่ ความต้องการทางสังคม เศรษฐกิจ ฯลฯ
2. การค้นหาข้อมูลเพื่อสนองความต้องการ (Information Search) ในกรณีที่ไม่สามารถสนองความต้องการได้ทันที ความต้องการนั้น ๆ ก็จะถูกสะสมมากขึ้น พร้อมกับความพยายามหาข้อมูลไปด้วย ซึ่งแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ ได้แก่

2.1 แหล่งข้อมูลจากบุคคล (Personal Sources) ได้แก่ ครอบครัว เพื่อนบ้าน
ญาติ คนรู้จัก

2.2 แหล่งข้อมูลจากธุรกิจหรือสื่อ (Commercial Source) ได้แก่ สื่อโฆษณา
พนักงานขาย ตัวแทนจำหน่าย การแสดงสินค้า

2.3 แหล่งข้อมูลจากชุมชน (Public Sources) ได้แก่ สื่อมวลชน องค์กรคุ้มครอง
ผู้บริโภค

2.4 แหล่งข้อมูลจากการทดลอง (Experimental Sources) ได้แก่ สำนักงาน
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬา หน่วยงานวิจัยหรือสถาบันที่เกี่ยวข้อง

3. การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternatives) เป็นพฤติกรรมกรรมการประเมินผล
โดยให้ความสนใจลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าและบริการ เช่น ชื่อบริษัท ตราสินค้า
สายการบิน ธุรกิจนำเที่ยว ที่ให้บริการรวดเร็ว สะอาด ปลอดภัย โรงแรมที่สะอาด บรรยากาศดี
มีที่ตั้งเหมาะสม เมื่อคุณสมบัติแล้วก็นำมาจัดลำดับความสำคัญของคุณสมบัติต่าง ๆ แล้วนำมา
เป็นตัวประเมินผลเพื่อพิจารณาเป็นทางเลือกต่อไป

4. การตัดสินใจ (Purchase Decision) หลังจากรับรู้ความต้องการ ได้ข้อมูลเกี่ยวกับ
ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ตลอดเวลา และวิธีการชำระเงินแล้วก็ตัดสินใจซื้อ ซึ่งบางครั้งอาจมีปัจจัยอื่น ๆ
ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อในขณะนั้นด้วย เช่น การคาดคะเนภาวะทางเศรษฐกิจ ทัศนคติ
ทั้งทางบวกและทางลบของบุคคลอื่น ตลอดจนสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคะเนมาก่อน เช่น
ความไม่พอใจในลักษณะการขายของผู้ขายอาจทำให้การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงได้

5. พฤติกรรมภายหลังการซื้อ (Post Purchase Behavior) เป็นความรู้สึกพอใจหรือไม่
พอใจหลังการซื้อ ความพอใจจะมีอิทธิพลต่อการซื้อซ้ำ จงรักภักดีต่อบริษัท หรือชื่อเสียงของบริษัท
ถ้าไม่พอใจก็ไม่กลับมาใช้บริการอีก ซึ่งนักการตลาดควรให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง
เพื่อความเจริญเติบโตของธุรกิจต่อไป

ดังนั้น สิ่งกระตุ้นทางการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งต่างๆ อันเป็นสาเหตุที่กระตุ้นให้
นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจในความต้องการที่จะเดินทางหรือวางรูปแบบที่ใช้เพื่อการท่องเที่ยวหรือ
เป็นสิ่งที่กำหนดรูปแบบพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวให้มีความแตกต่างกัน
แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ สิ่งกระตุ้นที่เกิดจากภายในนักท่องเที่ยว ได้แก่ สิ่งกระตุ้นทางด้านจิตใจ
ทางด้านร่างกาย ทัศนคติ ความรู้สึก เป็นต้น และสิ่งกระตุ้นที่เกิดจากภายนอก เช่น

การให้บริการทาง การท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว สิ่งดึงดูดใจ
ทางการท่องเที่ยว ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว เป็นต้น

ภาพ 5 แรงจูงใจที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการตัดสินใจในการเดินทางของนักท่องเที่ยว

ทีมา แดนนี (Dann) 1981 อ้างอิงใน กรณีย์ ฌนอมกุล (2548, หน้า 29)

จากภาพ 5 แสดงแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการตัดสินใจในการเดินทางของ
นักท่องเที่ยว หรือลักษณะความสัมพันธ์ของสิ่งกระตุ้นทั้งสองประเภททางการท่องเที่ยว
มีความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนและเป็นไปตามลำดับขั้นตอน บางครั้งไม่สามารถที่จะแยกออกจากกันได้
อย่างชัดเจนอย่างไรก็ตามสิ่งกระตุ้นจากภายในของนักท่องเที่ยวนั้นมีพื้นฐานลำดับชั้นของ
ความต้องการตามทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) ทำให้
แดนนี (Dann, 1981 อ้างอิงใน กรณีย์ ฌนอมกุล, 2548, หน้า 29) ได้กำหนดลักษณะของ
สิ่งกระตุ้นที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวออกเป็น 7 ประการ ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ทดแทนความต้องการที่ขาดหาย
2. สถานที่ท่องเที่ยวเป็นสิ่งดึงดูดใจให้เกิดแรงกระตุ้นในการท่องเที่ยว

3. ภาพลักษณ์ ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่กระตุ้นการท่องเที่ยว

4. ข้อมูลข่าวสาร สื่อประเภทต่างๆ เป็นสิ่งกระตุ้นการท่องเที่ยว
5. วัตถุประสงค์ในการเดินทางเป็นสิ่งที่กระตุ้นทางการท่องเที่ยว
6. ประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งกระตุ้นในการท่องเที่ยว
7. สิ่งกระตุ้นเป็นสิ่งที่มีความหมายและกำหนดรูปแบบด้วยตัวของมันเอง

ศุภลักษณ์ อังคารกูร (2548, หน้า 84) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบริการท่องเที่ยว โดยอ้างอิงจากแผนภาพปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบริการท่องเที่ยว ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว การรับรู้ ทัศนคติ ประสบการณ์ สถานการณ์ส่วนบุคคล แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ความสนใจ ครอบครัว เงินเหลือใช้ งานอาชีพ การใช้ชีวิต

2. ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบริการท่องเที่ยว ได้แก่ บริการที่เหมาะสมกับความต้องการ คำแนะนำจากตัวแทนบริการท่องเที่ยว (Travel Agent) ข่าวสารจากสื่อเกี่ยวกับการท่องเที่ยว คำบอกเล่าของคนรู้จัก ศาสนาและสภาพอากาศของแหล่งท่องเที่ยว การเมืองและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

สุกัญญา เจริญศรี (2549, หน้า 33) กล่าวว่า "พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในรูปแบบที่หลากหลาย แตกต่างกันไปของแต่ละบุคคล ซึ่งส่งผลให้เป้าหมายของการท่องเที่ยวก็มีความแตกต่างกันไปด้วย เช่น ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่ได้รับความชื่นชมของแต่ละบุคคลในแหล่งท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่ง เป็นต้น..."

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, หน้า 6) สรุปการเดินทางท่องเที่ยวที่เป็นการเดินทางชั่วคราวด้วยความสมัครใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน ซึ่งมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. การเดินทางเพื่อประกอบอาชีพ หรือธุรกิจใด ๆ ในประเทศใดประเทศหนึ่งที่เดินทางไป
2. การเดินทางเพื่อจะไปตั้งถิ่นฐานถาวรในประเทศที่เดินทางไป
3. การเดินทางไปประเทศใดประเทศหนึ่ง เพื่อปฏิบัติงานทางการทูต หรือองค์การระหว่างประเทศ หรือองค์การเอกชนโดยได้ค่าจ้างตอบแทน
4. การเดินทางข้ามพรมแดน เพื่อไปทำงานเป็นประจำทุกวัน

5. การเดินทางผ่านประเทศใดประเทศหนึ่งโดยไม่แวะลง ซึ่งเป็นเวลานานกว่า 24 ชั่วโมง

6. การเดินทางที่ถูกบังคับให้เดินทาง เช่น การเคลื่อนย้ายกำลังพลทหารหรือ การเคลื่อนย้ายนักโทษจากที่คุมขังหนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, หน้า 45) ได้สรุปถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยวออกเป็น 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ โดยผ่านสื่อต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. ความต้องการของนักท่องเที่ยวในแต่ละคนหลังจากที่ได้รับข้อมูลข่าวสารของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ

3. สิ่งจูงใจในการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 2 ปัจจัย ดังนี้

3.1 ปัจจัยในการผลักดันให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการที่จะเดินทางไปท่องเที่ยว (Push Factor) ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยทางเทคโนโลยี และสื่อ

3.2 ปัจจัยที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวไปเที่ยวชมยังแหล่งท่องเที่ยว และเข้าร่วมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวต่าง ๆ (Pull Factor) ได้แก่ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการที่จะผ่อนคลายความเครียด นักท่องเที่ยวต้องการพาหนะเดินทางมักคาดหวังให้ผู้บริการทักทายหรือให้ความสำคัญ นักท่องเที่ยวบางคนเดินทางท่องเที่ยวเพื่อให้เห็น ได้ยิน ได้ลองสิ่งแปลกใหม่ของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ นักท่องเที่ยวบางคนเดินทางและสำรวจท้องถิ่นต่าง ๆ ด้วยตนเอง

4. การตัดสินใจของนักท่องเที่ยว

5. การวางแผนค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

6. การวางแผนเตรียมการท่องเที่ยว

7. การเดินทางท่องเที่ยว และการประเมินผลในระหว่างการท่องเที่ยว

8. ประสบการณ์หลังการท่องเที่ยว และการประเมินผลในด้านความพึงพอใจ

9. ทักษะคิดหลังจากได้รับประสบการณ์ในการท่องเที่ยว นั้น ๆ

กรณีนี้ ถนนอมกุล (2548, หน้า 60) ได้แบ่งปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 ปัจจัย ดังนี้

1. ปัจจัยภายใน ได้แก่ ความจำเป็น ความต้องการ และการจูงใจ การรับรู้ การเรียนรู้ บุคลิกภาพ รูปแบบการดำรงชีวิต แนวคิดเกี่ยวกับตนเอง และทัศนคติ
2. ปัจจัยภายนอก ได้แก่ วัฒนธรรม และวัฒนธรรมย่อย ชั้นของสังคม กลุ่มอ้างอิง ผู้นำความคิดเห็นและครอบครัว

แนวคิดด้านความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

สุริยะ วิริยะสวัสดิ์ (2544, หน้า 37) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจของผู้เข้ามาใช้บริการว่าความพึงพอใจเป็นระดับผลที่ได้รับว่าส่งผลดี สร้างความพอใจ หรือสอดคล้องกับความต้องการที่มีอยู่หรือไม่

คอตเลอร์ (Kotler, 1994, p. 198-199) ได้สรุปนิยามความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ (Customer Satisfaction) ว่า ความพึงพอใจของผู้บริโภค หมายถึง ระดับความรู้สึกรู้สึกของบุคคลอันเกิดจากการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานที่รับรู้ได้ (Perceived Performance) และความคาดหวัง (Expectation) โดยตรง ผู้บริโภคอาจจะได้รับความพึงพอใจ 3 ระดับ คือ

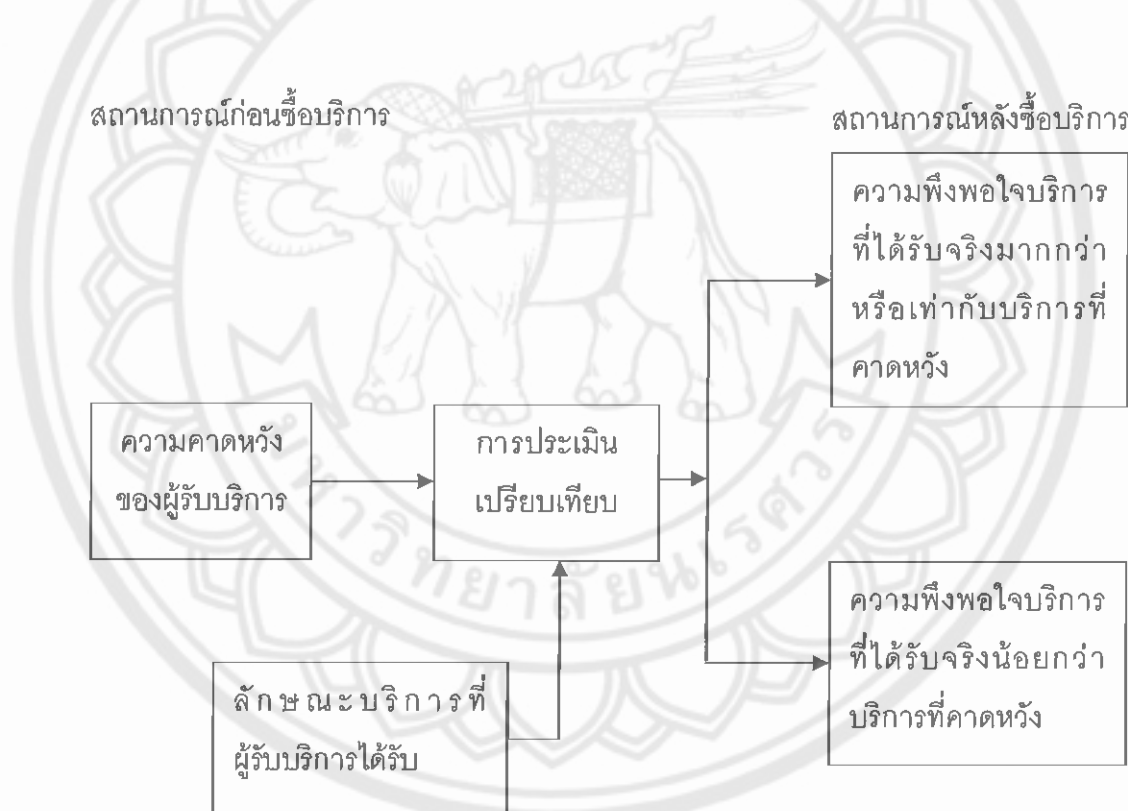
1. ถ้าผลการปฏิบัติงานของผู้ให้บริการต่ำกว่าที่คาดหวังไว้ ผู้ใช้บริการจะไม่พอใจ (Dissatisfied)
2. ถ้าผลการปฏิบัติงานของผู้ให้บริการเท่ากับที่คาดหวังเอาไว้ ผู้ใช้บริการจะพอใจ (Satisfied)
3. ถ้าผลการปฏิบัติงานของผู้ให้บริการสูงกว่าที่คาดหวังเอาไว้ ผู้ใช้บริการจะพอใจมาก (Highly Satisfied) ยินดี (Pleased) หรือพอใจอย่างมาก (Delight)

ภณิดา ชัยปัญญา (2542, หน้า 21) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถามต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจสอบถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ
2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง ต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดี จึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง ซึ่งวิธีนี้ต้องอาศัยการสังเกตอย่างจริงจังและมีระเบียบแบบแผน

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2543, หน้า 19) กล่าวว่า ลูกค้าผู้ใช้บริการจะมีความพึงพอใจเมื่อได้ประสบการณ์ทางความรู้สึกในทางบวกที่เกิดจากการประเมินเปรียบเทียบประสบการณ์ที่เคยใช้บริการ การได้รับบริการที่ตรงกับสิ่งที่ลูกค้าคาดหวังหรือดีเกินกว่าความคาดหวังของลูกค้า ขณะเดียวกัน ถ้าลูกค้ารู้สึกไม่พึงพอใจเพราะ ภาวะการณ์ที่แสดงออกถึงความรู้สึกในทางลบที่เกิดจากการประเมินเปรียบเทียบประสบการณ์ที่ได้รับบริการที่ผ่านมาซึ่งดีกว่าในการใช้บริการครั้งนี้ นั้นหมายความว่า ลูกค้ารู้สึกได้รับบริการที่ต่ำกว่าความคาดหวังดังภาพ 6

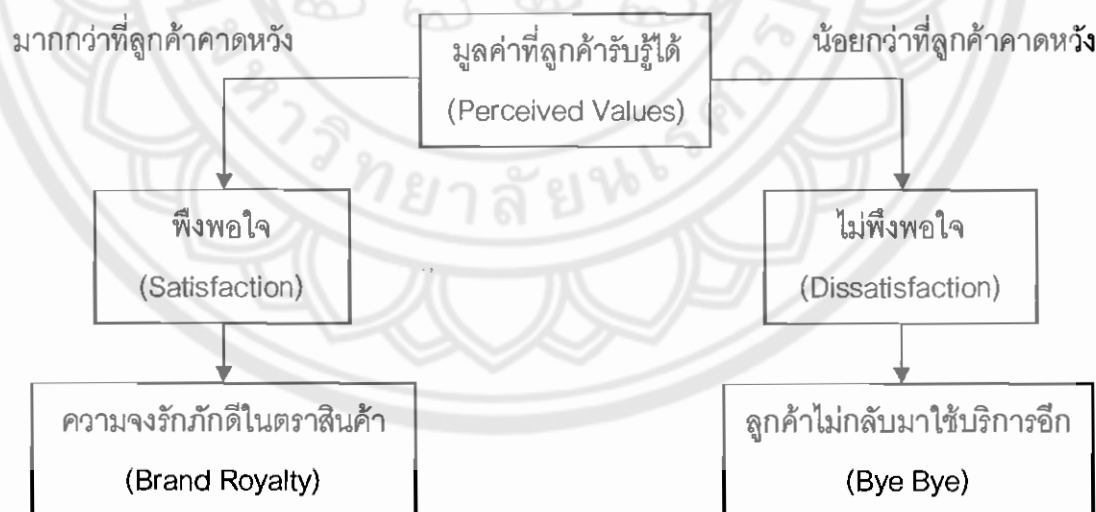

ภาพ 6 ความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของผู้รับบริการ

ที่มา จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2543, หน้า 19).

วอล์กเกอร์ (Walker, 2006, p. 16-17) กล่าวว่า ความพึงพอใจของลูกค้า (Customer Satisfaction) ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมหลังการได้สัมผัสใช้บริการแล้วซึ่งมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของลูกค้าในฐานะผู้ซื้อ (Buyer's Expectation) นั่นคือถ้าบริการหรือสินค้าที่ได้รับตรงตามความคาดหวังน้อยก็ย่อมทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจต่อบริการหรือสินค้านั้นน้อยหรือไม่พึงพอใจเลย แต่ถ้าบริการหรือสินค้านั้นกลับให้ความรู้สึกเหนือความคาดหวังย่อมทำให้เกิดความพึงพอใจ ซึ่งหลายธุรกิจบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว จะต้องมุ่งสร้างความมั่นใจแก่ผู้ใช้บริการด้วยการส่งมอบบริการที่เหนือกว่าที่ลูกค้าคาดหวังไว้

วอล์กเกอร์ ยังกล่าวอีกว่า ความคาดหวังของลูกค้า (Customer Expectation) ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ใช้บริการที่ผ่านมาไม่ว่าจะเคยมาใช้บริการของเราหรือกับบริการในที่อื่น ๆ หรือขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของเพื่อน และข้อมูลทางการตลาด (อาทิเช่น การโฆษณาต่าง ๆ การออกคู่มือจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย) สิ่งเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งที่นักการตลาดด้านการบริการควรใส่ใจในการจัดทำบริการ ถ้าบริการนั้นมีการจัดระดับความคาดหวังของลูกค้าต่ำไป เราอาจจะมีผู้มาซื้อบริการบ้างแต่จะไม่เกิดลูกค้าใหม่จากการบอกต่อของลูกค้าเก่า ๆ แต่ถ้าจัดระดับความคาดหวังสูงเกินไปก็ไม่สามารถบริการให้ได้ถึงระดับดังกล่าวก็ย่อมทำให้ลูกค้ารู้สึกไม่พอใจ

ภาพ 7 ความพึงพอใจของลูกค้า

จากภาพ 7 เมื่อลูกค้ามีความพึงพอใจในสินค้า (Satisfaction) ลูกค้าจะมีความจงรักภักดีในตราสินค้า (Brand Royalty) ทำให้เกิดพฤติกรรมการซื้อซ้ำ (Re-buy) หรือกลับมาใช้บริการใหม่ (Retention) แต่ถ้าลูกค้าไม่พึงพอใจ (Dissatisfaction) ลูกค้าจะไม่กลับมาซื้ออีกและอาจเปลี่ยนไปซื้อสินค้าหรือบริการของคู่แข่ง นอกจากนี้ ลูกค้าจะทำการพูดปากต่อปาก (Word of Mouth) ถึงความไม่พอใจต่อสินค้าหรือบริการ และจากการสำรวจโดย ธันยวัชร ไซยตระกูลชัย (2543, หน้า 146) พบว่าลูกค้าที่ไม่พอใจหนึ่งคนสามารถกระจายไปสู่คนอื่น ๆ ได้ถึง 68 คน

สิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ (2546, หน้า 27) ยังอธิบายถึงการส่งมอบมูลค่าที่เหมาะสมว่าการส่งมอบที่เหมาะสมไม่ได้หมายถึง การพัฒนาสินค้าให้มีคุณภาพและจำหน่ายในราคาต่ำ เนื่องจากสินค้าหรือบริการที่มีมูลค่าสำหรับลูกค้าจะสามารถขายได้ในราคาที่สูงและลูกค้าเต็มใจหรือยินดีที่จะซื้อสินค้าหรือบริการนั้น ซึ่งตรงกับที่ (Hair and Donald, 1995, p. 250) กล่าวถึงสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการส่งมอบมูลค่าที่เหมาะสมไว้ ดังนี้

1. สินค้าหรือบริการต้องสามารถใช้งานได้จริง เป็นสิ่งสำคัญมากที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของลูกค้า เนื่องจากลูกค้าต้องสูญเสียเงินเพื่อให้ได้สินค้าหรือบริการ หากไม่สามารถใช้ได้จริง ลูกค้าจะเกิดความไม่พอใจและส่งผลเสียต่อธุรกิจในระยะยาว
2. ส่งมอบมูลค่าให้เหนือกว่าที่ลูกค้าคาดหวัง ตามปกติเมื่อคนเราได้รับสิ่งที่เหนือกว่าความคาดหวังของตนเองย่อมเกิดความพึงพอใจอย่างแน่นอน
3. เสนอการรับประกันที่ดี ในการขายสินค้าที่มีราคาสูงหรือมีกระบวนการใช้งานที่ยุ่งยากซับซ้อน หากได้รับการประกันที่มีเงื่อนไขและการเอื้ออำนวยความสะดวกให้กับลูกค้ามากกว่าปกติ ย่อมทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจได้มาก
4. หลีกเลี่ยงการตั้งราคาสูงเกินไป สินค้าและบริการของธุรกิจ ต้องตั้งราคาให้เหมาะสมกับคุณภาพและประโยชน์การใช้งาน และเป็นระดับราคาที่ลูกค้าสามารถซื้อได้
5. ให้ข้อมูลที่แท้จริงแก่ลูกค้า นักการตลาดไม่ควรปกปิดข้อมูลที่เป็นจริงและลูกค้าต้องการทราบ
6. มุ่งสร้างความสัมพันธ์ในระยะยาวกับลูกค้า โดยมุ่งหวังผลตอบแทนที่คุ้มค่าในระยะยาวของธุรกิจมากกว่าการทำกำไรในระยะสั้น

ดังนั้น นักการตลาดต้องติดตามและทำความเข้าใจกับความคาดหวังของลูกค้า มูลค่าที่ลูกค้ารับรู้ได้ และความพึงพอใจของลูกค้า นอกจากนี้ ยังต้องคำนึงถึงกิจกรรมและความเคลื่อนไหวของคู่แข่ง โดยมียุทธศาสตร์ในการติดตามสิ่งเหล่านี้ผ่านวิธีต่าง ๆ เช่น ระบบการแนะนำและการร้องเรียนจากลูกค้า การสำรวจความพึงพอใจของลูกค้า การวิเคราะห์

การสูญเสียลูกค้า เป็นต้น นักการตลาดต้องให้ความสนใจกับลูกค้าที่ไม่พึงพอใจในการซื้อสินค้า หรือการใช้บริการ ค้นหาสาเหตุการไม่พอนั้น ตอบสนองและความพึงพอใจให้มากที่สุด ลูกค้าที่ไม่พึงพอใจนี้หากได้รับการตอบสนองที่ดี อาจกลายเป็นลูกค้าที่มีความจงรักภักดีในตราสินค้าของธุรกิจ แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ควรเพิกเฉยหรือมองข้ามลูกค้าที่มีความรู้สึกเฉย ๆ หรือพอใจ เพราะลูกค้ากลุ่มนี้พร้อมที่จะเปลี่ยนไปซื้อสินค้าของคู่แข่งกันได้ทันที ถ้าได้รับข้อเสนอที่ดีกว่า

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกที่บุคคลนั้นได้รับตามที่มุ่งหวังหรือคาดหวังไว้ ดังนั้น ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวย่อมเป็นความรู้สึกในทางที่ดี ที่ชื่นชอบพอใจหรือประทับใจ ที่นักท่องเที่ยวได้รับหรือสัมผัสจริงด้วยตนเองจากการให้บริการนำเที่ยวซึ่งเป็นไปตามที่ได้คาดหวังไว้ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการนำเที่ยวก็ย่อมแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความคาดหวังก่อนเข้าใช้บริการจริงว่ามีมากน้อยเพียงใด

บริบทอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

จากเอกสารพิธีเปิดอาคารที่ว่าการอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เมื่อวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2543 (สำนักงานปลัดอำเภอสวนผึ้ง 2543, หน้า 1-8) ได้กล่าวถึงข้อมูลทั่วไปของอำเภอสวนผึ้ง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ประวัติของอำเภอสวนผึ้ง

เดิมอำเภอสวนผึ้งเป็นตำบลหนึ่งของอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี เรียกว่า ตำบลสวนผึ้ง เป็นตำบลที่กว้างขวาง ทุรกันดาร เต็มไปด้วยภูเขา ป่าไม้ การคมนาคมไม่สะดวก ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยง แบ่งเป็น 16 หมู่บ้าน การปกครองดูแลเป็นไปด้วยความยากลำบาก รัฐบาลจึงได้ส่งหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ที่ 20 กองอำนวยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ (กรป.กลาง) กองบัญชาการทหารสูงสุดประกอบด้วยทหาร 3 เหล่าทัพ และข้าราชการพลเรือนซึ่งเป็นผู้แทนของกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ร่วมกันพัฒนาตำบลสวนผึ้ง เป็นการเข้าไปแนะนำความรู้ จากเมืองสู่ชุมชน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ คมนาคม และการเมือง ตั้งแต่วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2511

ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้แบ่งพื้นที่อำเภอจอมบึง โดยตั้งเป็นกิ่งอำเภอสวนผึ้ง ตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2517 และต่อมาได้ยกฐานะเป็น “อำเภอสวนผึ้ง” เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2526

ที่มาของคำว่า “สวนผึ้ง” เนื่องจากพื้นที่โดยทั่วไปของอำเภอสวนผึ้งมีสภาพแวดล้อม ประกอบด้วยธรรมชาติ ป่าไม้ เทือกเขา และต้นไม้ชนิดหนึ่งที่ชาวบ้านเรียกว่า “ต้นผึ้ง” ซึ่งเป็นต้นไม้ที่มีเปลือกสีขาวนวล ไม่มีกะเทาะหรือลอกให้เห็น มีดอกสีเหลืองสดและมีกลิ่นหอมที่สำคัญ คือ

จะมีฝั่งจำนวนนับแสนนับล้านตัวชอบมาอาศัยทำรังบนต้นฝั่งนี้เท่านั้น จากคำกล่าวของร้านขายยาหรือพ่อค้าในตลาดราชบุรีจะถามเสมอว่า "น้ำฝั่งได้มาจากป่าไหน" คำตอบที่ได้จากพ่อค้าที่ไปรับซื้อออกมาจากป่า คือ "มาจากปากะเหียงโนน ฝั่งมาทำรังบนต้นฝั่งเป็นร้อย ๆ" ต้นฝั่งมักขึ้นอยู่ตามฝั่งลำภาชีเป็นกลุ่ม ๆ มีแต่พวกพรานกะเหียงเท่านั้นที่ดอกทยอยขึ้นไปเอาน้ำฝั่งลงมาได้ ซึ่งน้ำฝั่งเดือนห้าจากปากะเหียงนั้นมีชื่อมาก และชาวราชบุรีจะเรียกว่าน้ำฝั่งจากสวนฝั่ง จากนั้นชื่อของบ้านสวนฝั่งจึงปรากฏเป็นชื่อหมู่บ้านจากกะเหียงที่ได้นำน้ำฝั่งและของป่าถวายรัชกาลที่ 5 เมื่อคราวเสด็จประพาสถ้ำจอมพลเมื่อปี พ.ศ. 2438 ตำบลสวนฝั่ง จึงเป็นตำบล เมื่อตั้งเป็นกิ่งอำเภอจอมบึง พ.ศ. 2438 สมัยมณฑลราชบุรี

2. ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอสวนฝั่งมีพื้นที่ทั้งหมด 1,061 ตารางกิโลเมตร หรือ 628,175 ไร่ อยู่ทางทิศตะวันตกของราชบุรี ระยะทางห่างจากจังหวัดราชบุรี ประมาณ 61 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอและจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับ	อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี
ทิศใต้	ติดกับ	กิ่งอำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี
ทิศตะวันออก	ติดกับ	อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี
ทิศตะวันตก	ติดกับ	อำเภอเมตตา จังหวัดทวาย สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพเมียนมาร์

3. ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง มีภูเขาและหุบเขา โดยเฉพาะทิศตะวันตกเป็นเทือกเขาตะนาวศรี มีระดับความสูงตั้งแต่ 300-1,179 เมตร จากระดับน้ำทะเล มีความลาดชันมากกว่าร้อยละ 30 ภูเขาส่วนใหญ่เป็นหินแกรนิตและพบดินดานปะปนอยู่เล็กน้อย พื้นดินเป็นดินร่วนปนทรายเหมาะแก่การปลูกพืชไร่ บริเวณหุบเขา และริมห้วยพื้นดิน ชุ่มชื้นเหมาะแก่การทำสวนผลไม้ และการปลูกพืชไร่

สภาพป่าไม้บนภูเขาส่วนใหญ่เป็นป่าโปร่ง ประกอบด้วยไม้ยาง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้ประดู่ แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำภาชี และลำห้วยสาขาอันเกิดจากเทือกเขาตะนาวศรี ได้แก่ ห้วยท่าเคย ห้วยบ้านบ่อ ห้วยคลุม แล้วไหลย้อนขึ้นไปทางเหนือรวมกับแม่น้ำแควน้อยตรงปากลำที่อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี มีความยาว 75 กิโลเมตร

4. ลักษณะภูมิอากาศ

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม-มกราคม จะมีอากาศเย็นถึงค่อนข้างหนาวจัด และฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์-เมษายน จะมีอากาศร้อนมากในช่วงกลางวัน

5. การคมนาคม

จากกรุงเทพมหานครถึงจังหวัดราชบุรี ระยะทางประมาณ 100 กิโลเมตร จากจังหวัดราชบุรี ใช้ทางหลวงจังหวัด สาย 3087 จากอำเภอเมือง ผ่านอำเภอจอมบึงถึงอำเภอสวนผึ้ง ระยะทาง 61 กิโลเมตร และถนนสายบ้านน้ำพุ จากอำเภอเมืองราชบุรีผ่านตลาดป่าหวาย ถึงอำเภอสวนผึ้ง ระยะทางประมาณ 51 กิโลเมตร รวมระยะทางจากกรุงเทพมหานครถึงอำเภอสวนผึ้ง ประมาณ 151-161 กิโลเมตร

6. การปกครองและจำนวนประชากร

อำเภอสวนผึ้ง แบ่งการปกครอง ออกเป็น 4 ตำบล 35 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น 27,943 คน เป็นชาย 14,702 คน เป็นหญิง 13,241 คน แยกเป็นรายตำบล ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรชาย-หญิง ในแต่ละตำบล-หมู่บ้าน ในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

ที่	ตำบล	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวนหมู่บ้าน
1	ป่าหวาย	2,851	2,804	5,655	9
2	สวนผึ้ง	4,876	4,215	9,091	8
3	ตะนาวศรี	2,796	2,264	5,060	6
4	ท่าเคย	4,179	3,958	8,137	12

ที่มา สำนักงานปลัดอำเภอสวนผึ้งอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี (2543, หน้า 8).

การจัดหน่วยราชการส่วนท้องถิ่น จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลครบ ทั้ง 4 ตำบล เทศบาลตำบล จำนวน 2 แห่ง (เทศบาลตำบลสวนผึ้ง และเทศบาลตำบลป่าหวาย)

7. อาชีพของประชากร

อาชีพที่สำคัญของประชากรในอำเภอสวนผึ้ง มีอาชีพทางการเกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์เป็นส่วนใหญ่

8. การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และภาษา

- 8.1 ระบบโรงเรียน
- 8.1.1 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 1 โรงเรียน
- 8.1.2 โรงเรียนสังกัดการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 22 โรงเรียน
- 8.1.3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน 2 โรงเรียน
- 8.2 การศาสนา ประชาชนนับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ บางส่วนนับถือศาสนาคริสต์
- 8.3 วัฒนธรรมและภาษา อำเภอสวนผึ้งเป็นสังคมที่ประกอบขึ้นมาจากคนหลายกลุ่มชาติพันธุ์ต่างวัฒนธรรม ประเพณี และภาษา จึงแตกต่างกันออกไปอย่างเด่นชัด คือ
- 8.3.1 วัฒนธรรมและประเพณีของไทยภาคกลาง ได้แก่ ประเพณีการแต่งงาน การทำศพ การขึ้นบ้านใหม่ การบวชนาค ประเพณีสงกรานต์ และงานบุญต่าง ๆ
- 8.3.2 วัฒนธรรมและประเพณีของชาวกะเหรี่ยง
- 8.3.3 ประเพณีกินข้าวห่อ จัดเป็นประจำในเดือนเก้า ซึ่งไม่กำหนดวันที่แน่นอน
- 8.3.4 ประเพณีไหว้ต้นไม้ใหญ่ประจำหมู่บ้านในเดือนห้า
- 8.3.5 ประเพณีชุมนุมปีใหม่กะเหรี่ยงที่วัดแจ้งเจริญ อำเภอวัดเพลง จังหวัดราชบุรี ในเดือนห้าตามปฏิทินจันทรคติ หรือตรงกับเดือนเมษายนของทุกปี
- 8.3.6 ประเพณีการย่องสาวและการแต่งงาน
- 8.4 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ลาว มอญ พม่า และกะเหรี่ยง
9. การสาธารณสุข ประกอบด้วยหน่วยงานต่อไปนี้
- 9.1 โรงพยาบาล ขนาด 30 เตียง จำนวน 1 แห่ง
- 9.2 สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จำนวน 1 แห่ง
- 9.3 สถานีอนามัยประจำตำบลหรือหมู่บ้าน จำนวน 9 แห่ง
- 9.4 สำนักงานส่วนมาลาเรีย จำนวน 2 แห่ง
- 9.5 สถานพยาบาลเอกชน จำนวน 1 แห่ง
10. การสาธารณสุขโรค มีการจัดการบริการในพื้นที่ ดังนี้
- 10.1 การไฟฟ้า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้มีหน่วยบริการผู้ใช้ไฟ จำนวน 2 แห่ง คือ หมู่ที่ 1 ตำบลสวนผึ้ง และหมู่ที่ 5 ตำบลท่าเคย เป็นหน่วยย่อยของหน่วยบริการไฟฟ้าหลักอำเภอจอมบึง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้จ่ายกระแสไฟฟ้าแก่ราษฎรครบเกือบทุกหมู่บ้าน

10.2 การประปา มีประปาที่ดำเนินการโดยการประปาส่วนภูมิภาค จำนวน 2 แห่ง คือ บ้านขุขันธ์พลา และตำบลสวนผึ้ง โดยใช้น้ำดิบจากอ่างเก็บน้ำขุขันธ์พลา และแม่น้ำลำภาชี ส่วนประปาหมู่บ้านซึ่งจัดสร้างจากงบประมาณของหน่วยงานต่าง ๆ ได้กระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่แหล่งชุมชนของหมู่บ้านต่าง ๆ ซึ่งบริหารโดยคณะกรรมการที่ราษฎรจัดตั้งขึ้นมาแต่ละหมู่บ้าน

11. การรักษาความสงบเรียบร้อย

11.1 สถานีตำรวจภูธร จำนวน 1 แห่ง

11.2 กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน 1 แห่ง

12. คำขวัญอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี คือ "สาวกะเหรี่ยงเคียงถิ่นตะนาวศรี ลำภาชีแก่งส้มแมวแนวผาธารน้ำร้อนบ่อคลึงตรึงติดตา น้ำผึ้งป่าหวานซึ้งติดตรึงใจ"

13. ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว

อำเภอสวนผึ้งเป็นอำเภอที่มีพื้นที่ดินชายแดนติดกับประเทศพม่า ซึ่งมีเทือกเขาตะนาวศรีเป็นเส้นแบ่งกั้นอาณาเขต มีทรัพยากรการท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่

13.1 แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ ธารน้ำร้อนบ่อคลึง น้ำตกเก้าชั้น (น้ำตกเก้าโจน) โป่งยุบ (ฮ่อมจ้อม) แก่งส้มแมว (ศูนย์รวมพรรณไม้ป่าสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์) น้ำตกตะนาวศรี น้ำตกผาชลแดน และน้ำตกผาแดง ยอดเขากระโจม

13.2 แหล่งท่องเที่ยวที่จัดสร้างขึ้น ได้แก่ บ้านตะโกกลางจุดผ่อนปรนชายแดนหมู่บ้านกะเหรี่ยงหนองตาดั่ง ไร่กุหลาบอุษาดี พิพิธภัณฑ์ภโวทัย ภูมิปัญญาท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรฟาร์มตัวอย่างตามพระราชดำริบ้านบ่อห้วย ศูนย์ศึกษาธรรมชาติวิถีสมาคมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา

13.3 ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรมและโบราณคดี อำเภอสวนผึ้ง มีชาวพื้นเมืองชาวกะเหรี่ยงซึ่งมีศิลปวัฒนธรรมที่น่าสนใจไม่ว่าจะเป็นวิถีชีวิตและขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ได้แก่ ประเพณีกินข้าวห่อ ซึ่งจัดขึ้นในเดือนเก้าของทุกปี นอกจากนี้ อำเภอสวนผึ้งมีแหล่งโบราณคดี ประมาณ 8 แห่งซึ่งยังไม่ได้ประกาศขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2535 ได้แก่ แหล่งโบราณคดีบ้านนาขุนแสน บ้านปากห้วย และบ้านท่าตะเคียน แหล่งโบราณคดีเหมืองเริ่มชัยและเหมืองสูงสิงห์ แหล่งโบราณคดีบ้านห้วยสวนพลู แหล่งโบราณคดีเหมืองผาปากค้างคาว และแหล่งโบราณคดีเหมืองตะโกปิดทอง

จากทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ได้นำเสนอข้างต้น พบว่าจุดเด่นและลักษณะสำคัญของทรัพยากรท่องเที่ยวในพื้นที่ดังต่อไปนี้

1. ความเป็นธรรมชาติของทรัพยากรท่องเที่ยวในเขตเทือกเขาตะนาวศรี อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มีความโดดเด่นในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ลักษณะพื้นที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาธรรมชาติ ที่ทำกิจกรรมได้ตลอดทั้งปี ทั้งรูปแบบการท่องเที่ยวชมธรรมชาติ ไปจนถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบผจญภัย
2. การเดินทางไม่ไกลจากกรุงเทพฯ และมีแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทือกเขาตะนาวศรีในเขตอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการการพักผ่อนอย่างจริงจังและไม่ต้องเสียเวลากับการเดินทางมากนัก ซึ่งระยะการเดินทางจากกรุงเทพฯ ถึงอำเภอสวนผึ้งประมาณ 160 กิโลเมตร
3. กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความหลากหลาย กิจกรรมการท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้งมีความหลากหลาย เช่น ชมทะเลหมอกยามเช้า และสัมผัสอากาศหนาวบนยอดเขากระโจม เล่นน้ำตก ล่องแก่ง เล่นน้ำ ชมสวนดอกไม้และกล้วยไม้ อ่าบน้ำแร่ ศึกษาธรรมชาติในศูนย์ศึกษาธรรมชาติวิทยา และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร จากฟาร์มตัวอย่างและฟาร์มเพาะเลี้ยงกล้วยไม้ต่าง ๆ ลักษณะของพื้นที่สามารถจัดกิจกรรมให้ผู้ที่มีความสนใจเฉพาะด้านได้อีกด้วย เช่น การศึกษาวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง การศึกษาพันธุ์ไม้ ใช้พื้นที่เป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียนหรือนักศึกษา เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนาวรัตน์ พลายน้อย (2538, หน้า 102) ได้ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งพื้นที่วิจัยประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ แพร่ นครสวรรค์ ชลบุรี อ่างทอง ราชบุรี ขอนแก่น บุรีรัมย์ หนองคาย สงขลา ตรัง และสุราษฎร์ธานี พบว่า ยังมีคนไทยในวัยท่องเที่ยวอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยว โดยเฉพาะคนที่อยู่ในชนบทประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมหรือรับจ้าง มีฐานะทางเศรษฐกิจ และการศึกษาไม่สูงนัก คนเหล่านี้ควรได้รับโอกาสการท่องเที่ยวโดยได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้พัฒนาโลกทัศน์และสร้างความภาคภูมิใจในแผ่นดินเกิดให้กับประชากรของประเทศ ซึ่งนับเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างหนึ่ง ควรมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ ให้เป็นจุดหมาย ปลายทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มีเสน่ห์ในการไปเยี่ยมชมเพราะหากแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมไป ย่อมกระทบต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศที่ภาครัฐมุ่งส่งเสริมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้นักท่องเที่ยวภายในประเทศ คำนึงเรื่องความปลอดภัยในการเดินทาง

เป็นอย่างมาก การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ควรประสานและใช้ กลไกความร่วมมือ เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจในการเดินทางมากขึ้น สำนักงานสาขา ททท. ในส่วนภูมิภาค ควรจัดรายการนำเที่ยวให้แน่นชัดและเหมาะสมกับนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายในความสนใจ นักท่องเที่ยวไทยควรได้รับความสะดวกในการรับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวได้อย่างกว้างขวาง ยิ่งขึ้นและข้อมูลการท่องเที่ยวต่าง ๆ ควรเข้าไปสู่ชุมชนมากขึ้น สื่อสิ่งพิมพ์ควรให้รายละเอียด เนื้อหาด้านแหล่งท่องเที่ยว วิธีการเข้าถึงที่พัก หน่วยงานที่ติดต่อ รวมทั้งอาจจำลองแผนที่เส้นทาง ให้และควรส่งเสริมให้แต่ละจังหวัดจัดทำสารคดีของตนเองขึ้น ส่วนการวิจัยในอนาคต ควรเพิ่มข้อมูลด้านการท่องเที่ยวภายในจังหวัดและการพัฒนาจรรยาภายในจังหวัดด้วยเพื่อจะ ได้รับทราบข้อมูลการท่องเที่ยวละเอียดยิ่งขึ้น และควรมีการจัดทำฐานข้อมูลอยู่เป็นประจำ เพื่อจะได้ ข้อมูลที่ทันสมัย ถูกต้องต่อการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2539, หน้า 142) ศึกษา งานวิจัยเรื่อง โครงการวิจัยตลาดท่องเที่ยวในประเทศ พบว่าการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว คนไทยส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 40 จะเป็นการเดินทางท่องเที่ยวภายในภูมิภาคของตนนิยม เดินทางท่องเที่ยวไปเป็นกลุ่มโดยเฉพาะการเดินทางไปกับเพื่อนฝูง และครอบครัว จำนวนบุคคลใน กลุ่มจะอยู่ประมาณ 2-10 คน การเดินทางแต่ละครั้งนิยมที่จะเดินทางไปหลาย ๆ จังหวัดโดยมี ระยะเวลาในการท่องเที่ยวประมาณ 1-4 วัน ดังนั้น การแวะพักในแต่ละจังหวัดจึงเป็นเพียง ระยะสั้น ๆ สำหรับช่วงเวลาที่นิยมเดินทางท่องเที่ยวจะเป็นช่วงปิดภาคเรียน วันหยุดสุดสัปดาห์หรือ เทศกาลนักชัตตฤกษ์ การตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะเป็น ผู้ตัดสินใจเอง เสียค่าใช้จ่ายเองและไม่มีการวางแผนล่วงหน้าก่อนการเดินทาง หรือถ้ามี การวางแผนล่วงหน้าเป็นเพียงช่วงระยะสั้น ๆ ในด้านลักษณะการเดินทางนักท่องเที่ยวเกินกว่า ร้อยละ 70 นิยมเดินทางด้วยตนเองมากกว่าที่จะใช้บริการของบริษัทนำเที่ยว แล้วยังมีความรู้สึกว่าการเดินทางด้วยตนเองจะสะดวกกว่าการเดินทางไปกับบริษัทนำเที่ยว เพราะสามารถเลือกเวลา เดินทางได้ตามสะดวกรวมทั้งโปรแกรมการเดินทางยังยืดหยุ่นได้ตามความพอใจ ในการเดินทาง ด้วยตนเองพาหนะที่นักท่องเที่ยวใช้ส่วนใหญ่จะเป็นรถโดยสารประจำทาง รองลงมาคือรถยนต์ส่วนบุคคลในอัตราที่ใกล้เคียงกัน การเช่ารถและการใช้บริการรถไฟมีสัดส่วนไม่เกินร้อยละ 30 การเดินทางโดยเครื่องบินมีน้อย ในด้านสถานที่พักแรมนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังเป็นนักท่องเที่ยวที่ เดินทางแบบประหยัด สถานที่พักจะเป็นบ้านญาติและบ้านเพื่อนในสัดส่วนที่สูง สำหรับการให้บริการโรงแรมนิยมที่จะพักในโรงแรมที่มีระดับราคาอยู่ระหว่าง 200-500 บาท รองลงมาเป็นที่พักแรมในสถานที่พักแรมแบบบังกะโล แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวคนไทย

ในปัจจุบัน คือแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด ทะเลและเกาะแก่งต่าง ๆ รongลงมา คือ แหล่งท่องเที่ยวแถบภูเขาอุทยานแห่งชาติต่าง ๆ และแหล่งท่องเที่ยวในเมืองสำหรับงานเทศกาล ส่วนแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก การได้รับข่าวสารด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่ข่าวสารที่ได้รับจะเป็นการบอกเล่าจากเพื่อนฝูง ญาติมิตร สำหรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อโฆษณาต่าง ๆ ยังไม่มีมากนัก โดยเฉพาะข่าวสารจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยหรือจากการประชาสัมพันธ์ของจังหวัดที่เป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยวยังไม่แพร่หลายมากนัก

ศิริลักษณ์ อริยบัญญัติ (2540, หน้า 132) ศึกษาเรื่องประสิทธิผลของการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการอะเมซิ่งไทยแลนด์ ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่าในระยะแรกของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการอะเมซิ่งไทยแลนด์ (Amazing Thailand) ได้แก่ สื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้อัตนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของประชาชนมีนัยสำคัญทางสถิติ

รัฐวุฒิ อเจียมศรีพงษ์ (2541, หน้า 112) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบางแสน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมหาดบางแสน ในระดับปานกลาง ที่อยู่ปัจจุบัน ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและกิจกรรมการท่องเที่ยว รายได้เฉลี่ยต่อเดือน การให้คุณค่าหาดบางแสน เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ มีผลต่อความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบางแสนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่าบริเวณหาดบางแสนประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมบางประการ เช่น ปัญหาขยะมูลฝอย น้ำทะเลไม่สะอาด และการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำทะเล อันเนื่องมาจากปรากฏการณ์ ีปลาวาฬ และยังได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบางแสนไว้ดังนี้ คือ การพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงใด ๆ บริเวณหาดบางแสนควรรักษาความเป็นธรรมชาติของหาดบางแสนไว้ให้มากที่สุด ตลอดจนควรดูแลรักษาสภาพแวดล้อมของหาดบางแสนโดยเฉพาะในด้านการรักษาความสะอาดของชายหาดและน้ำทะเล และควรรักษาภาพพจน์ และความเป็นเอกลักษณ์ของหาดบางแสนให้คงอยู่ต่อ

สุวิทย์ กุลาเลิศ (2543, หน้า 108) ศึกษาการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในเขตอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการท่องเที่ยว พฤติกรรมการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว และระดับความพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีต่อสถานบริการและแหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 25-30 ปี มีแหล่งที่มาในทวีปยุโรป และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 30,001-60,000 บาท พฤติกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเดินทางท่องเที่ยวบนเกาะสมุยเพียง 1 ครั้ง ในรอบปี มากับเพื่อนและหรือญาติพี่น้อง ใช้เวลาพักเฉลี่ย 1 สัปดาห์ โดยเลือกจะพักที่บังกะโลและมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันอยู่ในช่วง 1,001-1,500 บาท ในการวิเคราะห์ พบว่าอาชีพ สถานภาพสมรส และสื่อที่ได้รับของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการตัดสินใจมาท่องเที่ยว โดยที่สื่อที่ได้รับของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการตัดสินใจมาท่องเที่ยวมากที่สุด ในส่วนของจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวบนเกาะสมุยในรอบปี อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน วัตถุประสงค์ของการเดินทางและสื่อที่ได้รับของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวบนเกาะสมุยในรอบปี โดยที่อาชีพของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยวบนเกาะสมุยในรอบปีมากที่สุด ในส่วนของลักษณะการเดินทาง อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส แหล่งที่มา และวัตถุประสงค์ของ การเดินทางของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับลักษณะการเดินทาง โดยที่สถานภาพสมรสของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับลักษณะการเดินทางมากที่สุด ในช่วงของวิธีการเดินทาง อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับวิธีการเดินทาง โดยที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับวิธีการเดินทางมากที่สุด ในส่วนของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน มีเพียงสถานภาพสมรสของนักท่องเที่ยวเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน ในส่วนของลักษณะการท่องเที่ยว เพศ อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรสและแหล่งที่มาของนักท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะการท่องเที่ยว ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ในการพิจารณาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวโดยรวม และจำแนกหัวข้อต่าง ๆ อยู่ในระดับดี สำหรับการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยว ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า เพศ อาชีพ อายุ สถานภาพสมรส และแหล่งที่มาของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกัน นอกจากนี้ เพศ อาชีพ อายุ และแหล่งที่มาของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ประยงค์ เรืองดำ (2546, หน้า 126) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวทำให้มีการเปลี่ยนแปลงคุณภาพชีวิต ของประชาชนในทางที่ดีขึ้น มีการพัฒนาที่อยู่อาศัย มีรายได้เพิ่มขึ้น มีความสุขสมบูรณ์ ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตามแนวคิดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9

มาโนช รักษาศรี (2546, หน้า 119) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยในการเลือกท่องเที่ยวของ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมี อายุระหว่าง 26-35 ปี รองลงมาอายุน้อยกว่า 26 ปี มีสถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี ประกอบธุรกิจส่วนตัว มีรายได้ 15,001-30,000 บาท รองลงมารายได้ไม่เกิน 15,000 บาทมาเที่ยว จังหวัดระยอง 4-6 ครั้ง จำนวนผู้ร่วมเดินทาง 2-5 คน เดินทางมาเที่ยวด้วยตนเองใช้พาหนะเป็น รถยนต์ ส่วนใหญ่พักโรงแรม จำนวนที่พักค้างแรม ร้อยละ 1-2 คืน และ 3-4 คืนแหล่งท่องเที่ยวที่ วางแผนไว้ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ทะเล ชายหาด เกาะ เป็นต้นโดยมีวัตถุประสงค์ หลักของการมาท่องเที่ยวในจังหวัดระยองคือ เพื่อพักผ่อน ค่าใช้จ่ายโดยรวมของการเดินทางและ พักผ่อน ส่วนใหญ่ 3,001-6,000 บาทต่อคน และจะกลับมาอีกภายใน 4-6 เดือน

ส่วนปัจจัยด้านสินมรดกธรรมชาติ ด้านความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว และด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยด้านสินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้น ด้านโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยว ด้านโครงสร้างพื้นฐานรอง ด้านวิถีการดำรงชีวิตอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์อยู่ในระดับ ปานกลาง

สนใจ รัชตวัฒน์กุล (2548, หน้า 130) ศึกษาเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวใน พื้นที่เมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการมาท่องเที่ยวส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับโอกาสมี ระยะเวลาที่พักอาศัยในเมืองพัทยาโดยเฉลี่ยในรอบปี พ.ศ. 2546 ส่วนใหญ่ไม่พักค้างคืน และ จำนวนครั้งที่เดินทางมาเที่ยวพัทยานั้นมากกว่า 10 ครั้ง ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านทรัพยากร การท่องเที่ยว พบว่าปัจจัยด้านความเป็นธรรมชาติ ปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดของแหล่งท่องเที่ยวเมือง พัทยา ปัจจัยด้านความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวเมืองพัทยา ปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงของ แหล่งท่องเที่ยวเมืองพัทยา ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยวในเชิงประวัติศาสตร์ของเมืองพัทยานั้น ปัจจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐานรองของเมืองพัทยานั้น ปัจจัยด้านวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ของเมืองพัทยานั้นอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

การกำหนดแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา กลยุทธ์ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรมีการจัดโซนหรือกำหนดพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นระบบและสอดคล้องกับสภาพของพื้นที่ กลยุทธ์ด้านการกำหนดราคา ควรมีการขอความร่วมมือกับผู้ประกอบการท่องเที่ยว โรงแรม ร้านอาหาร สถานบันเทิง ฯลฯ ในการกำหนดราคาค่าบริการ ให้มีความยุติธรรมสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง กลยุทธ์ด้านการจัดจำหน่าย ควรขอความร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว กลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการขาย ชมรม สมาคม กลุ่มผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ควรมีการร่วมมือในการส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกัน

สุพรรณิ ทะโลธร (2547) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า สภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดราชบุรี ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์
2. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
3. แหล่งท่องเที่ยวประเภทการศึกษาวิถีชุมชน
4. แหล่งท่องเที่ยวประเภทการศึกษา

รัตนา จันทโย (2546, หน้า 125) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติแม่วังก์ และอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ตลอดจนความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว พบว่าแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวในการมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยแรงจูงใจส่วนใหญ่ ได้แก่ การสัมผัสธรรมชาติอย่างใกล้ชิด ความต้องการเรียนรู้ศึกษาศิลปวัฒนธรรม และการพักผ่อนร่วมกับเพื่อนและครอบครัว นอกจากนี้ พฤติกรรมนักท่องเที่ยว ได้แก่ ช่วงเวลาการมาเยือน จำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยว ระยะเวลาที่พักอาศัย และวัตถุประสงค์ของการเดินทางมาท่องเที่ยว การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น การรับรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

รุจยา คำพรรณ (2546, หน้า 148) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดศรีธรรมราช เพื่อศึกษาส่วนประสมทางการตลาดที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว มูลเหตุจูงใจในการท่องเที่ยวพฤติกรรม

และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ มูลเหตุจูงใจด้านวัฒนธรรมและการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และสังคม และด้านปัจจัยหลักอื่น ๆ มีความสำคัญมากต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ส่วน ประสมทางการตลาดด้านราคา ด้านช่องทางจัดจำหน่ายและด้านการส่งเสริมการตลาด มูลเหตุจูง ใจด้านวัฒนธรรมและการศึกษา ด้านเศรษฐกิจและสังคม และด้านปัจจัยหลักอื่น ๆ มีความสำคัญ ปานกลางต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว นอกจากนี้พฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ หลักในการเดินทาง ด้านยานพาหนะ ด้านผู้ร่วมเดินทาง ด้านความตั้งใจเดินทางมาท่องเที่ยวอีก ครั้งต่อไปในอนาคต และด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ต้องการกระทำในการเดินทางครั้งต่อไปมี ความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช สำหรับพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ความถี่ ในการเดินทาง และจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงกำหนดเป็นตัวแปร ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ใช้แนวคิดของ วาสนา อ่องเอี่ยม (2546, หน้า 65-66) เรื่ององค์ประกอบของลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ โดยเฉลี่ยต่อเดือน และภูมิลำเนาที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน

2. พฤติกรรมการท่องเที่ยว ใช้แนวคิดของ สุกัญญา เจริญศรี (2549, หน้า 34-36) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวมีสาเหตุดังต่อไปนี้ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, หน้า 6) เรื่องวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน เอลิมเกียรติ เพ็ญแก้ว (2539, หน้า 30) เรื่องสิ่งที่นักท่องเที่ยวจะให้เป็นตัวตัดสินใจในการเดินทาง เสรี วังสไพจิตร (2530, หน้า 2-3) เรื่องเหตุจูงใจหรือมูลเหตุที่มุ่งมั่นในการเดินทาง วินิจ วีรยางกูร (2536, หน้า 1) เรื่องเงื่อนไขการเดินทาง ซึ่งผู้วิจัยสรุปพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วย ช่วงเวลาการมาเยือน จำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยว ระยะเวลาที่พักอาศัย และวัตถุประสงค์ ของการเดินทางมาท่องเที่ยว

3. ปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว หรือสินมรดกทางการท่องเที่ยว ดังที่ วาฮับ (Wahab, nd., unpagged อ้างอิงใน เดือนรัตน์ รัตนศิริ, 2533, หน้า 13-14) เสนอไว้ว่าเป็น สิ่งกระตุ้นหรือจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว นอกจากนี้ ปัจจัยที่บินองค์ประกอบ พื้นฐานที่สำคัญด้านการท่องเที่ยวซึ่งมี 4 ประการ (Mill, 1990, p.22) ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก การขนส่ง และการต้อนรับ ซึ่งสินมรดกทางการท่องเที่ยว ขณะเดียวกัน กิจกรรมและ

บริการสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวที่แบ่งออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2550, หน้า 45) การคมนาคมขนส่ง ที่พักแรม ร้านอาหารและภัตตาคาร บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ร้านขายของที่ระลึกและขายสินค้าพื้นเมืองความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกในการเข้า-ออกเมือง การจัดบริการอื่น ๆ และการเผยแพร่โฆษณา ดังนั้น สนิมรดกทางการท่องเที่ยวที่ใช้ในการวิจัยนี้จึงประกอบด้วย

3.1 สนิมรดกทางการท่องเที่ยวด้านธรรมชาติ ได้แก่ ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว และสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

3.2 สนิมรดกทางการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ รูปแบบการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานรอง และวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษา ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว กรณีศึกษา อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยมีกำหนดแนวทางการวิจัยออกเป็นการทบทวนเอกสารรายงานการวิจัยต่าง ๆ และทำการสำรวจข้อมูลในพื้นที่ศึกษา โดยมีกระบวนการ ขั้นตอนและวิธีวิเคราะห์การวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลการท่องเที่ยวเมื่อพบนักท่องเที่ยว โดยบังเอิญ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 คน ซึ่งคำนวณได้จากการเปิดตารางการสุ่มของ ยามาเน่ (Yamane, n.d., unpagued อ้างอิงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 284) ที่ความเชื่อมั่น 95 % จากปริมาณนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวมายังอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรีในช่วงระหว่างเดือน มกราคมและเดือนกุมภาพันธ์ 15,000 คน (ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการ จังหวัดราชบุรี, 2550, หน้า 43) ทั้งนี้ การเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวจะดำเนินการในระหว่างวันที่ 15 ธันวาคม 2550 ถึง วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2551 ในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์และเทศกาลปีใหม่ เนื่องจากเป็นช่วงที่มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวอำเภอสวนผึ้งมากที่สุด

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้า คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นแบบมาตราส่วน เพื่อประเมินค่า 5 ระดับ โดยส่วนของคำถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่ 1 หมวดคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ รายได้เฉลี่ย และภูมิลำเนา
2. ส่วนที่ 2 หมวดคำถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ ช่วงเวลาเดินทาง มาท่องเที่ยว ระยะเวลาพักค้างคืน จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว
3. ส่วนที่ 3 หมวดคำถามปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ได้แก่ สินมรดกทางธรรมชาติ (ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว) และ สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น (ความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานรอง วิธีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น)
4. ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ทั้งนี้ ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 1 และ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของนักท่องเที่ยว (ข้อมูลทั่วไป และพฤติกรรมการท่องเที่ยว) โดยใช้ความถี่ และร้อยละในการวิเคราะห์ ส่วนข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านทรัพยากรท่องเที่ยว และข้อเสนอแนะตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้การคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ โดยกำหนดระดับคะแนนความพึงพอใจไว้ตามลักษณะคำถามที่เป็นแบบมาตรฐาน (Likert Scale) ไว้ดังนี้

ระดับคะแนน	5	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ระดับคะแนน	3	ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับคะแนน	2	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ระดับคะแนน	1	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยสุด

เครื่องมือดังกล่าวจะทำการทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content validity) และความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการทำ IOC (Index Of Concordance) เพื่อพิจารณาว่าคำถามแต่ละข้อมีค่าความตรงตามเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการให้วัดมีค่าเท่าใด โดยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามจะอาศัยความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาเป็นสำคัญ แล้วนำคำถามแต่ละข้อไปตรวจสอบ

ความสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยว่าสอดคล้องตรงตามข้อมูลและตัวชี้วัดที่กำหนดหรือไม่ ด้วยการทำเป็นแบบสำรวจให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีไม่น้อยกว่า 3 คน โดยกำหนดให้คะแนนในการพิจารณาตัดสิน ดังนี้

ให้ + 1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์การวิจัย

ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์การวิจัย

ให้ - 1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์การวิจัย

จากผลการพิจารณาตัดสินของผู้เชี่ยวชาญที่ได้นำไปหาค่าความตรงตามเนื้อหาได้จาก

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\text{ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}}$$

ถ้าข้อใดมีค่า IOC ใกล้ 1.0 แสดงว่ามีความตรงตามเนื้อหา มาก อย่างไรก็ตาม ถ้ามีค่าต่ำกว่า 0.80 ถือว่าควรปรับปรุงใหม่ ถ้ามีค่าใกล้ 0 แสดงว่าความตรงตามเนื้อหา มีน้อย และถ้ามีค่า IOC ติดลบแสดงว่าเป็นข้อที่มีความตรงใช้ไม่ได้เลย

2. การทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ (Reliability Test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ประมวลค่า Cronbach โดยการทดลองใช้แบบสอบถาม (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของ Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right]$$

เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n คือ จำนวนประชากร

$\sum s_i^2$ คือ คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

s^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

เมื่อคำนวณค่าความเชื่อมั่นดังกล่าว มีค่าความเชื่อมั่นต่ำกว่า 0.80 ลงมา จึงจะนำมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง จนได้ค่าที่สูงกว่านี้จึงจะถือว่าเป็นเครื่องมือในการวิจัยที่ได้มาตรฐานเพื่อนำไปเก็บข้อมูลภาคสนามต่อไป

ตาราง 2 แสดงการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha)	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทดสอบแบบสอบถาม (N of Items)
0.952	30

จากตาราง 2 การทดสอบความคงเส้นคงวาหรือมีความน่าเชื่อถือต่อการวัดผลการวิจัย พิจารณาว่า Cronbach's Alpha มีค่าเท่ากับ 0.952 (ค่า Cronbach's Alpha ไม่ควรต่ำกว่า 0.70 เพื่อยืนยันว่าแบบสอบถามนี้มีความคงเส้นคงวาในการวัดผลการวิจัย) ดังนั้น แบบสอบถามนี้ มีความคงเส้นคงวาหรือมีความน่าเชื่อถือต่อการวัดผลการวิจัยเรื่องปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว กรณีศึกษา อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) โดยการสอบถาม จากนักท่องเที่ยว จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ 2 แหล่ง คือ

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้ศึกษาจากเอกสารงานวิจัย อินเทอร์เน็ต และบทความที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี
2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บข้อมูลจากประชากรที่กำหนดไว้ โดยให้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยรายงานผลเป็นค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาค่าเฉลี่ย (Mean หรือ \bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทั้งนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนาเป็นการอธิบายภาพรวมของตัวแปรต่าง ๆ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูล ประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว โดยใช้ความถี่และร้อยละในการวิเคราะห์

1.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทัศนคติความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว (สินมรดกทางธรรมชาติและสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น) และข้อเสนอแนะตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้การคำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์โดยกำหนดระดับคะแนน และระดับค่าเฉลี่ย โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจและกำหนดเกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจซึ่งเสนอแนะโดยเบสท์ (1998,unpaged อ้างอิงใน อุมตมศักดิ์ แนวจิตร, 2544, หน้า 54-55) ดังนี้

สูตรที่ใช้ในการคำนวณหาความกว้างของระดับคะแนน

$$\frac{n-1}{n} = \frac{5-1}{5} \quad \text{เมื่อ } n \text{ คือ จำนวนระดับคะแนนเท่ากับ } 5$$

$$= 0.80$$

ดังนั้น ค่าเฉลี่ยมีความกว้างของระดับคะแนน เท่ากับ 0.80 จึงแสดงระดับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในข้อมูลส่วนที่ 3 ได้ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย	4.21 - 5.00	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับค่าเฉลี่ย	3.41 - 4.20	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ระดับค่าเฉลี่ย	2.61 - 3.40	ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับค่าเฉลี่ย	1.81 - 2.60	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ระดับค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.80	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยสุด

ทั้งนี้ การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา มีการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากข้อมูลส่วนที่ 1 ถึง ส่วนที่ 3 มีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 การคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของหกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{สูตรหาค่าร้อยละ } P = \frac{n}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

1.2.2 การคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้ในการแปลความหมายร่วมกับค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล

$$\text{สูตรหาค่าเฉลี่ย } \bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2.3 คำนวณค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ใช้ร่วมกับค่ามัธยฐานเลขคณิตในการกระจายข้อมูล

$$\text{สูตรหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)} = \sqrt{\frac{\sum(x_i - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
	x_i	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$n-1$	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ

2. สถิติเชิงอนุมาน เป็นสถิติทดสอบสมมติฐาน (Inferential Statistics) ที่ได้กำหนดไว้ คือ สถิติวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-square) ทั้งนี้ สถิติเชิงอนุมานที่นำมาใช้ประกอบการวิจัย ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว เปรียบเทียบหาความสัมพันธ์ของปัจจัยเหล่านี้ที่มีต่อความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว (สินมรดกทางธรรมชาติ และสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น) แล้วนำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงด้วยการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงคุณภาพโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-square) เพื่อทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

2.1 นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ซึ่งประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา อายุ อาชีพ รายได้ และภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

2.2 นักท่องเที่ยวที่มีปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวซึ่งประกอบด้วย วันที่เดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาที่พักค้าง จำนวนครั้งที่มาท่องเที่ยว และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ในการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีหน่วยวัดค่าข้อมูลในระดับต่ำกว่ามาตราอันตรภาค หรือเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ ตัวแปรที่มีระดับการวัดค่าอยู่ในมาตรานามบัญญัติหรือเรียงลำดับ ทั้งนี้ หลักในการตัดสินใจมี 2 กรณี ดังนี้

1. กรณีใช้สถิติไคกำลังสอง หากค่า Asymp.Sig มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ α (ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) แล้วให้ปฏิเสธ H_0 ไม่เช่นนั้นไม่ปฏิเสธ H_0 แต่ถ้าตีความหมายมีค่าน้อยกว่า 5 มีจำนวนถึง 50 % หรือเกินหนึ่งในห้าของจำนวนช่องทั้งหมด (ดูที่หมายเหตุ b) จึงควรใช้การทดสอบความแม่นยำฟิชเชอร์ (Fisher) แทนไคกำลังสอง

2. กรณีใช้ความแม่นยำพิชเชอร์ หากค่า Exact Sig. มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ α แล้ว ให้ปฏิเสธ H_0 ไม่เช่นนั้นไม่ปฏิเสธ H_0 อนึ่ง คำว่า Exact (แม่นยำ) มาจากการคำนวณความน่าจะเป็น (ค่า P) จากข้อมูลดิบโดยไม่ต้องใช้วิธีการประมาณค่าจากการแจกแจงโคสแคร์ จึงทำให้การทดสอบมีความแม่นยำกว่าการประมาณค่าพี (P) จากโคสแคร์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว กรณีศึกษา อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูล ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวกับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวกับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	232	59.50
	หญิง	158	40.50
	รวม	390	100.00
อายุ	ไม่เกิน 25 ปี	155	39.70
	26 - 35 ปี	72	18.50
	36 - 45 ปี	83	21.30
	46 - 55 ปี	57	14.60
	มากกว่า 55 ปี	23	5.90
	รวม	390	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	161	41.30
	ปริญญาตรี	205	52.60
	สูงกว่าปริญญาตรี	24	6.20
	รวม	390	100.00
อาชีพ	ข้าราชการ/ พนง.รัฐวิสาหกิจ	72	18.50
	พนง.บริษัทเอกชน	88	22.60
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว	107	27.40
	นักเรียน/ นักศึกษา	123	31.50
รวม	390	100.00	
รายได้	ไม่เกิน 15,000 บาท	169	43.30
	15,001 - 30,000 บาท	117	30.00
	30,001 - 45,000 บาท	59	15.10
	มากกว่า 45,000 บาท	45	11.50
รวม	390	100.00	
ภูมิลำเนานักท่องเที่ยว	จังหวัดราชบุรี	48	12.30
	กรุงเทพฯ และปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี)	221	56.70
	ภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี)	58	14.90
	ภาคเหนือ	30	7.70
	ภาคตะวันออก	10	2.60
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	11	2.80
	ภาคใต้	12	3.10
	รวม	390	100.00

จากตาราง 3 ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ระดับรายได้ และภูมิลำเนา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เพศของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มากที่สุด คือ เพศชาย จำนวน 232 คน (ร้อยละ 66.00) ส่วนเพศหญิง จำนวน 158 คน (ร้อยละ 34.00)

ช่วงอายุของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มากที่สุด คือ ไม่เกิน 25 ปี จำนวน 155 คน (ร้อยละ 39.70) รองลงมา คือ ช่วงอายุ 36 – 45 ปี จำนวน 83 คน (ร้อยละ 21.30) ช่วงอายุ 26 – 35 ปี จำนวน 72 คน (ร้อยละ 18.50) ช่วงอายุ 46 -55 ปี จำนวน 57 คน (ร้อยละ 14.60) และมากกว่า 55 ปี จำนวน 23 คน (ร้อยละ 5.90) ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มากที่สุด คือ ปริญญาตรี จำนวน 205 คน (ร้อยละ 52.60) รองลงมา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 161 คน (ร้อยละ 41.30) และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 24 คน (ร้อยละ 6.20) ตามลำดับ

กลุ่มอาชีพของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มากที่สุด คือ นักเรียนหรือนักศึกษา จำนวน 123 คน (ร้อยละ 31.50) รองลงมา คือ ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว จำนวน 107 คน (ร้อยละ 27.40) พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 88 คน (ร้อยละ 22.60) และข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 72 คน (ร้อยละ 18.50) ตามลำดับ

กลุ่มระดับรายได้ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มากที่สุด คือ รายได้ไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 169 คน (ร้อยละ 43.30) รองลงมา คือ รายได้ระหว่าง 15,001-30,000 บาท จำนวน 117 คน (ร้อยละ 30.00) รายได้ระหว่าง 30,001-45,000 บาท จำนวน 59 คน (ร้อยละ 15.10) และรายได้มากกว่า 45,000 บาท จำนวน 45 คน (ร้อยละ 11.50) ตามลำดับ

ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มากที่สุด คือ กรุงเทพฯ และปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี) จำนวน 221 คน (ร้อยละ 56.70) รองลงมา คือ ภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี) จำนวน 58 คน (ร้อยละ 14.90) จังหวัดราชบุรี จำนวน 48 คน (ร้อยละ 12.30) ภาคเหนือ จำนวน 30 คน (ร้อยละ 7.70) และภาคตะวันออก จำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.60) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

ปัจจัยด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว		จำนวน (คน)	ร้อยละ
วันที่เดินทางมา	วันธรรมดา	43	11.00
ท่องเที่ยว อำเภอ	วันหยุดเสาร์ - อาทิตย์	209	53.60
สวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี	วันหยุดนักขัตฤกษ์	10	2.60
	ขึ้นอยู่กับโอกาส	128	32.80
รวม		390	100.00
ระยะเวลาที่มาพัก	ไม่พักค้างคืน	68	17.40
ค้างคืนสำหรับการมา	ค้างคืน 1 คืน	261	66.90
	ท่องเที่ยวแต่ละครั้ง	ค้างคืน 2 - 3 คืน	52
	ค้างคืน 4 - 5 คืน	5	1.30
	ค้างคืนนานกว่า 5 คืน	4	1.00
รวม		390	100.00
จำนวนครั้งของ	มาครั้งแรก	234	60.00
การเดินทางมา	2 - 3 ครั้ง	94	24.10
	ท่องเที่ยว	4 - 5 ครั้ง	13
	มากกว่า 5 ครั้ง	49	12.60
รวม		390	100.00
วัตถุประสงค์หลักของ	ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	291	74.60
การเดินทางมา	ประชุม/ อบรม/ สัมมนา / ดูงาน	36	9.20
	ท่องเที่ยว	ติดต่อธุรกิจ	18
	ปฏิบัติราชการ	11	2.80
	เยี่ยมญาติ/ เพื่อน	28	7.20
	ได้รับรางวัล	0	0.00
	อื่น ๆ	6	1.50
รวม		390	100.00

จากตาราง 4 ข้อมูลปัจจัยด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ได้แก่ วันที่เดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาที่มาพักค้างคืน

จำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยว และวัตถุประสงค์หลักของ การเดินทางมาท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว มากที่สุด คือ วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ จำนวน 209 คน (ร้อยละ 53.60) รองลง คือ ขึ้นอยู่กับโอกาส จำนวน 128 คน (ร้อยละ 32.80) วันธรรมดา จำนวน 43 คน (ร้อยละ 11.00) และวันหยุดนักขัตฤกษ์ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.60) ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวที่ใช้ระยะเวลาพักค้างคืน มากที่สุด คือ ค้างคืน 1 คืน จำนวน 261 คน (ร้อยละ 66.90) รองลงมา คือ ไม่พักค้างคืน จำนวน 68 คน (ร้อยละ 17.40) ค้างคืน 2-3 คืน จำนวน 52 คน (ร้อยละ 13.30) และค้างคืน 4-5 คืน จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.30) ตามลำดับ

จำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยว มากที่สุด คือ มาครั้งแรก 234 คน (ร้อยละ 60.00) รองลงมา คือ เคยมา 2-3 ครั้ง จำนวน 94 คน (ร้อยละ 24.10) เคยมามากกว่า 5 ครั้ง จำนวน 49 คน (ร้อยละ 12.60) และ เคยมา 4-5 ครั้ง จำนวน 13 คน (ร้อยละ 3.30) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว มากที่สุด คือ เพื่อพักผ่อน จำนวน 291 คน (ร้อยละ 74.60) รองลงมา คือ เพื่อประชุม หรืออบรม หรือสัมมนา หรือดูงาน จำนวน 36 คน (ร้อยละ 9.20) เพื่อเยี่ยมญาติหรือเพื่อน จำนวน 28 คน (ร้อยละ 7.20) เพื่อติดต่อธุรกิจ จำนวน 18 คน (ร้อยละ 4.60) เพื่อปฏิบัติราชการ จำนวน 11 คน (ร้อยละ 2.80) และ เพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.60) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ตาราง 5 แสดงการประเมินระดับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติ

สินมรดกทางธรรมชาติ	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
1. ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว			
1.1 ภูเขา	3.9641	0.74084	มาก
1.2 น้ำตก	3.1897	1.01399	ปานกลาง
1.3 ธารน้ำร้อน	3.3718	0.96079	ปานกลาง
1.4 ป่า	4.0179	0.71860	มาก
1.5 ลำห้วย หรือลำธาร หรือแม่น้ำ	3.8590	0.84422	มาก
รวม	3.6805	0.57629	มาก
2. สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว			
2.1 ความสมบูรณ์ของธรรมชาติ	4.1077	0.75795	มาก
2.2 ความสวยงาม	3.8667	0.75044	มาก
2.3 ความสะอาด	3.7872	0.73007	มาก
รวม	3.9205	0.62665	มาก
รวมค่าเฉลี่ยรายด้านสินมรดกทางธรรมชาติ	3.7705	0.51283	มาก

จากตาราง 5 แสดงการวิเคราะห์การประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ ได้ผลดังนี้

ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวประเภทที่ได้รับการประเมินความพึงพอใจมากที่สุด คือ ป่า (ค่าเฉลี่ย 4.02 ระดับมาก) รองลงมา คือ ภูเขา (ค่าเฉลี่ย 3.96 ระดับมาก) ลำห้วยหรือลำธาร หรือแม่น้ำ (ค่าเฉลี่ย 3.86 ระดับมาก) ธารน้ำร้อน (ค่าเฉลี่ย 3.38 ระดับปานกลาง) และน้ำตก (ค่าเฉลี่ย 3.19 ระดับปานกลาง) ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านของความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว คือ 3.68 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการประเมินความพึงพอใจมากที่สุด คือ ความสมบูรณ์ของธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย 4.11 ระดับมาก) รองลงมา คือ ความสวยงาม (ค่าเฉลี่ย

3.87 ระดับมาก) และความสะอาด (ค่าเฉลี่ย 3.79 ระดับมาก) โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว คือ 3.92 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติดีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.77 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 แสดงการประเมินระดับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น

สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1. ความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว			
1.1 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.4308	0.70187	มาก
1.2 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	3.6051	0.70106	มาก
1.3 การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	3.4744	0.75074	มาก
1.4 การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและศาสนา	2.9000	1.17941	ปานกลาง
1.5 การท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจ	2.7410	1.23867	ปานกลาง
รวม	3.2303	0.65874	ปานกลาง
2. โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว			
2.1 ความสะดวกของการเดินทาง	4.0051	0.74515	มาก
2.2 การดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.8487	0.82080	มาก
2.3 มีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว	3.1077	0.98508	ปานกลาง
รวม	3.6538	0.59138	มาก
3. โครงสร้างพื้นฐานรองรับ (ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหาร)			
3.1 ที่พักสะอาด ปลอดภัย	4.0769	0.67966	มาก
3.2 การเดินทางสู่ที่พัก ร้านอาหาร สะดวก	3.9872	0.75021	มาก
3.3 สาธารณูปโภคครบถ้วน	3.9538	0.74373	มาก
รวม	4.0060	0.63706	มาก
4. วิธีการดำรงชีวิตของประชาชนท้องถิ่น			
4.1 ความเป็นกันเอง ยิ้มแย้ม แจ่มใส	4.3564	0.59875	มาก
4.2 ความมีน้ำใจช่วยเหลือนักท่องเที่ยว	4.2394	0.70514	มาก
รวม	4.2923	0.61301	มาก
รวมค่าเฉลี่ยรายด้านสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น	3.6694	0.41370	มาก

จากตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์การประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้ผลดังนี้

ด้านรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับการประเมินความพึงพอใจมากที่สุด คือ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ค่าเฉลี่ย 3.61 ระดับมาก) รองลงมา คือ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (ค่าเฉลี่ย 3.47 ระดับมาก) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ค่าเฉลี่ย 3.43 ระดับมาก) การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและศาสนา (ค่าเฉลี่ย 2.90 ระดับปานกลาง) และการท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 2.74 ระดับปานกลาง) ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว คือ 3.23 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวที่ได้รับการประเมินความพึงพอใจมากที่สุด คือ ความสะดวกของการเดินทาง (ค่าเฉลี่ย 4.01 ระดับมาก) รองลงมา คือ การดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ค่าเฉลี่ย 3.85 ระดับมาก) และป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 3.11 ระดับปานกลาง) ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว คือ 3.65 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ด้านโครงสร้างพื้นฐานรอง (ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหาร) ที่ได้รับการประเมินความพึงพอใจมากที่สุด คือ ที่พักสะอาด ปลอดภัย (ค่าเฉลี่ย 4.08 ระดับมาก) รองลงมา คือ การเดินทางสู่ที่พัก ร้านอาหารมีความสะดวก (ค่าเฉลี่ย 3.99 ระดับมาก) และสาธารณูปโภคครบถ้วน (ค่าเฉลี่ย 3.95 ระดับมาก) ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านโครงสร้างพื้นฐานรอง คือ 4.01 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ด้านวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนท้องถิ่นที่ได้รับการประเมินความพึงพอใจมากที่สุดคือความเป็นกันเอง ยิ้มแย้มแจ่มใส (ค่าเฉลี่ย 4.36 ระดับมาก) รองลงมา คือ ความมีน้ำใจช่วยเหลือนักท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.24 ระดับมาก) ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านในวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนท้องถิ่น คือ 4.29 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.67 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 แสดงการประเมินค่าเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวมด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติและสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น

ความพึงพอใจโดยรวมด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
รวมค่าเฉลี่ยด้านสินมรดกทางธรรมชาติและสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น	3.6714	0.40240	มาก

จากตาราง 7 แสดงการวิเคราะห์การประเมินค่าเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวมด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติและสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.67 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวกับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ในการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีหน่วยวัดค่าข้อมูลในระดับต่ำกว่ามาตราอันตรภาค หรือเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ ตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ และความพึงพอใจ โดยใช้สถิติทดสอบ ไคสแควร์ ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 7-78

ตาราง 8 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว

		ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เพศ	ชาย	0	15	82	103	32	232
	หญิง	0	1	63	67	27	158
รวม		0	16	145	170	59	390

จากตาราง 8 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวเพศชายส่วนใหญ่ (103 คน จากจำนวน 232 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก นักท่องเที่ยวหญิงส่วนใหญ่ (67 คน จากจำนวน 158 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ จำนวน 170 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 9 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	9.073	3	.028*
Likelihood Ratio	11.175	3	.011
Linear-by-Linear Association	1.713	1	.191
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.028 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า เพศของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 10 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว
จำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว

		สิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เพศ	ชาย	4	0	57	92	79	232
	หญิง	0	1	29	74	54	158
รวม		4	1	86	166	133	390

จากตาราง 10 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว
ดังนี้

เพศชายส่วนใหญ่ (92 คน จากจำนวน 232 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก
และนักท่องเที่ยวเพศหญิงส่วนใหญ่ (74 คน จากจำนวน 158 คน) ประเมินความพึงพอใจ
ในระดับมาก และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ จำนวน 166 คน จากจำนวน
นักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 11 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศของนักท่องเที่ยว
และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก
ทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	6.978	4	.137
Likelihood Ratio	8.773	4	.067
Linear-by-Linear Association	1.498	1	.221
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 11 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธี
เพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.137 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า เพศของ

นักท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว

		รูปแบบแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เพศ	ชาย	2	67	96	54	13	232
	หญิง	2	17	87	34	18	158
รวม		4	84	183	88	31	390

จากตาราง 12 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวเพศชายส่วนใหญ่ (96 คน จากจำนวน 232 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง ขณะที่นักท่องเที่ยวเพศหญิงส่วนใหญ่ (87 คน จากจำนวน 158 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลางและโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ จำนวน 183 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตาราง 13 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	22.319	4	.021*
Likelihood Ratio	23.541	4	.013
Linear-by-Linear Association	8.873	1	.003
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.021 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า เพศของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว

เพศ	ชาย	รูปแบบแหล่งท่องเที่ยว				รวม	
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก		มากที่สุด
	หญิง	0	7	62	117	46	232
	หญิง	0	10	59	69	20	158
	รวม	0	17	121	186	66	390

จากตาราง 14 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวเพศชายส่วนใหญ่ (117 คน จากจำนวน 232 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก สำหรับนักท่องเที่ยวหญิงส่วนใหญ่ (69 คน จากจำนวน 158 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ จำนวน 186 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 15 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	9.536	3	.023*
Likelihood Ratio	9.534	3	.023
Linear-by-Linear Association	9.283	1	.002
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.023 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า เพศของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 16 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองของ
แหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว

		โครงสร้างพื้นฐานรองของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เพศ	ชาย	0	2	41	108	81	232
	หญิง	0	2	29	86	41	158
รวม		0	4	70	194	122	390

จากตาราง 16 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ
ของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวเพศชายส่วนใหญ่ (108 คน จากจำนวน 232 คน) ประเมินความพึงพอใจ
ในระดับมาก สำหรับนักท่องเที่ยวเพศหญิงส่วนใหญ่ (86 คน จากจำนวน 158 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ จำนวน 194 คน
จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 17 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศของนักท่องเที่ยว
และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก
ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	3.761	3	.288
Likelihood Ratio	3.801	3	.284
Linear-by-Linear Association	1.968	1	.161
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 17 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธี
เพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.288 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า เพศ

ของนักท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว

		วิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
เพศ	ชาย	0	2	12	111	107	232
	หญิง	0	0	6	98	54	158
รวม		0	2	18	209	161	390

จากตาราง 18 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามเพศของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวเพศชายส่วนใหญ่ (111 คน จากจำนวน 232 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก สำหรับนักท่องเที่ยวเพศหญิงส่วนใหญ่ (98 คน จากจำนวน 158 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามเพศ จำนวน 209 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 19 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	8.522	3	.036*
Likelihood Ratio	9.271	3	.026
Linear-by-Linear Association	2.081	1	.149
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.036 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า เพศของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมุติฐานที่ 2 อายุมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวหรือไม่

ตาราง 20 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว
จำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว

อายุ		ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อายุ	ไม่เกิน 25 ปี	0	8	75	54	18	155
	26 – 35 ปี	0	0	25	38	9	72
	36 – 45 ปี	0	4	28	35	16	83
	46 – 55 ปี	0	4	13	29	11	57
	มากกว่า 55 ปี	0	0	4	14	5	23
	รวม	0	16	145	170	59	390

จากตาราง 20 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ
ของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี ส่วนใหญ่ (75 คน จากจำนวน 155 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 26 ถึง 35 ปี ส่วนใหญ่ (38 คน จากจำนวน 72 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก สำหรับ

นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 36 ถึง 45 ปี ส่วนใหญ่ (35 คน จากจำนวน 83 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 46 ถึง 55 ปี ส่วนใหญ่ (29 คน
จากจำนวน 57 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 55 ปี ส่วนใหญ่ (14 คน จากจำนวน 23 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ จำนวน 170 คน จากจำนวน
นักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 21 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	27.098	12	.007*
Likelihood Ratio	31.242	12	.002
Linear-by-Linear Association	12.641	1	.000
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า อายุของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 22 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว

		สิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อายุ	ไม่เกิน 25 ปี	0	0	30	70	55	155
	26 - 35 ปี	0	0	15	29	28	72
	36 - 45 ปี	0	0	25	33	25	83
	46 - 55 ปี	4	1	11	23	18	57
	มากกว่า 55 ปี	0	0	5	11	7	23
	รวม	4	1	86	166	133	390

จากตาราง 22 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี ส่วนใหญ่ (70 คน จากจำนวน 155 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 26 ถึง 35 ปี ส่วนใหญ่ (29 คน จากจำนวน 72 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 36 ถึง 45 ปี ส่วนใหญ่ (33 คน จากจำนวน 83 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 46 ถึง 55 ปี ส่วนใหญ่ (23 คน จากจำนวน 57 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 55 ปี ส่วนใหญ่ (11 คน จากจำนวน 23 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ จำนวน 166 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 23 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	34.274	16	.005*
Likelihood Ratio	24.068	16	.088
Linear-by-Linear Association	4.254	1	.039
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.005 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า อายุของ

นักท่องเที่ยวนั้นมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว

อายุ	รูปแบบแหล่งท่องเที่ยว	รูปแบบแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ไม่เกิน 25 ปี		0	47	68	33	7	155
26 – 35 ปี		2	13	36	8	13	72
36 – 45 ปี		0	7	44	29	3	83
46 – 55 ปี		2	5	27	15	8	57
มากกว่า 55 ปี		0	12	8	3	0	23
	รวม	4	84	183	88	31	390

จากตาราง 24 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยวดังนี้

นักท่องเที่ยวนั้นที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี ส่วนใหญ่ (68 คน จากจำนวน 155 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวนั้นที่มีอายุระหว่าง 26 ถึง 35 ปี ส่วนใหญ่ (36 คน จากจำนวน 72 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวนั้นที่มีอายุระหว่าง 36 ถึง 45 ปี ส่วนใหญ่ (44 คน จากจำนวน 83 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวนั้นที่มีอายุระหว่าง 46 ถึง 55 ปี ส่วนใหญ่ (27 คน จากจำนวน 57 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวนั้นที่มีอายุมากกว่า 55 ปี ส่วนใหญ่ (12 คน จากจำนวน 23 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับน้อย

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวนั้นที่ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง จำนวน 183 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวนั้นทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตาราง 25 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	66.211	16	.000*
Likelihood Ratio	66.782	16	.000
Linear-by-Linear Association	1.623	1	.203
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า อายุของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 26 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว จำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว

		โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อายุ	ไม่เกิน 25 ปี	0	6	36	85	28	155
	26 – 35 ปี	0	4	17	30	21	72
	36 – 45 ปี	0	2	35	38	8	83
	46 – 55 ปี	0	5	16	30	6	57
	มากกว่า 55 ปี	0	0	17	3	3	23
	รวม	0	17	121	186	66	390

จากตาราง 26 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี ส่วนใหญ่ (85 คน จากจำนวน 155 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 26 ถึง 35 ปี ส่วนใหญ่ (30 คน จากจำนวน 72 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 36 ถึง 45 ปี ส่วนใหญ่ (38 คน จากจำนวน 83 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 46 ถึง 55 ปี ส่วนใหญ่ (30 คน จากจำนวน 57 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 55 ปี ส่วนใหญ่ (17 คน จากจำนวน 23 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ จำนวน 186 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 27 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	45.062	12	.000*
Likelihood Ratio	43.709	12	.000
Linear-by-Linear Association	11.833	1	.001
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า อายุของ

นักท่งเทียวมี่ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่งเทียวกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่งเทียวมี่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 28 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่งเทียวกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามอายุของนักท่งเทียวม

		โครงสร้างพื้นฐานรอง					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อายุ	ไม่เกิน 25 ปี	0	2	16	71	66	155
	26 – 35 ปี	0	0	11	31	30	72
	36 – 45 ปี	0	0	24	45	14	83
	46 – 55 ปี	0	2	17	33	5	57
	มากกว่า 55 ปี	0	0	2	14	7	23
	รวม	0	4	70	194	122	390

จากตาราง 28 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่งเทียวกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามอายุของนักท่งเทียวม ดังนี้

นักท่งเทียวมี่อายุไม่เกิน 25 ปี ส่วนใหญ่ (71 คน จากจำนวน 155 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่งเทียวมี่อายุระหว่าง 26 ถึง 35 ปี ส่วนใหญ่ (31 คน จากจำนวน 72 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่งเทียวมี่อายุระหว่าง 36 ถึง 45 ปี ส่วนใหญ่ (45 คน จากจำนวน 83 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่งเทียวมี่อายุระหว่าง 46 ถึง 55 ปี ส่วนใหญ่ (33 คน จากจำนวน 57 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่งเทียวมี่อายุมากกว่า 55 ปี ส่วนใหญ่ (14 คน จากจำนวน 23 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่งเทียวมี่จำแนกตามอายุ จำนวน 194 คน จากจำนวนนักท่งเทียวมทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 29 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรอง

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	48.161	12	.000*
Likelihood Ratio	52.112	12	.000
Linear-by-Linear Association	21.848	1	.000
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า อายุของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 30 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว

		วิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อายุ	ไม่เกิน 25 ปี	0	0	3	85	67	155
	26 - 35 ปี	0	0	5	31	36	72
	36 - 45 ปี	0	0	5	49	29	83
	46 - 55 ปี	0	2	5	35	15	57
	มากกว่า 55 ปี	0	0	0	9	14	23
	รวม	0	2	18	209	161	390

จากตาราง 30 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามอายุของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี ส่วนใหญ่ (85 คน จากจำนวน 155 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 26 ถึง 35 ปี ส่วนใหญ่ (36 คน จากจำนวน 72 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 36 ถึง 45 ปี ส่วนใหญ่ (49 คน จากจำนวน 83 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 46 ถึง 55 ปี ส่วนใหญ่ (35 คน จากจำนวน 57 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 55 ปี ส่วนใหญ่ (14 คน จากจำนวน 23 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามอายุ จำนวน 209 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 31 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	29.543	12	.003*
Likelihood Ratio	26.999	12	.008
Linear-by-Linear Association	2.883	1	.090
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า อายุของ

นักท่องเที่ยวยังมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 32 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยง

		ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	9	70	60	22	161
	ปริญญาตรี	0	6	69	95	35	205
	สูงกว่าปริญญาตรี	0	1	6	15	2	24
รวม		0	16	145	170	59	390

จากตาราง 32 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยง ดังนี้

นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (70 คน จากจำนวน 161 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (95 คน จากจำนวน 205 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (15 คน จากจำนวน 24 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยงจำแนกตามระดับการศึกษา จำนวน 170 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยงทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 33 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยง และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	10.193	6	.117
Likelihood Ratio	10.206	6	.116
Linear-by-Linear Association	4.209	1	.040
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 33 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.117 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตาราง 34 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยง

		สิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	0	31	79	49	161
	ปริญญาตรี	2	1	49	79	74	205
	สูงกว่าปริญญาตรี	0	0	6	8	10	24
	รวม	4	1	86	166	133	390

จากตาราง 34 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยง ดังนี้

นักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (79 คน จากจำนวน 161 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (79 คน จากจำนวน 205 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (10 คน จากจำนวน 24 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวนจำแนกตามระดับการศึกษา จำนวน 166 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวนทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 35 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวน และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวน

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	6.350	8	.608*
Likelihood Ratio	6.971	8	.540
Linear-by-Linear Association	.143	1	.705
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 35 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.608 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวนไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 36 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตาม
ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว

ระดับการศึกษา		รูปแบบของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	49	64	41	5	161
	ปริญญาตรี	2	28	109	40	26	205
	สูงกว่าปริญญาตรี	0	7	10	7	0	24
รวม		4	84	183	88	31	390

จากตาราง 36 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามระดับการศึกษา
ของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (64 คน จากจำนวน
161 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (109 คน จากจำนวน
205 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (10 คน จากจำนวน
24 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามระดับการศึกษา จำนวน 183 คน จากจำนวน
นักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตาราง 37 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยง และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	30.760	8	.000*
Likelihood Ratio	33.617	8	.000
Linear-by-Linear Association	4.690	1	.030
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 37 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยงมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 38 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยง

		โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	11	35	82	33	161
	ปริญญาตรี	0	6	74	98	27	205
	สูงกว่าปริญญาตรี	0	0	12	6	6	24
	รวม	0	17	121	186	66	390

จากตาราง 38 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยง ดังนี้

นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (82 คน จากจำนวน 161 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (98 คน จากจำนวน 205 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (12 คน จากจำนวน 24 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยงจำแนกตามระดับการศึกษา จำนวน 186 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยงทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 39 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยง และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	20.022	6	.003*
Likelihood Ratio	21.350	6	.002
Linear-by-Linear Association	2.131	1	.144
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 39 พบว่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยงมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 40 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตาม
ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	โครงสร้างพื้นฐานรอง				รวม	
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก		มากที่สุด
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	4	21	78	58	161
	ปริญญาตรี	0	0	46	107	52	205
	สูงกว่าปริญญาตรี	0	0	3	9	12	24
	รวม	0	4	70	194	122	390

จากตาราง 40 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามระดับการศึกษา
ของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (78 คน จากจำนวน
161 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (107 คน จากจำนวน
205 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (12 คน จากจำนวน
24 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามระดับการศึกษา จำนวน 194 คน จากจำนวน
นักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 41 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรอง

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	17.712	6	.007*
Likelihood Ratio	18.959	6	.004
Linear-by-Linear Association	.289	1	.591
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 41 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 42 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว

		วิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0	8	81	72	161
	ปริญญาตรี	0	2	10	114	79	205
	สูงกว่าปริญญาตรี	0	0	0	14	10	24
	รวม	0	2	18	209	161	390

จากตาราง 42 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (81 คน จากจำนวน 161 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (114 คน จากจำนวน 205 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ (14 คน จากจำนวน 24 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยงจำแนกตามระดับการศึกษา จำนวน 209 คน จากจำนวน นักท่องเที่ยงทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 43 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระดับการศึกษาของ นักท่องเที่ยง และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน ในท้องถิ่น

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	4.403	6	.622*
Likelihood Ratio	6.275	6	.393
Linear-by-Linear Association	.553	1	.457
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 43 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธี เพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.622 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ระดับการศึกษา ของนักท่องเที่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ สินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 44 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว
จำแนกตามอาชีพของนักท่องเที่ยว

		ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพ	ข้าราชการ/ พนง.รัฐวิสาหกิจ	0	6	15	34	17	72
	พนง. บริษัทเอกชน	0	0	41	42	5	88
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว	0	4	37	49	17	107
	นักเรียน/ นักศึกษา	0	6	52	45	20	123
	รวม	0	16	145	170	59	390

จากตาราง 44 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ
ของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่ (34 คน จากจำนวน
72 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่ (42 คน จากจำนวน 88 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่ (49 คน จากจำนวน
107 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษา ส่วนใหญ่ (45 คน จากจำนวน 123 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ จำนวน 170 คน จากจำนวน
นักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 45 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาชีพของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	26.119	9	.002*
Likelihood Ratio	30.985	9	.000
Linear-by-Linear Association	1.573	1	.210
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 45 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า อาชีพของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 46 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพของนักท่องเที่ยว

		สิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพ	ข้าราชการ/ พนง.รัฐวิสาหกิจ	2	0	18	33	19	72
	พนง. บริษัทเอกชน	0	0	21	34	33	88
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว	2	1	26	44	34	107
	นักเรียน/ นักศึกษา	0	0	21	55	47	123
	รวม	4	1	86	166	133	390

จากตาราง 46 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่ (33 คน จากจำนวน 72 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่ (34 คน จากจำนวน 88 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่ (44 คน จากจำนวน 107 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษา ส่วนใหญ่ (55 คน จากจำนวน 123 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ จำนวน 166 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 47 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาชีพของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	12.767	12	.386*
Likelihood Ratio	14.211	12	.287
Linear-by-Linear Association	3.577	1	.059
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 47 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.386 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า อาชีพของนักท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 48 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตาม
อาชีพของนักท่องเที่ยว

		รูปแบบของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพ	ข้าราชการ/ พนง.รัฐวิสาหกิจ	0	8	32	22	10	72
	พนง. บริษัทเอกชน	2	20	55	9	2	88
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว	2	15	52	26	12	107
	นักเรียน/ นักศึกษา	0	41	44	31	7	123
	รวม	4	84	183	88	31	390

จากตาราง 48 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพของนักท่องเที่ยว
ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่ (32 คน จากจำนวน
72 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่ (55 คน จากจำนวน 88 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่ (52 คน จากจำนวน 107 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษา ส่วนใหญ่ (44 คน จากจำนวน 123 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ จำนวน 183 คน จากจำนวน
นักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตาราง 49 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาชีพของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	43.975	12	.000*
Likelihood Ratio	47.443	12	.000
Linear-by-Linear Association	3.704	1	.054
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 49 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า อาชีพของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 50 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพของนักท่องเที่ยว

		โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพ	ข้าราชการ/ พนง.รัฐวิสาหกิจ	0	2	26	30	14	72
	พนง. บริษัทเอกชน	0	4	25	45	14	88
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว	0	5	44	46	12	107
	นักเรียน/ นักศึกษา	0	6	26	65	26	123
	รวม	0	17	121	186	66	390

จากตาราง 50 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่ (30 คน จากจำนวน 72 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่ (45 คน จากจำนวน 88 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่ (46 คน จากจำนวน 107 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษา ส่วนใหญ่ (65 คน จากจำนวน 123 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ จำนวน 186 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 51 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาชีพของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	14.329	9	.111
Likelihood Ratio	14.714	9	.099
Linear-by-Linear Association	.706	1	.401
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 51 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.111 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า อาชีพของนักท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 52 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตาม
อาชีพของนักท่องเที่ยว

		โครงสร้างพื้นฐานรอง					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพ	ข้าราชการ/ พนง.รัฐวิสาหกิจ	0	0	13	44	15	72
	พณง. บริษัทเอกชน	0	0	16	39	33	88
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว	0	2	29	51	25	107
	นักเรียน/ นักศึกษา	0	2	12	60	49	123
	รวม	0	4	70	194	122	390

จากตาราง 52 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามอาชีพของนักท่องเที่ยว
ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่ (44 คน จากจำนวน
72 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่ (39 คน จากจำนวน 88 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่ (51 คน จากจำนวน 107 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษา ส่วนใหญ่ (60 คน จากจำนวน 123 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ จำนวน 194 คน จากจำนวน
นักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 53 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาชีพของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรอง

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	23.544	9	.005*
Likelihood Ratio	25.356	9	.003
Linear-by-Linear Association	2.414	1	.120
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 53 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.005 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า อาชีพของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 54 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามอาชีพของนักท่องเที่ยว

		วิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาชีพ	ข้าราชการ/ พนง.รัฐวิสาหกิจ	0	2	3	45	22	72
	พนง. บริษัทเอกชน	0	0	7	49	32	88
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว	0	0	5	49	53	107
	นักเรียน/ นักศึกษา	0	0	3	66	54	123
	รวม	0	2	18	209	161	390

จากตาราง 54 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามอาชีพของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่ (45 คน จากจำนวน 72 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่ (49 คน จากจำนวน 88 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่ (49 คน จากจำนวน 107 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษา ส่วนใหญ่ (66 คน จากจำนวน 123 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามอาชีพ จำนวน 209 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 55 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอาชีพของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	19.097	9	.024*
Likelihood Ratio	17.025	9	.048
Linear-by-Linear Association	7.335	1	.007
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 55 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.024 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า อาชีพของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก

ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 56 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ของนักท่องเที่ยว

รายได้	ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว	ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ไม่เกิน 15,000 บาท		0	7	80	60	22	169
15,001 – 30,000 บาท		0	4	44	54	15	117
30,001 – 45,000 บาท		0	5	12	25	17	59
มากกว่า 45,000 บาท		0	0	9	31	5	45
	รวม	0	16	145	170	59	390

จากตาราง 56 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท ส่วนใหญ่ (80 คน จากจำนวน 169 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท ส่วนใหญ่ (54 คน จากจำนวน 117 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 45,000 บาท ส่วนใหญ่ (25 คน จากจำนวน 59 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาท ส่วนใหญ่ (31 คน จากจำนวน 45 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ จำนวน 170 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 57 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้ของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	35.531	9	.000*
Likelihood Ratio	35.696	9	.000
Linear-by-Linear Association	11.536	1	.001
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 57 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 58 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ของนักท่องเที่ยว

		สิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
รายได้	ไม่เกิน 15,000 บาท	0	0	32	82	55	169
	15,001 – 30,000 บาท	2	0	31	49	35	117
	30,001 – 45,000 บาท	2	0	11	19	27	59
	มากกว่า 45,000 บาท	0	1	12	16	16	45
	รวม	4	1	86	166	133	390

จากตาราง 58 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท ส่วนใหญ่ (82 คน จากจำนวน 169 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท ส่วนใหญ่ (49 คน จากจำนวน 117 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 45,000 บาท ส่วนใหญ่ (27 คน จากจำนวน 59 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาท ส่วนใหญ่ (32 คน จากจำนวน 45 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุด ระดับละ 16 คน ตามลำดับ

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ จำนวน 166 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 59 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	22.679	12	.031*
Likelihood Ratio	20.082	12	.066
Linear-by-Linear Association	.199	1	.655
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 59 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 60 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตาม
รายได้ของนักท่องเที่ยว

	รายได้	รูปแบบของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
	ไม่เกิน 15,000 บาท	0	46	74	33	16	169
	15,001 – 30,000 บาท	0	13	68	27	9	117
	30,001 – 45,000 บาท	4	9	24	16	6	59
	มากกว่า 45,000 บาท	0	16	17	12	0	45
	รวม	4	84	183	88	31	390

จากตาราง 60 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ของนักท่องเที่ยว
ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท ส่วนใหญ่ (74 คน จากจำนวน 169 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท ส่วนใหญ่ (68 คน จากจำนวน 117
คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 45,000 บาท ส่วนใหญ่ (24 คน จากจำนวน
59 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาท ส่วนใหญ่ (17 คน จากจำนวน 45 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ จำนวน 183 คน จากจำนวน
นักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตาราง 61 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	46.864	12	.000*
Likelihood Ratio	43.430	12	.000
Linear-by-Linear Association	.535	1	.465
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 61 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 62 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ของนักท่องเที่ยว

	โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
รายได้ ไม่เกิน 15,000 บาท	0	10	41	79	39	169
15,001 – 30,000 บาท	0	2	43	58	14	117
30,001 – 45,000 บาท	0	4	14	36	5	59
มากกว่า 45,000 บาท	0	1	23	13	8	45
รวม	0	17	121	186	66	390

จากตาราง 62 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท ส่วนใหญ่ (79 คน จากจำนวน 169 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท ส่วนใหญ่ (58 คน จากจำนวน 117 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 45,000 บาท ส่วนใหญ่ (36 คน จากจำนวน 59 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาท ส่วนใหญ่ (23 คน จากจำนวน 45 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ จำนวน 186 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 63 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	28.323	9	.001*
Likelihood Ratio	28.788	9	.001
Linear-by-Linear Association	4.588	1	.032
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 63 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกมนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 64 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตาม
รายได้ของนักท่องเที่ยว

	โครงสร้างพื้นฐานรอง					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
รายได้ ไม่เกิน 15,000 บาท	0	4	24	73	68	169
15,001 – 30,000 บาท	0	0	29	63	25	117
30,001 – 45,000 บาท	0	0	11	37	11	59
มากกว่า 45,000 บาท	0	0	6	21	18	45
รวม	0	4	70	194	122	390

จากตาราง 64 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามรายได้ของนักท่องเที่ยว
ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท ส่วนใหญ่ (73 คน จากจำนวน 169 คน
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท ส่วนใหญ่ (63 คน จากจำนวน 117
คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 45,000 บาท ส่วนใหญ่ (37 คน จากจำนวน
59 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาท ส่วนใหญ่ (21 คน จากจำนวน 45 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ จำนวน 194 คน จากจำนวน
นักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 65 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรอง

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	26.198(a)	9	.002*
Likelihood Ratio	27.920	9	.001
Linear-by-Linear Association	.447	1	.504
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 65 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 66 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามรายได้ของนักท่องเที่ยว

		วิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
รายได้	ไม่เกิน 15,000 บาท	0	0	7	86	76	169
	15,001 – 30,000 บาท	0	2	6	74	35	117
	30,001 – 45,000 บาท	0	0	5	31	23	59
	มากกว่า 45,000 บาท	0	0	0	18	27	45
	รวม	0	2	18	209	161	390

จากตาราง 66 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามรายได้ของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท ส่วนใหญ่ (86 คน จากจำนวน 169 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 15,001 – 30,000 บาท ส่วนใหญ่ (74 คน จากจำนวน 117 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ระหว่าง 30,001 – 45,000 บาท ส่วนใหญ่ (31 คน จากจำนวน 59 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มากกว่า 45,000 บาท ส่วนใหญ่ (18 คน จากจำนวน 45 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามรายได้ จำนวน 209 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 67 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านรายได้ของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	20.740	9	.014*
Likelihood Ratio	22.532	9	.007
Linear-by-Linear Association	.713	1	.398
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 67 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก

ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 68 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว

		ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ภูมิลำเนา	จังหวัดราชบุรี	0	2	12	17	17	48
	กรุงเทพฯ และปริมณฑล	0	8	89	107	17	221
	ภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี)	0	3	25	20	10	58
	ภาคเหนือ	0	1	9	12	8	30
	ภาคตะวันออก	0	0	4	4	2	10
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0	0	2	8	1	11
	ภาคใต้	0	2	4	2	4	12
	รวม	0	16	145	170	59	390

จากตาราง 68 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่ (34 คน จากจำนวน 48 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุด ระดับละ 17

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี) ส่วนใหญ่ (107 คน จากจำนวน 221 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี) ส่วนใหญ่ (25 คน จากจำนวน 58 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ส่วนใหญ่ (12 คน จากจำนวน 30 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ (8 คน จากจำนวน 10 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง และระดับมาก ระดับละ 4 คน

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ (8 คน จากจำนวน 11 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ ส่วนใหญ่ (8 คน จากจำนวน 12 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง และระดับมากที่สุด ระดับละ 4 คน

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำเนา จำนวน 170 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 69 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	44.670	18	.000*
Likelihood Ratio	41.378	18	.001
Linear-by-Linear Association	.034	1	.854
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 69 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 70 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว
จำแนกตามภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว

		สิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ภูมิลำเนา	จังหวัดราชบุรี	2	0	15	10	21	48
	กรุงเทพฯ และปริมณฑล	2	1	46	97	75	221
	ภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี)	0	0	13	28	17	58
	ภาคเหนือ	0	0	10	14	6	30
	ภาคตะวันออก	0	0	0	4	6	10
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0	0	0	8	3	11
	ภาคใต้	0	0	2	5	5	12
	รวม	4	1	86	166	133	390

จากตาราง 70 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำเนา
ของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่ (21 คน จากจำนวน 48 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี
ปทุมธานี) ส่วนใหญ่ (97 คน จากจำนวน 221 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี) ส่วนใหญ่ (28 คน จากจำนวน
58 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ส่วนใหญ่ (14 คน จากจำนวน 30 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ (6 คน จากจำนวน 10 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ (8 คน จากจำนวน 11
คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ ส่วนใหญ่ (8 คน จากจำนวน 12 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก และมากที่สุด ระดับละ 5 คน

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำเนา จำนวน 166 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 71 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	29.293	24	.209*
Likelihood Ratio	33.738	24	.089
Linear-by-Linear Association	1.248	1	.264
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 71 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.209 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 72 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตาม
ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว

		รูปแบบของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ภูมิลำเนา	จังหวัดราชบุรี	0	6	21	14	7	48
	กรุงเทพฯ และปริมณฑล	4	58	113	40	6	221
	ภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี)	0	8	33	9	8	58
	ภาคเหนือ	0	3	9	15	3	30
	ภาคตะวันออก	0	6	2	0	2	10
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0	2	2	4	3	11
	ภาคใต้	0	1	3	6	2	12
	รวม	4	84	183	88	31	390

จากตาราง 72 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวดังนี้

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่ (21 คน จากจำนวน 48 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี
ปทุมธานี) ส่วนใหญ่ (113 คน จากจำนวน 221 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี) ส่วนใหญ่ (33 คน จากจำนวน
58 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ส่วนใหญ่ (15 คน จากจำนวน 30 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ (6 คน จากจำนวน 10 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับน้อย

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ (4 คน จากจำนวน 11
คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ ส่วนใหญ่ (6 คน จากจำนวน 12 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำเนา จำนวน 183 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตาราง 73 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	69.646	24	.000*
Likelihood Ratio	68.973	24	.000
Linear-by-Linear Association	9.609	1	.002
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 73 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 74 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว
จำแนกตามภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว

		โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ภูมิลำเนา	จังหวัดราชบุรี	0	1	13	23	11	48
	กรุงเทพฯ และปริมณฑล	0	10	71	102	38	221
	ภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี)	0	4	24	18	12	58
	ภาคเหนือ	0	2	7	16	5	30
	ภาคตะวันออก	0	0	2	8	0	10
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0	0	0	11	0	11
	ภาคใต้	0	0	4	8	0	12
	รวม	0	17	121	186	66	390

จากตาราง 74 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำเนา
ของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่ (23 คน จากจำนวน 48 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี
ปทุมธานี) ส่วนใหญ่ (102 คน จากจำนวน 221 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี) ส่วนใหญ่ (24 คน จากจำนวน
58 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ส่วนใหญ่ (16 คน จากจำนวน 30 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก ส่วนใหญ่ (8 คน จากจำนวน 10 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งหมด 11 คน ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ ส่วนใหญ่ (8 คน จากจำนวน 12 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำเนา จำนวน 186 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 75 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	30.165	18	.036*
Likelihood Ratio	38.820	18	.003
Linear-by-Linear Association	.134	1	.714
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 75 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.036 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 76 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตาม
ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว

		โครงสร้างพื้นฐานรอง					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ภูมิลำเนา	จังหวัดราชบุรี	0	0	9	30	9	48
	กรุงเทพฯ และปริมณฑล	0	4	37	104	76	221
	ภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี)	0	0	20	25	13	58
	ภาคเหนือ	0	0	4	19	7	30
	ภาคตะวันออก	0	0	0	0	10	10
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0	0	0	8	3	11
	ภาคใต้	0	0	0	8	4	12
	รวม	0	4	70	194	122	390

จากตาราง 76 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว
ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่ (30 คน จากจำนวน 48 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี
ปทุมธานี) ส่วนใหญ่ (104 คน จากจำนวน 221 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี) ส่วนใหญ่ (25 คน จากจำนวน
58 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ส่วนใหญ่ (19 คน จากจำนวน 30 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกทั้งหมด 10 คน ประเมินความพึงพอใจ
ในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (8 คน จากจำนวน 11 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ ส่วนใหญ่ (8 คน จากจำนวน 12 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำเนา จำนวน 194 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 77 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรอง

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	49.044	18	.000*
Likelihood Ratio	54.189	18	.000
Linear-by-Linear Association	4.034	1	.045
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 77 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 78 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน
ในท้องถิ่นจำแนกตามภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว

ภูมิลำเนา	จังหวัด	วิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ภูมิลำเนา	จังหวัดราชบุรี	0	2	1	32	13	48
	กรุงเทพฯ และปริมณฑล	0	0	6	120	95	221
	ภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี)	0	0	8	32	18	58
	ภาคเหนือ	0	0	1	14	15	30
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0	0	0	0	10	10
	ภาคตะวันออก	0	0	0	5	6	11
	ภาคใต้	0	0	2	6	4	12
	รวม	0	2	18	209	161	390

จากตาราง 78 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามภูมิลำเนา
ของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดราชบุรี ส่วนใหญ่ (32 คน จากจำนวน 48 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี
ปทุมธานี) ส่วนใหญ่ (120 คน จากจำนวน 221 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี) ส่วนใหญ่ (32 คน จากจำนวน
58 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ ส่วนใหญ่ (15 คน จากจำนวน 30 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งหมด 10 คน ประเมินความพึงพอใจ
ในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (6 คน จากจำนวน 11 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ ส่วนใหญ่ (6 คน จากจำนวน 12 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิลำเนา จำนวน 209 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 79 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	52.986	18	.000*
Likelihood Ratio	46.593	18	.000
Linear-by-Linear Association	1.872	1	.171
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 79 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ในการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีหน่วยวัดค่าข้อมูลในระดับต่ำกว่ามาตราอันตรภาค หรือเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ ตัวแปรด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจโดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ ผลการวิเคราะห์ดังตาราง 79-126

ตาราง 80 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว

ช่วงเวลา เดินทาง ท่องเที่ยว	วันธรรมดา	ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
วันธรรมดา	วันธรรมดา	0	2	2	34	5	43
วันหยุดเสาร์-อาทิตย์	วันหยุดเสาร์-อาทิตย์	0	6	93	78	32	209
วันหยุดนักขัตฤกษ์	วันหยุดนักขัตฤกษ์	0	1	3	3	3	10
	ขึ้นอยู่กับโอกาส	0	7	47	55	19	128
รวม		0	16	145	170	59	390

จากตาราง 80 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันธรรมดา ส่วนใหญ่ (34 คน จากจำนวน 43 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ส่วนใหญ่ (93 คน จากจำนวน 209 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่ (9 คน จากจำนวน 10 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง มาก และมากที่สุด ระดับละ 3 คน

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวซึ่งขึ้นอยู่กับโอกาส ส่วนใหญ่ (55 คน จากจำนวน 128 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 170 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 81 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	34.188	9	.000*
Likelihood Ratio	38.645	9	.000
Linear-by-Linear Association	1.176	1	.278
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 81 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 82 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนก
ตามช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว

		สิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ช่วงเวลาที่	วันธรรมดา	2	0	6	8	27	43
เดินทาง	วันหยุดเสาร์-อาทิตย์	0	1	39	102	67	209
ท่องเที่ยว	วันหยุดนักขัตฤกษ์	0	0	3	5	2	10
	ขึ้นอยู่กับโอกาส	2	0	38	51	37	128
	รวม	4	1	86	166	133	390

จากตาราง 82 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาเดินทาง
มาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันธรรมดา ส่วนใหญ่ (27 คน จากจำนวน 43 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ส่วนใหญ่ (102 คน
จากจำนวน 209 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่ (5 คน จากจำนวน
10 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวซึ่งขึ้นอยู่กับโอกาส ส่วนใหญ่ (51 คน จากจำนวน
128 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน
166 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 83 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	35.316	12	.000*
Likelihood Ratio	34.756	12	.001
Linear-by-Linear Association	8.288	1	.004
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 83 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 84 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว

		รูปแบบของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ช่วงเวลาที่	วันธรรมดา	4	13	10	10	6	43
เดินทาง	วันหยุดเสาร์-อาทิตย์	0	49	107	39	14	209
ท่องเที่ยว	วันหยุดนักขัตฤกษ์	0	2	5	3	0	10
	ขึ้นอยู่กับโอกาส	0	20	61	36	11	128
	รวม	4	84	183	88	31	390

จากตาราง 84 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันธรรมดา ส่วนใหญ่ (13 คน จากจำนวน 43 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับน้อย

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ส่วนใหญ่ (107 คน จากจำนวน 209 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่ (5 คน จากจำนวน 10 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวซึ่งขึ้นอยู่กับโอกาส ส่วนใหญ่ (61 คน จากจำนวน 128 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 183 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตาราง 85 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	48.855	12	.000*
Likelihood Ratio	35.806	12	.000
Linear-by-Linear Association	5.378	1	.020
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 85 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ช่วงเวลาเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากร

การท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตาราง 86 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว
จำแนกตามช่วงเวลาที่เดินทางมาท่องเที่ยว**

		โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ช่วงเวลา	วันธรรมดา	0	1	5	35	2	43
เดินทาง	วันหยุดเสาร์-อาทิตย์	0	5	68	99	37	209
ท่องเที่ยว	วันหยุดนักขัตฤกษ์	0	2	3	4	1	10
	ขึ้นอยู่กับโอกาส	0	9	45	48	26	128
	รวม	0	84	183	88	31	390

จากตาราง 86 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาที่เดินทางมา
ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันธรรมดา ส่วนใหญ่ (35 คน จากจำนวน 43 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันหยุดเสาร์ – อาทิตย์ ส่วนใหญ่ (99 คน
จากจำนวน 209 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่ (4 คน จากจำนวน
10 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวซึ่งขึ้นอยู่กับโอกาส ส่วนใหญ่ (48 คน จากจำนวน
128 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาที่เดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน
183 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตาราง 87 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่วงเวลาที่ผ่านมา
ท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดก
ที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	34.260	9	.000*
Likelihood Ratio	33.332	9	.000
Linear-by-Linear Association	2.202	1	.138
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 87 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธี
เพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ช่วงเวลา
ที่เดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากร
การท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 88 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตาม
ช่วงเวลาที่ผ่านมาท่องเที่ยว

		โครงสร้างพื้นฐานรอง					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ช่วงเวลาที่ผ่านมา	วันธรรมดา	0	0	5	14	24	43
เดินทาง	วันหยุดเสาร์-อาทิตย์	0	0	34	112	63	209
ท่องเที่ยว	วันหยุดนักขัตฤกษ์	0	2	2	3	3	10
	ขึ้นอยู่กับโอกาส	0	2	29	65	32	128
	รวม	0	4	70	194	122	390

จากตาราง 88 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามช่วงเวลาที่ผ่านมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันธรรมดา ส่วนใหญ่ (24 คน จากจำนวน 43 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ส่วนใหญ่ (112 คน จากจำนวน 209 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่ (6 คน จากจำนวน 10 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากและมากที่สุด ระดับละ 3 คน

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวซึ่งขึ้นอยู่กับโอกาส ส่วนใหญ่ (65 คน จากจำนวน 128 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาที่ผ่านมาท่องเที่ยว จำนวน 194 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 89 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่วงเวลาที่ผ่านมาท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	54.901	9	.000*
Likelihood Ratio	29.462	9	.001
Linear-by-Linear Association	10.583	1	.001
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 89 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ช่วงเวลาที่ผ่านมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากร

การท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 90 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามช่วงเวลาที่ผ่านมาท่องเที่ยว

		วิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ช่วงเวลาที่ผ่านมา	วันธรรมดา	0	0	3	11	29	43
ท่องเที่ยว	วันหยุดเสาร์-อาทิตย์	0	0	2	126	81	209
	วันหยุดนักขัตฤกษ์	0	0	0	8	2	10
	ขึ้นอยู่กับโอกาส	0	2	13	64	49	128
	รวม	0	2	18	209	161	390

จากตาราง 90 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามช่วงเวลาที่ผ่านมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันธรรมดา ส่วนใหญ่ (29 คน จากจำนวน 43 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ส่วนใหญ่ (126 คน จากจำนวน 209 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวันหยุดนักขัตฤกษ์ ส่วนใหญ่ (8 คน จากจำนวน 10 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวซึ่งขึ้นอยู่กับโอกาส ส่วนใหญ่ (64 คน จากจำนวน 128 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามช่วงเวลาที่ผ่านมาท่องเที่ยว จำนวน 209 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 91 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยว และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	38.131	9	.000*
Likelihood Ratio	40.035	9	.000
Linear-by-Linear Association	10.082	1	.001
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 91 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ช่วงเวลาที่ใช้เดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 92 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว
จำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืน

		ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระยะเวลาที่	ไม่พักค้างคืน	0	2	12	38	16	68
พักค้างคืน	พักค้างคืน 1 คืน	0	6	122	113	20	261
	พักค้างคืน 2-3 คืน	0	8	7	17	20	52
	พักค้างคืน 4-5 คืน	0	0	2	2	1	5
	พักค้างคืนมากกว่า 5 คืน	0	0	2	0	2	4
	รวม	0	16	145	170	59	390

จากตาราง 92 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลา
ที่พักค้างคืนของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืน ส่วนใหญ่ (38 คน จากจำนวน 68 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 1 คืน ส่วนใหญ่ (122 คน จากจำนวน 261 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 2-3 คืน ส่วนใหญ่ (20 คน จากจำนวน 52 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 4-5 คืน ส่วนใหญ่ (4 คน จากจำนวน 5 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับปานกลาง และมาก ระดับละ 2 คน

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนมากกว่า 5 คืน ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง
จำนวน 2 คน และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืน จำนวน 170 คน
จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 93 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระยะเวลาที่พักค้างคืน และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	80.583	12	.000*
Likelihood Ratio	74.905	12	.000
Linear-by-Linear Association	.097	1	.756
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 93 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ระยะเวลาที่พักค้างคืนของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 94 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืน

		สิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระยะเวลา	ไม่พักค้างคืน	2	0	13	23	30	68
ที่ พักค้างคืน	พักค้างคืน 1 คืน	0	1	61	125	74	261
	พักค้างคืน 2-3 คืน	2	0	8	14	28	52
	พักค้างคืน 4-5 คืน	0	0	2	2	1	5
	พักค้างคืนมากกว่า 5 คืน	0	0	2	2	0	4
	รวม	4	1	86	166	133	390

จากตาราง 94 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืนของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืน ส่วนใหญ่ (30 คน จากจำนวน 68 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 1 คืน ส่วนใหญ่ (125 คน จากจำนวน 261 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 2-3 คืน ส่วนใหญ่ (28 คน จากจำนวน 52 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 4-5 คืน ส่วนใหญ่ (4 คน จากจำนวน 5 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง และมาก ระดับละ 2 คน

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนมากกว่า 5 คืน ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง จำนวน 2 คน และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืน จำนวน 166 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 95 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระยะเวลาที่พักค้างคืนและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	31.537	16	.011*
Likelihood Ratio	32.700	16	.008
Linear-by-Linear Association	.262	1	.609
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 95 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.011 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ระยะเวลา

ที่พักค้างคืนของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 96 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืน

		รูปแบบของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระยะเวลาที่	ไม่พักค้างคืน	0	6	29	24	9	68
พักค้างคืน	พักค้างคืน 1 คืน	2	65	137	49	8	261
	พักค้างคืน 2-3 คืน	2	10	12	14	14	52
	พักค้างคืน 4-5 คืน	0	3	1	1	0	5
	พักค้างคืนมากกว่า 5 คืน	0	0	4	0	0	4
	รวม	4	84	183	88	31	390

จากตาราง 96 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืนของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืน ส่วนใหญ่ (29 คน จากจำนวน 68 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 1 คืน ส่วนใหญ่ (137 คน จากจำนวน 261 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 2-3 คืน ส่วนใหญ่ (28 คน จากจำนวน 52 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก และมากที่สุด ระดับละ 14 คน

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 4-5 คืน ส่วนใหญ่ (3 คน จากจำนวน 5 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับน้อย

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนมากกว่า 5 คืน ทั้งหมด 4 คน ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืน จำนวน 183 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตาราง 97 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระยะเวลาที่พักค้างคืนและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	69.750	16	.000*
Likelihood Ratio	64.909	16	.000
Linear-by-Linear Association	1.212	1	.271
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 97 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ระยะเวลาที่พักค้างคืนของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 98 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว
จำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืน

		โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระยะเวลาที่	ไม่พักค้างคืน	0	4	17	35	12	68
พักค้างคืน	พักค้างคืน 1 คืน	2	11	84	127	39	261
	พักค้างคืน 2-3 คืน	2	2	18	19	13	52
	พักค้างคืน 4-5 คืน	0	0	2	3	0	5
	พักค้างคืนมากกว่า 5 คืน	0	0	0	2	2	4
	รวม	4	17	121	186	66	390

จากตาราง 98 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่พั
ค้างคืนของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืน ส่วนใหญ่ (35 คน จากจำนวน 68 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 1 คืน ส่วนใหญ่ (127 คน จากจำนวน 261 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 2-3 คืน ส่วนใหญ่ (19 คน จากจำนวน 52 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 4-5 คืน ส่วนใหญ่ (3 คน จากจำนวน 5 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนมากกว่า 5 คืน ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก จำนวน
2 คน และระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืน จำนวน 186 คน
จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 99 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระยะเวลาที่พักค้างคืนและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	11.131	12	.518
Likelihood Ratio	12.582	12	.400
Linear-by-Linear Association	.512	1	.474
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 99 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.518 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ระยะเวลาที่พักค้างคืนของนักท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 100 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืน

		โครงสร้างพื้นฐานรอง					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระยะเวลาที่	ไม่พักค้างคืน	0	2	11	41	14	68
พักค้างคืน	พักค้างคืน 1 คืน	0	2	53	123	83	261
	พักค้างคืน 2-3 คืน	0	0	4	27	21	52
	พักค้างคืน 4-5 คืน	0	0	2	3	0	5
	พักค้างคืนมากกว่า 5 คืน	0	0	0	0	4	4
	รวม	0	4	70	194	122	390

จากตาราง 100 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืนของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืน ส่วนใหญ่ (41 คน จากจำนวน 68 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 1 คืน ส่วนใหญ่ (123 คน จากจำนวน 261 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 2-3 คืน ส่วนใหญ่ (27 คน จากจำนวน 52 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืน 4-5 คืน ส่วนใหญ่ (3 คน จากจำนวน 5 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนมากกว่า 5 คืน ทั้งหมด 4 คน ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่พักค้างคืน จำนวน 194 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 101 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระยะเวลาที่พักค้างคืนและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	24.791	12	.016*
Likelihood Ratio	27.229	12	.007
Linear-by-Linear Association	6.984	1	.008
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 101 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.016 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ระยะเวลา

ที่พิกัดค้ำคืนของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตาราง 102 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิธีการดำรงชีวิตของประชาชน
ในท้องถิ่นจำแนกตามระยะเวลาที่พิกัดค้ำคืน**

		วิธีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ระยะเวลาที่	ไม่พิกัดค้ำคืน	0	2	4	47	15	68
พิกัดค้ำคืน	พิกัดค้ำคืน 1 คืน	0	0	10	140	111	261
	พิกัดค้ำคืน 2-3 คืน	0	0	4	17	31	52
	พิกัดค้ำคืน 4-5 คืน	0	0	0	5	0	5
	พิกัดค้ำคืนมากกว่า 5 คืน	0	0	0	0	4	4
	รวม	0	2	18	209	161	390

จากตาราง 102 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิธีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตาม
ระยะเวลาที่พิกัดค้ำคืนของนักท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่ไม่พิกัดค้ำคืน ส่วนใหญ่ (47 คน จากจำนวน 68 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่พิกัดค้ำคืน 1 คืน ส่วนใหญ่ (140 คน จากจำนวน 261 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่พิกัดค้ำคืน 2-3 คืน ส่วนใหญ่ (31 คน จากจำนวน 52 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่พิกัดค้ำคืน 4-5 คืน ทั้งหมด 5 คน ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่พิกัดค้ำคืนมากกว่า 5 คืน ทั้งหมด 4 คน ประเมินความพึงพอใจในระดับ
มากที่สุด

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามระยะเวลาที่พิกัดค้ำคืน จำนวน 209 คน
จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 103 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านระยะเวลาที่พักค้างคืน และความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	38.811	12	.000*
Likelihood Ratio	40.571	12	.000
Linear-by-Linear Association	14.346	1	.000
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 103 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า ระยะเวลาที่พักค้างคืนของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 104 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว
จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว

	ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวนครั้งที่ มาครั้งแรก	0	8	111	104	11	234
เคยเดินทาง เคยมา 2-3 ครั้ง	0	3	19	40	32	94
มาท่องเที่ยว เคยมา 4-5 ครั้ง	0	1	0	3	9	13
เคยมามากกว่า 5 ครั้ง	0	4	15	23	7	49
รวม	0	16	145	170	59	390

จากตาราง 104 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่
เคยเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มาครั้งแรก ส่วนใหญ่ (104 คน จากจำนวน 234 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เคยมา 2-3 ครั้ง ส่วนใหญ่ (40 คน จากจำนวน 94 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เคยมา 4-5 ครั้ง ส่วนใหญ่ (9 คน จากจำนวน 13 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เคยมามากกว่า 5 ครั้ง ส่วนใหญ่ (23 คน จากจำนวน 49 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน
170 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 105 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	87.802	9	.000*
Likelihood Ratio	81.902	9	.000
Linear-by-Linear Association	11.984	1	.001
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 105 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 106 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว

		สิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวนครั้งที่	มาครั้งแรก	2	1	43	116	72	234
เคยเดินทาง	เคยมา 2-3 ครั้ง	2	0	27	32	33	94
มาท่องเที่ยว	เคยมา 4-5 ครั้ง	0	0	1	3	9	13
	เคยมามากกว่า 5 ครั้ง	0	0	15	15	19	49
	รวม	4	1	86	166	133	390

จากตาราง 106 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มาครั้งแรก ส่วนใหญ่ (116 คน จากจำนวน 234 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เคยมา 2-3 ครั้ง ส่วนใหญ่ (33 คน จากจำนวน 94 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เคยมา 4-5 ครั้ง ส่วนใหญ่ (9 คน จากจำนวน 13 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เคยมามากกว่า 5 ครั้ง ส่วนใหญ่ (19 คน จากจำนวน 49 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 166 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 107 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	21.574	12	.043*
Likelihood Ratio	21.773	12	.040
Linear-by-Linear Association	.110	1	.740
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 107 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.043 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ

สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 108 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว

จำนวนครั้งที่มาครั้งแรก	รูปแบบของการท่องเที่ยว					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวนครั้งที่มาครั้งแรก	4	62	117	46	5	234
เคยเดินทางมาท่องเที่ยว เคยมา 2-3 ครั้ง	0	13	46	17	18	94
เคยมา 4-5 ครั้ง	0	4	1	6	2	13
เคยมามากกว่า 5 ครั้ง	0	5	19	19	6	49
รวม	4	84	183	88	31	390

จากตาราง 108 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มาครั้งแรก ส่วนใหญ่ (117 คน จากจำนวน 234 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เคยมา 2-3 ครั้ง ส่วนใหญ่ (46 คน จากจำนวน 94 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เคยมา 4-5 ครั้ง ส่วนใหญ่ (6 คน จากจำนวน 13 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เคยมามากกว่า 5 ครั้ง ส่วนใหญ่ (38 คน จากจำนวน 49 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลางและมาก ระดับละ 19 คน

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 183 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตาราง 109 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	54.323	12	.000*
Likelihood Ratio	56.796	12	.000
Linear-by-Linear Association	25.862	1	.000
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 109 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 110 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว

		โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวนครั้งที่	มาครั้งแรก	0	12	81	113	28	234
เคยเดินทาง	เคยมา 2 – 3 ครั้ง	0	4	27	43	20	94
มาท่องเที่ยว	เคยมา 4 – 5 ครั้ง	0	0	3	5	5	13
	เคยมามากกว่า 5 ครั้ง	0	1	10	25	13	49
	รวม	0	17	121	186	66	390

จากตาราง 110 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มาครั้งแรก ส่วนใหญ่ (113 คน จากจำนวน 234 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เคยมา 2-3 ครั้ง ส่วนใหญ่ (43 คน จากจำนวน 94 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เคยมา 4-5 ครั้ง ส่วนใหญ่ (10 คน จากจำนวน 13 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก และมากที่สุด ระดับละ 5 คน

นักท่องเที่ยวที่เคยมามากกว่า 5 ครั้ง ส่วนใหญ่ (25 คน จากจำนวน 49 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 186 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 111 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	15.794	9	.071*
Likelihood Ratio	15.709	9	.073
Linear-by-Linear Association	11.489	1	.001
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 111 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.071 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตาราง 112 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตาม
จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว**

	โครงสร้างพื้นฐานรอง					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวนครั้งที่ มาครั้งแรก	0	4	47	105	78	234
เคยเดินทาง เคยมา 2-3 ครั้ง	0	0	16	56	22	94
มาท่องเที่ยว เคยมา 4-5 ครั้ง	0	0	0	5	8	13
เคยมามากกว่า 5 ครั้ง	0	0	7	28	14	49
รวม	0	4	70	194	122	390

จากตาราง 112 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มาครั้งแรก ส่วนใหญ่ (105 คน จากจำนวน 234 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เคยมา 2-3 ครั้ง ส่วนใหญ่ (56 คน จากจำนวน 94 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เคยมา 4-5 ครั้ง ส่วนใหญ่ (8 คน จากจำนวน 13 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เคยมามากกว่า 5 ครั้ง ส่วนใหญ่ (28 คน จากจำนวน 49 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 194 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 113 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	15.920	9	.069*
Likelihood Ratio	18.944	9	.026
Linear-by-Linear Association	.786	1	.375
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 113 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.069 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 114 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว

	วิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
จำนวนครั้งที่ มาครั้งแรก	0	0	10	131	93	234
เคยเดินทาง เคยมา 2 – 3 ครั้ง	0	2	5	54	33	94
มาท่องเที่ยว เคยมา 4 – 5 ครั้ง	0	0	0	5	8	13
เคยมามากกว่า 5 ครั้ง	0	0	3	19	27	49
รวม	0	2	18	209	161	390

จากตาราง 114 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่มาครั้งแรก ส่วนใหญ่ (131 คน จากจำนวน 234 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เคยมา 2-3 ครั้ง ส่วนใหญ่ (54 คน จากจำนวน 94 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เคยมา 4-5 ครั้ง ส่วนใหญ่ (8 คน จากจำนวน 13 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เคยมามากกว่า 5 ครั้ง ส่วนใหญ่ (27 คน จากจำนวน 49 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 209 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 115 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	14.934	9	.093*
Likelihood Ratio	14.828	9	.096
Linear-by-Linear Association	1.985	1	.159
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 115 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.093 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 116 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว
จำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว

		ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
วัตถุประสงค์	ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	0	10	125	120	36	291
หลักของ	ประชุม/ อบรม/	0	1	9	17	9	36
การเดินทาง	สัมมนา/ ดูงาน						
มาท่องเที่ยว	ติดต่อธุรกิจ	0	1	4	10	3	18
	ปฏิบัติราชการ	0	4	0	7	0	11
	เยี่ยมญาติ/ เพื่อน	0	0	5	12	11	28
	ได้รับรางวัล	0	0	0	0	0	0
	อื่น ๆ	0	0	2	4	0	6
	รวม	0	16	145	170	59	390

จากตาราง 116 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามวัตถุประสงค์
หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อท่องเที่ยวหรือพักผ่อน ส่วนใหญ่ (125 คน จากจำนวน
291 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อเข้าร่วมประชุม หรืออบรม หรือสัมมนา หรือดูงาน ส่วนใหญ่
(17 คน จากจำนวน 36 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อติดต่อธุรกิจ ส่วนใหญ่ (10 คน จากจำนวน 18 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อปฏิบัติราชการ ส่วนใหญ่ (7 คน จากจำนวน 11 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อเยี่ยมญาติหรือเพื่อน ส่วนใหญ่ (12 คน จากจำนวน 28 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ส่วนใหญ่ (4 คน จากจำนวน 6 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 170 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 117 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	61.921	15	.000*
Likelihood Ratio	49.485	15	.000
Linear-by-Linear Association	7.575	1	.006
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 117 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 118 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนก
ตามวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว

		สิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
วัตถุประสงค์	ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	2	1	66	124	98	291
หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว	ประชุม/ อบรม/ สัมมนา/ ดูงาน	0	0	9	13	14	36
	ติดต่อธุรกิจ	0	0	6	2	10	18
	ปฏิบัติราชการ	2	0	2	7	0	11
	เยี่ยมญาติ/ เพื่อน	0	0	3	16	9	28
	ได้รับรางวัล	0	0	0	0	0	0
	อื่น ๆ	0	0	0	4	2	6
	รวม	4	1	86	166	133	390

จากตาราง 118 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวจำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อท่องเที่ยวหรือพักผ่อน ส่วนใหญ่ (124 คน จากจำนวน 291 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อเข้าร่วมประชุม หรืออบรม หรือสัมมนา หรือดูงาน ส่วนใหญ่ (14 คน จากจำนวน 36 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อติดต่อธุรกิจ ส่วนใหญ่ (10 คน จากจำนวน 18 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อปฏิบัติราชการ ส่วนใหญ่ (7 คน จากจำนวน 11 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อเยี่ยมญาติหรือเพื่อน ส่วนใหญ่ (16 คน จากจำนวน 28 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ส่วนใหญ่ (4 คน จากจำนวน 6 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 166 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 119 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	51.769	20	.000*
Likelihood Ratio	35.408	20	.018
Linear-by-Linear Association	.028	1	.868
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 119 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 120 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตาม
วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว

		รูปแบบของการท่องเที่ยว					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
วัตถุประสงค์	ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	4	61	148	61	17	291
หลักของ	ประชุม/ อบรม/ สัมมนา/ ดูงาน	0	10	14	8	4	36
การเดินทาง	ติดต่อธุรกิจ	0	2	6	7	3	18
มาท่องเที่ยว	ปฏิบัติราชการ	0	3	5	3	0	11
	เยี่ยมญาติ/ เพื่อน	0	8	8	7	5	28
	ได้รับรางวัล	0	0	0	0	0	0
	อื่น ๆ	0	0	2	2	2	6
	รวม	4	84	183	88	31	390

จากตาราง 120 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวจำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของ
การเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อท่องเที่ยวหรือพักผ่อน ส่วนใหญ่ (148 คน จากจำนวน
291 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อเข้าร่วมประชุม หรืออบรม หรือสัมมนา หรือดูงาน ส่วนใหญ่
ค(14 คน จากจำนวน 36 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อติดต่อธุรกิจ ส่วนใหญ่ (10 คน จากจำนวน 18 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อปฏิบัติราชการ ส่วนใหญ่ (5 คน จากจำนวน 11 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อเยี่ยมญาติหรือเพื่อน ส่วนใหญ่ (16 คน จากจำนวน 28 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับน้อย และปานกลาง ระดับละ 8 คน

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง
มาก และมากที่สุด ระดับละ 2 คน

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 183 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตาราง 121 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	25.428	20	.186*
Likelihood Ratio	25.275	20	.191
Linear-by-Linear Association	7.057	1	.008
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 121 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.186 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 122 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว
จำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว

		โครงสร้างพื้นฐานรอง					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
วัตถุประสงค์	ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	0	12	94	138	47	291
หลักของ	ประชุม/ อบรม/	0	4	6	18	8	36
การเดินทาง	สัมมนา/ ดูงาน						
มาท่องเที่ยว	ติดต่อธุรกิจ	0	0	1	13	4	18
	ปฏิบัติราชการ	0	1	6	2	2	11
	เยี่ยมญาติ/ เพื่อน	0	0	14	11	3	28
	ได้รับรางวัล	0	0	0	0	0	0
	อื่น ๆ	0	0	0	4	2	6
	รวม	0	17	121	186	66	390

จากตาราง 122 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวจำแนกตามวัตถุประสงค์หลัก
ของการเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อท่องเที่ยวหรือพักผ่อน ส่วนใหญ่ (138 คน จากจำนวน
291 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อเข้าร่วมประชุม หรืออบรม หรือสัมมนา หรือดูงาน ส่วนใหญ่
(18 คน จากจำนวน 36 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อติดต่อธุรกิจ ส่วนใหญ่ (13 คน จากจำนวน 18 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อปฏิบัติราชการ ส่วนใหญ่ (6 คน จากจำนวน 11 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อเยี่ยมญาติหรือเพื่อน ส่วนใหญ่ (14 คน จากจำนวน 28 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ส่วนใหญ่ (4 คน จากจำนวน 6 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 186 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 123 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	27.808	15	.023*
Likelihood Ratio	32.329	15	.006
Linear-by-Linear Association	.140	1	.708
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 123 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.023 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 124 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองรับจำแนกตาม
วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว

		โครงสร้างพื้นฐานรองรับ					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
วัตถุประสงค์	ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	0	4	59	134	94	291
หลักของ	ประชุม/ อบรม/ สัมมนา/	0	0	4	19	13	36
การเดินทาง	ดูงาน						
มาท่องเที่ยว	ติดต่อธุรกิจ	0	0	3	8	7	18
	ปฏิบัติราชการ	0	0	3	8	0	11
	เยี่ยมญาติ/ เพื่อน	0	0	1	21	6	28
	ได้รับรางวัล	0	0	0	0	0	0
	อื่น ๆ	0	0	0	4	2	6
	รวม	0	4	70	194	122	390

จากตาราง 124 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองรับจำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของ
การเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อท่องเที่ยวหรือพักผ่อน ส่วนใหญ่ (134 คน จากจำนวน
291 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อเข้าร่วมประชุม หรืออบรม หรือสัมมนา หรือดูงาน ส่วนใหญ่
(19 คน จากจำนวน 36 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อติดต่อธุรกิจ ส่วนใหญ่ (8 คน จากจำนวน 18 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อปฏิบัติราชการ ส่วนใหญ่ (8 คน จากจำนวน 11 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อเยี่ยมญาติหรือเพื่อน ส่วนใหญ่ (21 คน จากจำนวน 28 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ส่วนใหญ่ (4 คน จากจำนวน 6 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 194 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

ตาราง 125 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	19.114	15	.209*
Likelihood Ratio	25.676	15	.042
Linear-by-Linear Association	.356	1	.551
N of Valid Cases	390		

จากตาราง 125 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.209 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 126 แสดงการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน
ในท้องถิ่นจำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว

		วิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น					รวม
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
วัตถุประสงค์	ท่องเที่ยว/ พักผ่อน	0	0	15	167	109	291
ลักษณะ	ประชุม/ อบรม/ สัมมนา/ ดูงาน	0	0	0	15	21	36
การเดินทาง	ติดต่อธุรกิจ	0	0	1	3	14	18
มาท่องเที่ยว	ปฏิบัติราชการ	0	2	2	7	0	11
	เยี่ยมญาติ/ เพื่อน	0	0	0	11	17	28
	ได้รับรางวัล	0	0	0	0	0	0
	อื่น ๆ	0	0	0	6	0	6
รวม		0	2	18	209	161	390

จากตาราง 126 สรุปการประเมินความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ
สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นจำแนกตาม
วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว ดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อท่องเที่ยวหรือพักผ่อน ส่วนใหญ่ (167 คน จากจำนวน
291 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อเข้าร่วมประชุม หรืออบรม หรือสัมมนา หรือดูงาน ส่วนใหญ่
(21 คน จากจำนวน 36 คน) ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อติดต่อธุรกิจ ส่วนใหญ่ (14 คน จากจำนวน 18 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อปฏิบัติราชการ ส่วนใหญ่ (7 คน จากจำนวน 11 คน) ประเมิน
ความพึงพอใจในระดับมาก

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อเยี่ยมญาติหรือเพื่อน ส่วนใหญ่ (17 คน จากจำนวน 28 คน)
ประเมินความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ ทั้งหมด 6 คน ประเมินความพึงพอใจ
ในระดับมาก

และโดยรวมแล้ว มีนักท่องเที่ยวจำแนกตามวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง มาท่องเที่ยว จำนวน 209 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 390 คน ที่ประเมินความพึงพอใจ ในระดับมาก

ตาราง 127 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

	ค่า (Value)	องศาอิสระ (df)	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	105.703	15	.000*
Likelihood Ratio	58.995	15	.000
Linear-by-Linear Association	.187	1	.666
N of Valid Cases	390		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 127 พบว่า ค่า Asymp. Sig. (2-sided) ในแถวสถิติทดสอบไคสแควร์ด้วยวิธีเพียร์สัน (Pearson Chi-Square) เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้ จากตาราง 4.6 – 4.127 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ดังนี้

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว สรุปผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนี้

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ พบว่า

1.1.1 เพศของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

1.1.2 อายุของนักท่องเที่ยวยังมีความสัมพันธ์กับประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว และประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

1.1.3 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวยังไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว และประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

1.1.4 อาชีพของนักท่องเที่ยวยังมีความสัมพันธ์กับประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

1.1.5 รายได้ของนักท่องเที่ยวยังมีความสัมพันธ์กับประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว และประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

1.1.6 ภูมิฐานะของนักท่องเที่ยวยังมีความสัมพันธ์กับประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวยังและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น พบว่า

1.2.1 เพศของนักท่องเที่ยวยังมีความสัมพันธ์กับประเด็นประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว และประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง

1.2.2 อายุของนักท่องเที่ยวยังมีความสัมพันธ์กับประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง และประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

1.2.3 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวยังมีความสัมพันธ์กับประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว และประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

1.2.4 อาชีพของนักท่องเที่ยวยังมีความสัมพันธ์กับประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง และประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว

1.2.5 รายได้ของนักท่องเที่ยวยังมีความสัมพันธ์กับประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง และประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

1.2.6 ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรองและประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว สรุปผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนี้

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ พบว่า

2.1.1 ช่วงเวลาที่เดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว และประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

2.1.2 ระยะเวลาที่พักค้างคืนของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว และประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

2.1.3 จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว และประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

2.1.4 วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว และประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกมนุษย์สร้างขึ้น พบว่า

2.2.1 ช่วงเวลาที่เดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับประเด็นประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง และประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

2.2.2 ระยะเวลาที่พักค้างคืนของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง และประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว

2.2.3 จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง และประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

2.2.4 วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับประเด็นโครงสร้างพื้นฐาน และประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว และประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรอง

บทที่ 5

สรุปผล

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี สามารถสรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรีจำนวน 390 คน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ระดับรายได้ และภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 เพศของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มากที่สุดคือ เพศชาย จำนวน 232 คน (ร้อยละ 66.00) ส่วนเพศหญิง จำนวน 158 คน (ร้อยละ 34.00)

1.2 ช่วงอายุของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรีมากที่สุดคือ ไม่เกิน 25 ปี จำนวน 155 คน (ร้อยละ 39.70) รองลงมา คือ ช่วงอายุ 36-45 ปี จำนวน 83 คน (ร้อยละ 21.30) ช่วงอายุ 26-35 ปี จำนวน 72 คน (ร้อยละ 18.50) ช่วงอายุ 46 - 55ปี จำนวน 57 คน (ร้อยละ 14.60)และมากกว่า 55 ปี จำนวน 23 คน (ร้อยละ 5.90) ตามลำดับ

1.3 ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มากที่สุดคือ ปริญญาตรี จำนวน 205 คน (ร้อยละ 52.60) รองลงมา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 161 คน (ร้อยละ 41.30) และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 24 คน (ร้อยละ 6.20) ตามลำดับ

1.4 กลุ่มอาชีพของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรีมากที่สุดคือ นักเรียนหรือนักศึกษา จำนวน 123 คน (ร้อยละ 31.50) รองลงมา คือ ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว จำนวน 107 คน (ร้อยละ 27.40) พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 88 คน (ร้อยละ 22.60) และข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 72 คน (ร้อยละ 18.50) ตามลำดับ

1.5 กลุ่มระดับรายได้ของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มากที่สุดคือ รายได้ไม่เกิน 15,000 บาท จำนวน 169 คน (ร้อยละ 43.30) รองลงมาคือ รายได้ระหว่าง 15,001-30,000 บาท จำนวน 117 คน (ร้อยละ 30.00) รายได้ระหว่าง 30,001-45,000 บาท จำนวน 59 คน (ร้อยละ 15.10) และรายได้มากกว่า 45,000 บาท จำนวน 45 คน (ร้อยละ 11.50) ตามลำดับ

1.6 ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรีมากที่สุดคือ กรุงเทพฯ และปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี) จำนวน 221 คน (ร้อยละ

56.70) รองลงมา คือ ภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี) จำนวน 58 คน (ร้อยละ 14.90) จังหวัดราชบุรี จำนวน 48 คน (ร้อยละ 12.30) ภาคเหนือ จำนวน 30 คน (ร้อยละ 7.70) และภาคตะวันออก จำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.60) ตามลำดับ

2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว ในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 390 คน ได้แก่ ช่วงเวลาที่เดินทางมาท่องเที่ยว ระยะเวลาพักค้างคืน จำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยว และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว มากที่สุด คือ วันหยุดเสาร์-อาทิตย์ จำนวน 209 คน (ร้อยละ 53.60) รองลง คือ ขึ้นอยู่กับโอกาส จำนวน 128 คน (ร้อยละ 32.80) วันธรรมดา จำนวน 43 คน (ร้อยละ 11.00) และวันหยุดนักขัตฤกษ์ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.60) ตามลำดับ

2.2 นักท่องเที่ยวที่ใช้ระยะเวลาพักค้างคืน มากที่สุด คือ ค้างคืน 1 คืน จำนวน 261 คน (ร้อยละ 66.90) รองลงมา คือ ไม่พักค้างคืน จำนวน 68 คน (ร้อยละ 17.40) ค้างคืน 2-3 คืน จำนวน 52 คน (ร้อยละ 13.30) และค้างคืน 4-5 คืน จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.30) ตามลำดับ

2.3 จำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยว มากที่สุด คือ มาครั้งแรก (ร้อยละ 60.00) รองลงมา คือ เคยมา 2-3 ครั้ง จำนวน 94 คน (ร้อยละ 24.10) เคยมามากกว่า 5 ครั้ง จำนวน 49 คน (ร้อยละ 12.60) และ เคยมา 4-5 ครั้ง จำนวน 13 คน (ร้อยละ 3.30) ตามลำดับ

2.4 วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว มากที่สุด คือ เพื่อพักผ่อน จำนวน 291 คน (ร้อยละ 74.60) รองลงมา คือ เพื่อประชุม หรืออบรม หรือสัมมนา หรือดูงาน จำนวน 36 คน (ร้อยละ 9.20) เพื่อเยี่ยมญาติหรือเพื่อน จำนวน 28 คน (ร้อยละ 7.20) เพื่อติดต่อธุรกิจ จำนวน 18 คน (ร้อยละ 4.60) เพื่อปฏิบัติราชการ จำนวน 11 คน (ร้อยละ 2.80) และเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.60) ตามลำดับ

3. การศึกษา ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยได้ใช้ การคำนวณหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์โดยกำหนดระดับคะแนนและระดับค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจตามลักษณะคำถามที่เป็นแบบมาตรฐานไลเคิร์ต (Likert Scale) โดยกำหนดระดับคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ ได้ผลดังนี้

3.1.1 ประเด็นความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวประเภทที่ได้รับการประเมินความพึงพอใจมากที่สุด คือ ป่า (ค่าเฉลี่ย 4.02 ระดับมาก) รองลงมา คือ ภูเขา (ค่าเฉลี่ย 3.96 ระดับมาก) ลำห้วย หรือลำธาร หรือแม่น้ำ (ค่าเฉลี่ย 3.86 ระดับมาก) ธารน้ำร้อน (ค่าเฉลี่ย 3.37 ระดับปานกลาง) และน้ำตก (ค่าเฉลี่ย 3.19 ระดับปานกลาง) ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว คือ 3.68 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

3.1.2 ประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการประเมินความพึงพอใจมากที่สุด คือ ความสมบูรณ์ของธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย 4.11 ระดับมาก) รองลงมา คือ ความสวยงาม (ค่าเฉลี่ย 3.87 ระดับมาก) และความสะอาด (ค่าเฉลี่ย 3.79 ระดับมาก) โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว คือ 3.92 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.77 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

3.2 ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้ผลดังนี้

3.2.1 ประเด็นความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับการประเมินความพึงพอใจมากที่สุด คือ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ค่าเฉลี่ย 3.61 ระดับมาก) รองลงมา คือ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (ค่าเฉลี่ย 3.47 ระดับมาก) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ค่าเฉลี่ย 3.43 ระดับมาก) การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและศาสนา (ค่าเฉลี่ย 2.90 ระดับปานกลาง) และการท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจ (ค่าเฉลี่ย 2.74 ระดับปานกลาง) ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว คือ 3.23 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

3.2.2 ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวที่ได้รับการประเมินความพึงพอใจมากที่สุด คือ ความสะดวกของการเดินทาง (ค่าเฉลี่ย 4.01 ระดับมาก) รองลงมา คือ การดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ค่าเฉลี่ย 3.85 ระดับมาก) และป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 3.11 ระดับปานกลาง) ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว คือ 3.65 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

3.2.3 ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง (ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหาร) ที่ได้รับการประเมินความพึงพอใจมากที่สุด คือ ที่พักสะอาด ปลอดภัย (ค่าเฉลี่ย 4.08 ระดับมาก) รองลงมา คือ การเดินทางสู่ที่พัก ร้านอาหารมีความสะดวก (ค่าเฉลี่ย 3.99 ระดับมาก) และ สาธารณูปโภคครบถ้วน (ค่าเฉลี่ย 3.95 ระดับมาก) ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านโครงสร้างพื้นฐานรอง คือ 4.01 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

3.2.4 ประเด็นวิธีการดำรงชีวิตของประชาชนท้องถิ่นที่ได้รับการประเมินความพึงพอใจมากที่สุด คือ ความเป็นกันเอง ยิ้มแย้มแจ่มใส (ค่าเฉลี่ย 4.36 ระดับมาก) รองลงมา คือ ความมีน้ำใจช่วยเหลือนักท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 4.24 ระดับมาก) ตามลำดับ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านวิธีการดำรงชีวิตของประชาชนท้องถิ่น คือ 4.29 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้ ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.67 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

3.3 ความพึงพอใจโดยรวมด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

4. ผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย สรุปได้ดังนี้

4.1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว สรุปผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนี้

4.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ ในประเด็นความเป็นธรรมชาติ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และภูมิลำเนา และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ อายุ และรายได้

4.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวและความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และภูมิลำเนา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และภูมิลำเนา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง ได้แก่

อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และภูมิฐานะ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประเด็น
วิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ และภูมิฐานะ

4.2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้าน
ทรัพยากรการท่องเที่ยว สรุปผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติทดสอบไคกำลังสองที่ระดับนัยสำคัญ
ทางสถิติ .05 ดังนี้

4.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและ
ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ พบว่า พฤติกรรม
ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติ
ในประเด็นความเป็นธรรมชาติ ได้แก่ ช่วงเวลาที่เดินทาง ระยะเวลาที่พักค้างคืน จำนวนครั้ง
ที่เคยเดินทางมา และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับประเด็น
สิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ช่วงเวลาที่เดินทาง ระยะเวลาที่พักค้างคืน จำนวนครั้ง
ที่เคยเดินทางมา และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง

4.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและ
ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น พบว่า พฤติกรรม
ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น
ในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว ได้แก่ ช่วงเวลาที่เดินทาง ระยะเวลาที่พักค้างคืน และ
จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมา พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของ
การท่องเที่ยว ได้แก่ ช่วงเวลาที่เดินทาง และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง พฤติกรรม
ที่มีความสัมพันธ์กับประเด็นโครงสร้างพื้นฐานรอง ได้แก่ ช่วงเวลาที่เดินทาง และระยะเวลาที่พัก
ค้างคืน พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ได้แก่
ช่วงเวลาที่เดินทาง ระยะเวลาที่พักค้างคืน และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทาง

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาสามารถสรุปการอภิปรายผลที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการวิจัย ดังนี้ ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ที่ได้รับการประเมินจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนพบว่า สินมรดกทางธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว คือ 3.68 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านสิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว คือ 3.92 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.77 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ขณะเดียวกัน สินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว คือ 3.23 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว คือ 3.65 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านโครงสร้างพื้นฐานรอง คือ 4.01 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และค่าเฉลี่ยความพึงพอใจรายด้านด้านวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนท้องถิ่น คือ 4.29 ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม คือ 3.67 ซึ่งอยู่ในระดับมาก การศึกษานี้สอดคล้องกับ ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ (2546, หน้า 26) ที่กล่าวถึงความพึงพอใจของลูกค้าหลังใช้บริการ และ คอทเลอร์ (Kotler, 1994, pp. 198-199) ที่กล่าวถึงความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ นอกจากนี้ การศึกษานี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สนใจ รัชตวัฒน์กุล (2548, หน้า 130) เรื่องแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทธยา ซึ่งพบว่า พฤติกรรมการมาท่องเที่ยวที่ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับโอกาส ระยะเวลาที่พักอาศัยในเมืองพัทธยาโดยเฉลี่ยในรอบปี พ.ศ. 2546 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่พักค้างคืน และจำนวนครั้งที่เดินทางมาเที่ยวพัทธยามากกว่า 10 ครั้ง ส่วนระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว พบว่าปัจจัยด้านความเป็นธรรมชาติ ปัจจัยด้านสิ่งดึงดูดของแหล่งท่องเที่ยวเมืองพัทธยา ปัจจัยด้านความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวเมืองพัทธยา ปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวเมืองพัทธยา ปัจจัยด้านแหล่งท่องเที่ยวในเชิงประวัติศาสตร์ของเมืองพัทธยา ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานรองของเมืองพัทธยา ปัจจัยด้านวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นของเมืองพัทธยาอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

ผลการศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับ สินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติ อายุ และรายได้มีความสัมพันธ์กับประเด็น สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว สำหรับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น

พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และภูมิฐานะ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และภูมิฐานะมีความสัมพันธ์กับประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และภูมิฐานะมีความสัมพันธ์กับประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรอง เพศ อายุ รายได้ อาชีพ และภูมิฐานะ มีความสัมพันธ์กับประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัฐภูมิ เจียมศรีพงษ์ (2541, หน้า 112) เรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบางแสน พบว่า เพศ อายุ อาชีพ และรายได้มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณหาดบางแสน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลงานวิจัยของ สุวิทย์ กุลาเลิศ (2543, หน้า 108) เรื่องการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ในเขตอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า เพศ อาชีพ อายุ และแหล่งที่มาของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาปัจจัยด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้วยสถิติทดสอบไคกำลังสองที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ช่วงเวลาที่เดินทาง ระยะเวลาที่พักรำคั้งคืน จำนวนครั้งที่เคยเดินทางมา และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกทางธรรมชาติในประเด็นความเป็นธรรมชาติ และประเด็นสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว สำหรับปัจจัยด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น พบว่า ช่วงเวลาที่เดินทาง ระยะเวลาที่พักรำคั้งคืน และจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นในประเด็นรูปแบบของการท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เดินทาง และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมีความสัมพันธ์กับประเด็นโครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เดินทาง และระยะเวลาที่พักรำคั้งคืน มีความสัมพันธ์กับประเด็นโครงสร้างเหนือฐานรอง ช่วงเวลาที่เดินทาง ระยะเวลาที่พักรำคั้งคืน และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมีความสัมพันธ์กับประเด็นวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ รัตนา จันทโย (2546, หน้า 125) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบแรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติแม่วงก์และอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร พบว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ได้แก่ ช่วงเวลาการมาเยือนจำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยว ระยะเวลาที่พักรำคั้งคืน และวัตถุประสงค์ของการเดินทาง

มาท่องเที่ยวการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น การรับรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และผลงานวิจัยของ รุจยา คำพรรณ (2546, หน้า 148) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า พฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช คือ ความถี่ในการเดินทาง และจำนวนครั้งที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี โดยรวมแล้วอยู่ในระดับมาก แต่มีบางประเด็นที่นักท่องเที่ยวให้ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านสินมรดกทางธรรมชาติ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางในบางประเด็นของความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวบางแห่ง ได้แก่ น้ำตก ธารน้ำร้อน โดยผู้วิจัยทำการสังเกตลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวทั้งสองแห่ง พบว่า น้ำตกเก่าชั้นมีความเป็นธรรมชาติถูกทำลายโดยนักท่องเที่ยวและคนในชุมชนจนเสียหายมากพอสมควร จึงขอเสนอแนะ ให้ภาครัฐโดยเฉพาะองค์รปกครองท้องถิ่นควรเข้ามาดูแลควบคุมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ให้กลับคืนสู่สภาพความเป็นธรรมชาติที่สวยงามดังเดิมอีกครั้ง ส่วนธารน้ำร้อนบ่อคลึง พบว่า บริเวณโดยรอบเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้ผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวควรร่วมกันดำเนินการจัดระเบียบภายในแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นสัดส่วน โดยเฉพาะการจัดการภูมิทัศน์ให้เกิดความสวยงามมากขึ้นเนื่องจากธารน้ำร้อนเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยือนอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี นอกจากนี้ ทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ ความหลากหลายของรูปแบบ การท่องเที่ยวในประเด็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และประเด็นการท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจ โครงสร้างพื้นฐานของการท่องเที่ยวในประเด็นป้ายบอกทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว ควรได้รับการสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าวจากหน่วยงานภาครัฐ สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะให้มีการดำเนินการวิจัยด้านฐานข้อมูลเพื่อการท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี และการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสถิตินักท่องเที่ยวโดยจัดเก็บเป็นเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวระดับท้องถิ่นต่อไป

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยพระนคร

บรรณานุกรม

- กรณีย์ ถนอมกุล. (2548). พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงพุทธของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว
ในจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). ผลงานสำคัญของรัฐบาลด้านการกีฬาและ
การท่องเที่ยวในช่วง 6 เดือน. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- คู่มือการพัฒนาและประเมินคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว. (2549). สำนักงานการพัฒนาและ
ประเมินคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สำนักงานการพัฒนาและประเมินคุณภาพ
แหล่งท่องเที่ยว.
- คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2539). โครงการวิจัยตลาด
ท่องเที่ยวในประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2543). ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดบริการสถานรับ
เลี้ยงเด็กในเขตกรุงเทพมหานคร : ความต้องการ รูปแบบ และคุณภาพ.
กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- จิราพร กองทอง. (2540). ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวบริเวณด้าน
ช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ฉันทิช วรรณถนอม. (2547). การวางแผนและการจัดรายการนำเที่ยว. กรุงเทพฯ:
เฟื่องฟ้าพรินต์.
- ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์. (2542). การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เฉลิมเกียรติ เฟื่องแก้ว. (2539). องค์ประกอบการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว.
จุลสารการท่องเที่ยว, 15(2), หน้า 30.
- เดือนรัตน์ รัตนศิริ. (2533). ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในภาคตะวันออก
ตอนล่าง. วิทยานิพนธ์ นศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ธัญวัชร ไชยตระกูลชัย. (2543). Marketing thought : TA กับ CRM. Brand Age. Brand Age,
1(8), 146.
- ธีรภิติ นวรัตน์ ณ อยุธยา. (2549). การตลาดบริการ : แนวคิดและกลยุทธ์. กรุงเทพฯ:
แอดทีฟ พรินท์.

- นิคม จารุมณี. (2544). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2549). ระเบียบวิธีวิจัยทางการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- ประยงค์ เรืองดำ. (2546). การพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- เนาวรัตน์ พลายน้อย (2538). พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย. งานวิจัย. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- ไพฑูรย์ และ วิลาสวงค์ พงศบุตร. (2542). คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์. กรุงเทพฯ: ศูนย์การศึกษาต่อเนื่องแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรสวรรค์ มโนพัฒนะ. (2547). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ภนิดา ชัยปัญญา. (2542). ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมภายใต้โครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรกรรมของจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- มานิช รักษาศรี. (2546). ปัจจัยในการเลือกท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2544). เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวสาขาวิชาวิทยาการจัดการหน่วยที่ 1-7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รัตนา จันทโย. (2546). การศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติแม่वंก และอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

- รัฐวุฒิ เจียมศิริพงษ์. (2541). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อม
บริเวณหาดบางแสน. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- รุจยา คำพรรณ. (2546). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อ
การท่องเที่ยวในจังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ บธ.ม.,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ยุพดี เสตพรรณ. (2543). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวไทย. กรุงเทพฯ: พิศิษฐ์การพิมพ์.
- วศิน อิงคพัฒน์กุล. (2548). วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. นครปฐม:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วาสนา อ่องเยี่ยม. (2546). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วินิจ วีระยางกูร. (2536). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ:
ไอเดียน สโตร์.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2540). สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศิริลักษณ์ อริยบัญญัติ. (2540). ประสิทธิภาพของการใช้สื่อประชาสัมพันธ์โครงการอะเมซิ่ง
ไทยแลนด์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ นศ.ม.,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์. (2546). หลักการตลาด. นครศรีธรรมราช: ศูนย์บรรณสารและ
สื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- ศุภลักษณ์ อังคารกูร. (2548). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. ขอนแก่น: คลังน่านาวิทยา.
- ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัดราชบุรี. (2550). แผนยุทธศาสตร์พัฒนา
การท่องเที่ยวจังหวัดราชบุรี. ราชบุรี: ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการ
จังหวัดราชบุรี.
- สนใจ ราชตวัฒนกุล. (2548). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองพัทยา.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- สุกัญญา เจริญศรี. (2549). การรับรู้และแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวใน 6 จังหวัด
ภาคใต้ฝั่งอันดามัน หลังจากได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติ
(TSUNAMI) ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- สุพรรณิ ชะโลธร (2547). รายงานการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว
จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, กรุงเทพฯ.

สุริยะ วิริยะสวัสดิ์. (2544). ระบบการบริหารจัดการท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

สุวิทย์ กุลาเลิศ. (2543). การศึกษาการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในเขตอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ ศ.ม., มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

เสรี วงษ์ไพจิตร. (2530). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและปีท่องเที่ยวของไทย 2530. จุลสารการท่องเที่ยว, 6(1), 2-3.

สำนักงานปลัดอำเภอสมเด็จ จังหวัดราชบุรี. (2543). เอกสารพิธีเปิดอาคารที่ว่าการอำเภอสมเด็จ จังหวัดราชบุรี. ราชบุรี: สำนักงานปลัดอำเภอสมเด็จ จังหวัดราชบุรี.

Kotler, P. (1994). Marketing, analysis and planning. New Jersey: Prentice Hall.

Mill, R.C. (1990). Tourism : The International Business. New Jersey: Prentice Hall.

Walker, J.R. (2006). Introduction to Hospitality (4th ed.). New Jersey: Prentice Hall.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยพระเชตุвр

ภาคผนวก ก ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามเลขที่

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ศูนย์วิทยบริการกรุงเทพมหานคร

หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว)

รายวิชา 803599 (วิทยานิพนธ์)

แบบสอบถาม

เรื่อง บัณฑิตด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความสัมพันธ์
ต่อความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว กรณีศึกษา อำเภอสวนผึ้ง
จังหวัดราชบุรี

เรียน ท่านผู้กรอกแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลในการทำวิจัยประกอบการศึกษาวិชา
วิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยคำตอบของท่านจะใช้ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการศึกษาเท่านั้น
ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่านครั้งนี้

ชัยเดช ชาวอ่อน

ผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

3. อายุ

() ไม่เกิน 25 ปี () 26-35 ปี

() 36-45 ปี () 46-55 ปี

() มากกว่า 55 ปี

4. อาชีพ

() ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ () พนักงานบริษัทเอกชน

() ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว () นักเรียน/นักศึกษา

5. รายได้เฉลี่ย

() ไม่เกิน 15,000 บาท () 15,001-30,000 บาท

() 30,001-45,000 บาท () มากกว่า 45,000 บาท

6. ภูมิลำเนาของท่าน

() จังหวัดราชบุรี () กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี)

() ภาคกลาง (ยกเว้นราชบุรี) () ภาคเหนือ

() ภาคตะวันออก () ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

() ภาคใต้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริงมากที่สุด

1. ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาเที่ยวสวันมั้งในวันใด

() วันธรรมดา () วันหยุดเสาร์-อาทิตย์

() วันหยุดนักขัตฤกษ์ () ขึ้นอยู่กับโอกาส

2. ระยะเวลาที่พักค้างในอำเภอสวนผึ้งโดยเฉลี่ยสำหรับการมาท่องเที่ยวแต่ละครั้ง
- () ไม่พักค้างคืน () ค้างคืน 1 คืน
- () ค้างคืน 2-3 คืน () ค้างคืน 4-5 คืน
- () ค้างคืนนานกว่า 5 คืน
3. จำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง
- () ครั้งแรก () 2-3 ครั้ง
- () 4-5 ครั้ง () มากกว่า 5 ครั้ง
4. วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยว อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี
- () ท่องเที่ยว/พักผ่อน () ประชุม/อบรม/สัมมนา/ดูงาน
- () ติดต่อธุรกิจ () ปฏิบัติราชการ
- () เยี่ยมญาติ/เพื่อน () ได้รับรางวัล () อื่นๆ

ส่วนที่ 3 การประเมินระดับความพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับความพึงพอใจที่มีต่อปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว		ระดับความพึงพอใจ				
		(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
สินมรดก ทางธรรมชาติ	1. ความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว					
	1.1 ภูเขา
	1.2 น้ำตก
	1.3 ธารน้ำร้อน
	1.4 ป่า
	1.5 ลำห้วย/ ลำธาร/ แม่น้ำ
	2. สิ่งดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยว					
	2.1 ความสมบูรณ์ของธรรมชาติ
	2.2 ความสวยงาม
	2.3 ความสะอาด

ปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว		ระดับความพึงพอใจ				
		(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
สินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้น	1. ความหลากหลายของ รูปแบบการท่องเที่ยว					
	1.1 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (สวนผลไม้สวนดอกไม้ ฟาร์มกล้วยไม้ ฯลฯ)
	1.2 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (เดินป่า พักแรม ฯลฯ)
	1.3 การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (ล่องแก่ง จักรยาน รถขับเคลื่อนสี่ล้อ)
	1.4 การท่องเที่ยวเชิง ศิลปวัฒนธรรมและ ศาสนา(วัด พิพิธภัณฑ หมู่บ้านกะเหรี่ยง)
	1.5 การท่องเที่ยวเชิง เศรษฐกิจ (หนึ่ง ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล ตลาดชายแดน)
	2. โครงสร้างพื้นฐานของ การท่องเที่ยว					
	2.1 การเดินทางสะดวก
	2.2 มีการดูแลความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินแก่นัก ท่องเที่ยว
	2.3 มีป้ายบอกทางแหล่ง ท่องเที่ยว
	3. โครงสร้างพื้นฐานรอง (ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท ที่พัก ร้านอาหาร)					
	3.1 ที่พักสะอาดปลอดภัย
	3.2 การเดินทางสะดวก

ปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว		ระดับความพึงพอใจ				
		(5) มากที่สุด	(4) มาก	(3) ปานกลาง	(2) น้อย	(1) น้อยที่สุด
สินมรดก ที่มนุษย์สร้างขึ้น (ต่อ)	3. โครงสร้างพื้นฐานรอง (ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท ที่พัก ร้านอาหาร) (ต่อ) 3.3 สาธารณูปโภคครบถ้วน
	4. วิถีการดำรงชีวิตของ ประชาชนในท้องถิ่น 4.1 ความเป็นกันเอง ยิ้มแย้ม แจ่มใส 4.2 ความมีน้ำใจพร้อมช่วยเหลือ นักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรการท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข การวิเคราะห์ความคงเส้นคงวาหรือความน่าเชื่อถือ และการทดสอบคำถาม
ที่ตรงตามวัตถุประสงค์งานวิจัย

พิจารณาตาราง Reliability Statistics และ ตาราง Item-Total Statistics มีรายละเอียด
ดังนี้

ตาราง 128 แสดงการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha)	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทดสอบแบบสอบถาม (N of Items)
0.952	30

1. การทดสอบความคงเส้นคงวาหรือมีความน่าเชื่อถือต่อการวัดผลการวิจัยจาก
ตาราง Reliability Statistics พิจารณาค่า Cronbach's Alpha มีค่าเท่ากับ 0.801 (ค่า Cronbach's
Alpha ไม่ควรต่ำกว่า 0.70 เพื่อยืนยันว่าแบบสอบถามนี้มีความคงเส้นคงวาในการวัดผลการวิจัย)
ดังนั้นแบบสอบถามนี้มีความคงเส้นคงวาหรือมีความน่าเชื่อถือต่อการวัดผลการวิจัยเรื่อง
ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีความสัมพันธ์ต่อ
ความพึงพอใจด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว กรณีศึกษาอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

2. การทดสอบว่าคำถามแต่ละข้อตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยหรือไม่

ตาราง 129 แสดงการทดสอบคำถามที่มีความตรงกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

Item	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i21	83.1277	81.008	.548	.817
i22	83.7048	80.214	.449	.805
i23	84.0293	75.319	.374	.798
i24	84.1596	76.268	.350	.809
i311	81.7314	75.141	.431	.791

ตาราง 129 (ต่อ)

Item	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
i312	82.5372	73.572	.377	.792
i313	82.3777	73.606	.413	.790
i314	81.6968	75.865	.383	.793
i315	81.8723	74.634	.403	.791
i321	81.5931	73.789	.523	.787
i322	81.8484	73.393	.560	.785
i323	81.9229	75.847	.375	.793
i411	82.2899	74.724	.490	.789
i412	82.0984	74.228	.536	.787
i413	82.2207	74.583	.472	.789
i414	82.8138	74.669	.348	.801
i415	83.0160	74.826	.327	.803
i421	81.6915	76.518	.318	.795
i422	81.8271	75.050	.405	.792
i423	82.6277	74.330	.347	.794
i431	81.6303	75.828	.417	.792
i432	81.7154	75.191	.415	.791
i433	81.7606	76.039	.350	.794
i441	81.3404	76.582	.405	.793
i442	81.4734	75.423	.432	.791

จากตาราง Item-Total Statistics พิจารณาค่า Corrected Item-Total Correlation ของแต่ละประเด็นคำถาม เพื่อให้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามข้อนั้นว่าตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยควรมีค่า Corrected Item-Total Correlation ไม่ต่ำกว่า 0.30 ไม่เช่นนั้นอาจส่งผลต่อการทดสอบสมมุติฐาน โดยตัวแปรต่าง ๆ แทนข้อคำถามต่อไปนี้

- i21 แทนคำถาม ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาเที่ยวสวนผึ้งในวันใด
i22 แทนคำถาม ระยะเวลาที่พักผ่อนในอำเภอสวนผึ้งโดยเฉลี่ยสำหรับการมาท่องเที่ยวแต่ละครั้ง

- i23 แทนคำถาม จำนวนครั้งของการเดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง
- i24 แทนคำถาม วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวในอ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี
- i311 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกทางธรรมชาติด้านความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวในประเด็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทภูเขา
- i312 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกทางธรรมชาติด้านความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวในประเด็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทน้ำตก
- i313 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกทางธรรมชาติด้านความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวในประเด็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทธารน้ำร้อน
- i314 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกทางธรรมชาติด้านความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวในประเด็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทป่า
- i315 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกทางธรรมชาติด้านความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวในประเด็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทลำห้วยหรือลำธาร หรือแม่น้ำ
- i321 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกทางธรรมชาติด้านสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในประเด็นความสมบูรณ์ของธรรมชาติ
- i322 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกทางธรรมชาติด้านสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในประเด็นความสวยงาม
- i323 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกทางธรรมชาติด้านสิ่งที่ดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวในประเด็นความสะอาด
- i411 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นด้านความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยวในประเด็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
- i412 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นด้านความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยวในประเด็นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- i413 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นด้านความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยวในประเด็นการท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

- i414 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นด้าน
ความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยวในประเด็น
การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและศาสนา
- i415 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นด้าน
ความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยวในประเด็น
การท่องเที่ยวเชิงเศรษฐกิจ
- i421 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นด้านโครงสร้าง
พื้นฐานของการท่องเที่ยวในประเด็นความสะดวกในการเดินทาง
- i422 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นด้านโครงสร้าง
พื้นฐานของการท่องเที่ยวในประเด็นการดูแลความปลอดภัย
ในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยว
- i423 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นด้านโครงสร้าง
พื้นฐานของการท่องเที่ยวในประเด็นป้ายบอกทางไปยัง
แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ
- i431 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นด้านโครงสร้าง
เหนือฐานรองในประเด็นป้ายความสะอาดของที่พัก
- i432 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นด้านโครงสร้าง
เหนือฐานรองในประเด็นป้ายการเดินทางเข้าถึงบริการที่สะดวก
- i433 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นด้านโครงสร้าง
เหนือฐานรองในประเด็นความครบถ้วนของระบบสาธารณูปโภค
- i441 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นด้านวิถีการดำรงชีวิต
ของประชาชนในท้องถิ่นในประเด็นป้ายความเป็นกันเอง ยิ้มแย้ม
แจ่มใส
- i442 แทนคำถาม ความพึงพอใจในสินมรดกที่มนุษย์สร้างขึ้นด้านวิถีการดำรงชีวิต
ของประชาชนในท้องถิ่นในประเด็นป้ายความมีน้ำใจ
พร้อมช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

ภาคผนวก ค ข้อมูลทั่วไปของอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

จากเอกสารพิธีเปิดอาคารที่ว่ากรมอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี เมื่อวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2543 (สำนักงานปลัดอำเภอสวนผึ้ง, 2543, หน้า 1 - 8) ได้กล่าวถึงข้อมูลทั่วไปของ อำเภอสวนผึ้ง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ประวัติของอำเภอสวนผึ้ง

เดิมอำเภอสวนผึ้งเป็นตำบลหนึ่งของอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี เรียกว่าตำบลสวนผึ้งเป็น ตำบลที่กว้างขวาง ทิวทัศน์ดี เต็มไปด้วยภูเขา ป่าไม้ การคมนาคมไม่สะดวก ประชาชน ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยง แบ่งเป็น 16 หมู่บ้าน การปกครองดูแลเป็นไปด้วย ความยากลำบาก รัฐบาลจึงได้ส่งหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ที่ 20 กองอำนวยการรักษา ความปลอดภัยแห่งชาติ (กรป.กลาง) กองบัญชาการทหารสูงสุดประกอบด้วยทหาร 3 เหล่าทัพ และ ข้าราชการพลเรือนซึ่งเป็นผู้แทนของกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ร่วมกันพัฒนาตำบลสวนผึ้ง เป็นการเข้าไปแนะนำความรู้จากเมืองสู่ชุมชนทั้งทางด้านเศรษฐกิจ คมนาคม และการเมือง ตั้งแต่ วันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2511-2514

ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้แบ่งพื้นที่อำเภอจอมบึง โดยตั้งเป็นกิ่งอำเภอสวนผึ้ง ตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2517 และต่อมาได้ยกฐานะเป็น "อำเภอสวนผึ้ง" เมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2526

ที่มาของคำว่า "สวนผึ้ง" เนื่องจากพื้นที่โดยทั่วไปของอำเภอสวนผึ้งมีสภาพแวดล้อม ประกอบด้วยธรรมชาติ ป่าไม้ เทือกเขา และต้นไม้ชนิดหนึ่งที่ชาวบ้านเรียกว่า "ต้นผึ้ง" ซึ่งเป็นต้นไม้ ที่มีเปลือกสีขาวนวล ไม่มีกะพาะหรือลอกให้เห็น มีดอกสีเหลืองสดและมีกลิ่นหอมที่สำคัญ คือ จะมีผึ้งจำนวนมากนับแสนนับล้านตัวชอบมาอาศัยทำรังบนต้นผึ้งนี้เท่านั้น จากคำกล่าวของร้านขายยา หรือพ่อค้าในตลาดราชบุรีจะถามเสมอว่า "น้ำผึ้งได้มาจากป่าไหน" คำตอบที่ได้จากพ่อค้าที่ไปรับ ซื้อออกมาจากป่า คือ "มาจากป่ากะเหรี่ยงโน้น ผึ้งมาทำรังบนต้นผึ้งเป็นร้อย ๆ" ต้นผึ้งนั้นชอบ ขึ้นอยู่ตามฝั่งลำภาชีเป็นกลุ่ม ๆ มีแต่พวกพรานกะเหรี่ยงเท่านั้นที่ตอกท่อยขึ้นไปเอาน้ำผึ้งลงมาได้ ซึ่งน้ำผึ้งเดือนห้าจากป่ากะเหรี่ยงนี้มีชื่อมาก และชาวราชบุรีจะเรียกว่าน้ำผึ้งจากสวนผึ้ง จากนั้น ชื่อของบ้านสวนผึ้งจึงปรากฏเป็นชื่อหมู่บ้านจากกะเหรี่ยงที่ได้นำน้ำผึ้งและของป่าถวายรัชกาลที่ 5 เมื่อคราวเสด็จประพาสถ้ำจอมพลเมื่อปี พ.ศ. 2438 ตำบลสวนผึ้งจึงเป็นตำบล เมื่อตั้งเป็นกิ่งอำเภอ จอมบึง พ.ศ. 2438 สมัยมณฑลราชบุรี

ภูมิปัญญาท้องถิ่นของอำเภอสวนผึ้ง

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในอำเภอสวนผึ้งเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ พบว่า มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่าหลายด้าน ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีการสืบทอดตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งตามการสำรวจพบดังนี้

ด้านประเพณี ประเพณีที่เก่าแก่ของอำเภอสวนผึ้ง คือ ประเพณีกินข้าวห่อ (อั้งหมีถ่อง) ประเพณีกินข้าวห่อเป็นประเพณีที่เก่าแก่ของชาวกะเหรี่ยงที่จัดขึ้นในเดือนเก้าของทุกปี ประเพณีนี้จะเริ่มขึ้นหลังจากชาวกะเหรี่ยงเสร็จสิ้นจากการเพาะปลูกแล้วแต่ยังไม่ถึงฤดูเก็บเกี่ยวและความเชื่อของชาวกะเหรี่ยงเชื่อว่าเดือนเก้าหรือ “หล่าคอก” (ภาษาถิ่น) เป็นเดือนที่ไม่ดี เพราะบรรดาวิญญาณชั่วร้ายของภูตผีปีศาจจะออกหากินและวิญญาณชั่วร้ายนั้นจะกิน “ขวัญ” ที่เร่ร่อนไปไม่อยู่กับเนื้อกับตัวทำให้เจ้าของขวัญนั้นเจ็บไข้และอาจเสียชีวิตได้ ชาวกะเหรี่ยงเชื่อว่าทุกคนเกิดมาต้องมีขวัญและขวัญคือสิ่งที่จะทำให้เจ้าของมีความสุขหรือเจ็บป่วยได้

ประเพณีกินข้าวห่อนั้นจัดขึ้นมาเพื่อเรียกขวัญที่กระเจิดกระเจิงไป ซึ่งชาวกะเหรี่ยงจะจัดไม่พร้อมกันทุกหมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านจะกำหนดกันเองโดยไม่ให้ตรงกับหมู่บ้านอื่น เพื่อให้แต่ละหมู่บ้านได้มีโอกาสเยี่ยมเยียนซึ่งกันและกันทำให้มีการรู้จักกันมากขึ้น ก่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างหมู่บ้าน และเป็นการเปิดโอกาสให้หนุ่มสาวชาวกะเหรี่ยงได้ทำความรู้จักกันซึ่งเป็นโอกาสอันดีที่จะทำให้นุ่มสาวจะได้เพื่อนคู่คิดมิตรคู่ใจเพื่อแต่งงานกัน ชาวกะเหรี่ยงจะกำหนดงานไว้ 3 วัน และสิ่งของที่ใช้ในพิธีกรรมก็มีข้าวห่อ (ทำจากข้าวเหนียวห่อด้วยใบตองเป็นรูปทรงกรวย ยาวประมาณ 3-4 นิ้ว) น้ำจิ้ม (ทำจากมะพร้าวขูดเคี้ยวกับน้ำตาลหรือน้ำผึ้ง) กล้วยน้ำว่าสุกหมากพลู บุหรี่มวนด้วยใบตอง ข้าวปากหม้อ น้ำ เครื่องประดับและด้ายแดงใช้สำหรับผูกข้อมือตอนเรียกขวัญ

ด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ ประวัติความเป็นมาของอำเภอสวนผึ้ง

อำเภอสวนผึ้งเป็นอำเภอที่มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนานเป็นพื้นที่ที่มีบริเวณกว้างขวาง เต็มไปด้วยภูเขาและป่าไม้ การคมนาคมไม่สะดวก ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวกะเหรี่ยงในอดีตนั้น อำเภอสวนผึ้งเป็นป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์เต็มไปด้วยต้นไม้ขนานชนิด มีต้นไม้ชนิดหนึ่งที่มีฝักมาเกาะอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เรียกว่าต้นยวนผึ้ง ชาวบ้านเรียกว่า ต้นผึ้ง ซึ่งเป็นต้นไม้ที่มีลำต้นสูงใหญ่ คล้ายต้นยาง ด้วยสาเหตุนี้เองจึงอาจสันนิษฐานได้ 2 กรณีคือ ชื่ออำเภอสวนผึ้งนั้นอาจมาจากสาเหตุที่มีต้นผึ้งอยู่เป็นจำนวนมาก หรือการเรียกชื่อตามต้นผึ้งที่เรียกว่าต้นยวนผึ้งและกลายมาเป็นสวนผึ้งในปัจจุบัน

ด้านภาษา ได้แก่ ภาษาท้องถิ่น (ภาษากะเหรี่ยง) กะเหรี่ยงเป็นชาวเขาเผ่าแรกที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยกว่า 200 ปีมาแล้ว กะเหรี่ยงในอำเภอสวนผึ้งเป็นกะเหรี่ยงปर्व ซึ่งมีกระจายอยู่

ทั่วไปในภาคตะวันตกของไทย นับตั้งแต่ ตาก จนถึง ประจวบคีรีขันธ์ เนื่องจากเป็นชนชาติที่มีวัฒนธรรมเป็นเวลายาวนาน กะเหรี่ยงจึงมีภาษาเป็นของตนเองทั้งภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษากะเหรี่ยง จัดอยู่ในตระกูลจีนทิเบต (Sino-Tibetan Language Family) ลักษณะภาษาเขียนจะคล้ายคลึงกับภาษาพม่า มอญ อยู่มาก ระบบประโยคของภาษากะเหรี่ยงจะเป็นแบบ ประธาน + กริยา + กรรม หากเป็นประโยคปฏิเสธจะเอาคำว่า ไม่ (เ๊ะ) ไว้ท้ายประโยค

ด้านวรรณกรรม ได้แก่ นิทานพื้นบ้านของชาวกะเหรี่ยงอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรีว่ามีลักษณะเหมือนนิทานพื้นบ้านทั่วไป คือ เป็นเรื่องราวที่ได้รับการถ่ายทอดกันด้วยปากเปล่าหรือแบบมุขปาฐะ นิทานกะเหรี่ยงนั้นมีมานานแล้วโดยการเล่าสืบต่อกันมา โดยไม่ทราบว่ามีใครเป็นคนแต่งหรือคิดค้นขึ้น โดยส่วนใหญ่แล้วผู้อาวุโสภายในบ้านจะเป็นผู้เล่าให้ลูกหลานฟัง จากการศึกษารวบรวมนิทานพื้นบ้านของชาวกะเหรี่ยงได้จำนวน 52 เรื่อง โดยแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ตามแนวการแบ่งต่าง ๆ ดังนี้

นิทานท้องถิ่น (Legend) นิทานประเภทอธิบาย จำนวน 2 เรื่อง นิทานประเภทเกี่ยวกับความเชื่อ จำนวน 4 เรื่อง นิทานประเภทคติสอนใจ จำนวน 22 เรื่อง นิทานปรัมปรา (Fairy Tale) จำนวน 15 เรื่อง นิทานตลก (Tall Tale) จำนวน 6 เรื่อง นิทานเกี่ยวกับสัตว์ (Animal Tale) จำนวน 3 เรื่อง

อย่างไรก็ตาม แม้นิทานที่รวบรวมได้นี้ จะเป็นเพียงส่วนหนึ่งของนิทานกะเหรี่ยงที่มีการเล่าสู่กันฟังอยู่ในอำเภอสวนผึ้ง แต่ก็สามารถสะท้อนสภาพสังคมวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี ด้านการเล่น ได้แก่ การเล่นสะบ้า ชาวกะเหรี่ยงจะเล่นสะบ้าคล้ายกับชาวมอญ อาจมีการรับและการสืบทอดกันมาตั้งแต่อดีต เพราะชาวกะเหรี่ยงมีความผูกพันและอยู่กับชาวมอญมาก่อนที่จะอพยพมาสู่เขตไทย การเล่นสะบ้า มี 2 ประเภท คือ 1) สะบ้าลูกเล็ก 2) สะบ้าลูกใหญ่

วิธีการเล่นจะแบ่งผู้เล่นเป็น 2 ทีม ทีมหนึ่ง ๆ จะมีทั้งหญิงและชายประมาณ 10-15 คน ถ้าแข่งขันกันจะเรียกตามชื่อหมู่บ้าน การแบ่งผู้เล่นเป็น 2 ทีม ก็เพื่อแบ่งเป็นฝ่ายรุกกับฝ่ายรับ โดยฝ่ายรุกจะมีหน้าที่ทอยสะบ้าให้ล้มลง ส่วนฝ่ายรับมีหน้าที่ตั้งสะบ้า การตั้งลูกสะบ้าหันข้างให้ผู้เล่นฝ่ายรุก ซึ่งจะทอยยากขึ้น การตั้งลูกสะบ้าจะตั้งเท่ากับจำนวนผู้เล่นของฝ่ายรุก ฝ่ายรุกจะยืนเรียงหน้ากระดานตรงข้ามกับแถวสะบ้าตัวตั้งที่ฝ่ายรับตั้งไว้ให้ เมื่อกรรมการให้สัญญาณ ฝ่ายรุกจะทอยสะบ้าพร้อม ๆ กัน โดยมีเป้าหมายคือลูกสะบ้าที่อยู่ตรงข้ามกับตน ถ้าลูกสะบ้าใครไม่ล้ม กรรมการจะเรียกเจ้าของให้ทอยใหม่ ถ้าไม่ล้มอีกจะให้สมาชิกคนต่อ ๆ ไป ช่วยทอยให้ล้ม การสิ้นสุดเกมจะยุติเมื่อลูกทอยหมด หรือสมาชิกทอยลูกที่เหลือแต่กลับไปโดนลูกอื่น ๆ ที่ทอยล้มแล้วที่เรียกว่า "จ่า" ถ้าสมาชิกทำจ่าถึง 3 ครั้ง ติดต่อกันก็จะแพ้

ปัจจุบันการเล่นส่ำของชาวกะเหรี่ยงในอำเภอสวนผึ้ง จะมีเฉพาะงานพื้นฟูประเพณี หรือการละเล่นสาธิตให้บุคคลอื่นได้ชมเท่านั้น ซึ่งปกติแล้วจะเล่นส่ำในช่วงวันสงกรานต์ แต่ปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเล่นกีฬาอย่างอื่นแทน เช่น ฟุตบอล ตะกร้อ ทำให้เยาวชนรุ่นหลังไม่รู้จักและ เห็นการเล่นส่ำในอำเภอสวนผึ้งอีก

ด้านความเชื่อ ได้แก่ ความเชื่อเรื่องการเรียกขวัญ และความเชื่อเกี่ยวกับการบูชาต้นไม้ ประจำหมู่บ้าน

ความเชื่อเรื่องการเรียกขวัญกะเหรี่ยงอำเภอสวนผึ้งมีความเชื่อว่าคนเรามีขวัญ ประจำกาย 7 ขวัญ และขวัญจะท่องเที่ยวไปในที่ต่าง ๆ สาเหตุที่ขวัญท่องเที่ยวนี้เองเป็นเหตุให้ เจ้าของเจ็บไข้ได้ป่วย ถ้าเผอิญวันนั้นไปเจอกับขวัญหรือวิญญาณภูติผีปีศาจ ขวัญหรือผีนั้นก็จับ เอาไว้ทำให้เจ้าของขวัญเกิดการเจ็บป่วยได้ ดังนั้น จึงต้องมีการเรียกขวัญให้กลับคืนมา

ความเชื่อเกี่ยวกับการบูชาต้นไม้ประจำหมู่บ้าน ชาวกะเหรี่ยงในอำเภอสวนผึ้งยังคงรักษา ประเพณีความเชื่อในเรื่องเจ้าป่าเจ้าเขาไว้อย่างต่อเนื่องและมั่นคงถึงทุกวันนี้ชาวกะเหรี่ยงทุก หมู่บ้านจะมีต้นไม้ใหญ่ซึ่งเชื่อถือต่อ ๆ กันมาว่าเป็นที่สถิตยของเจ้าที่เจ้าทาง ที่รักษาความสงบ สุขแก่หมู่บ้านและลูกบ้านทุกคน ต้นไม้ใหญ่ดังกล่าวจะเลือกบริเวณที่อยู่ทางด้านทิศตะวันออกของ หมู่บ้านและมีวิธีการเลือกต้นไม้ที่จะกราบไหว้ต่างกัน และบอกไม่ได้ว่าทำไมจึงเลือกต้นไม้ต้นนี้ แต่ก็ได้มีการกราบไหว้สืบทอดกันมาดังเช่น หมู่บ้านบ้านบ่อ จะเลือก ต้นตะโกบริเวณหน้าวัดบ้านบ่อ หมู่บ้านทุ่งแฝกจะมี 2 ต้น เพราะหมู่บ้านแบ่งออกเป็น 2 ส่วน บ้าน ทุ่งแฝกตอนล่างจะกราบไหว้และ ทำพิธีที่ต้นยวนผึ้ง (ต้นผึ้ง) บ้านทุ่งแฝกตอนบนจะกราบไหว้และทำพิธีที่ต้นมะค่าโมง บ้านห้วยคลุม จะกราบไหว้และทำพิธีที่ต้นเสลา บ้านสวนผึ้งจะกราบไหว้และทำพิธีที่ต้นตะโก บ้านห้วยแห้งจะ กราบไหว้และทำพิธีที่ต้นขี้หนอนและต้นยวนผึ้ง และบ้านท่ามะขามจะกราบไหว้และทำพิธี ที่ต้นตะโก

ด้านกลุ่มชาติพันธุ์ ได้แก่ ชนชาติกะเหรี่ยง ในพื้นที่จังหวัดราชบุรี มีชาวกะเหรี่ยงอาศัยอยู่ บริเวณแถบตะวันตกของจังหวัดอันเป็นพรมแดนติดต่อกับประเทศพม่าในพื้นที่อำเภอสวนผึ้ง พื้นที่ กิ่งอำเภอบ้านคา ที่ตำบลบ้านบึง ตำบลบ้านคา เขตอำเภอปากท่อ ที่ตำบลยางหัก ส่วนใหญ่ กะเหรี่ยงเหล่านี้เป็นกะเหรี่ยงโปร้ หรือตะเลง เดิมมีหลักแหล่งในลุ่มน้ำอรวดีเมื่อประมาณ 200 ปีเศษ ถูกพม่ารุกรานจึงพากันหนีข้ามเทือกเขาตะนาวศรีเข้าเขตชายแดนไทยทางด้านอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ต่อมาได้แยกย้ายไปอยู่ที่จังหวัดราชบุรีและจังหวัดนครปฐม ที่จังหวัดราชบุรีนั้น ชาวกะเหรี่ยงตั้งบ้านเรือนครั้งแรกที่ บ้านหนองนกกะเหรี่ยง (บ้านหนองนกกระเรียน อำเภอจอมบึง ในปัจจุบัน) อยู่มาระยะหนึ่งถูกคนไทยรุกรานประกอบกับประสบภัยแห้งแล้งจึงอพยพไปยังที่ต่าง ๆ

พวกหนึ่งแยกกลางทางได้ตั้งบ้านเรือนอยู่ตามเชิงเขาต้นแม่น้ำเพชรบุรีส่วนอีกพวกหนึ่งขึ้นไปทางตะวันตกจนถึงแม่น้ำลำภาชีตั้งบ้านเรือนอยู่ในอำเภอสวนผึ้งจนถึงปัจจุบัน ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อำเภอสวนผึ้งนั้นมีธรรมชาติที่สมบูรณ์เต็มไปด้วยสัตว์ป่านานาชนิดที่

ยังหลงเหลือให้คนรุ่นหลังได้ชื่นชมในความงามอยู่โดยเฉพาะช่วงเดือนมีนาคม-มิถุนายน มีฝนตกลงมาตลอดทำให้ป่าเขตร้อนของอำเภอสวนผึ้งมีชีวิตชีวาสร้างสรรค์ให้ธรรมชาติสดใสดูได้จากต้นไม้ใบไม้ที่เขียวชอุ่มออกดอกบานสะพรั่งสองข้างทางมีทิวเขาสลับซับซ้อนมีก้อนเมฆไหลเป็นหย่อม ๆ ในตอนเช้า ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสถานที่ท่องเที่ยวของอำเภอสวนผึ้งนั้นมีมากมายและสวยงามทำให้ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเที่ยวอำเภอสวนผึ้ง จนทำให้อำเภอสวนผึ้งเป็นที่รู้จักมากขึ้นจนได้ชื่อว่าเป็นราชินีแห่งภาคตะวันตก

ด้านอาชีพ อาชีพทางการเกษตร ได้แก่ สวนส้มโอ ส่วนมากทำในพื้นที่ตำบลสวนผึ้ง หมู่ที่ 6 บ้านห้วยคลุ้ม สวนพุทรา ส่วนมากทำในพื้นที่ตำบลตะนาวศรี หมู่ที่ 1 บ้านสวนผึ้ง ไร่สับปะรด ส่วนมากทำในพื้นที่ตำบลท่าเคย หมู่ที่ 2 บ้านวังน้ำเขียว หมู่ที่ 4 บ้านชัยหนองหมี และตำบลป่าหวาย หมู่ที่ 1 บ้านห้วยทราย หมู่ที่ 2 บ้านกล้วย และหมู่ที่ 5 บ้านหนองหม้อข้าว ไร่นาสวนผสม ส่วนมากทำในพื้นที่ตำบลสวนผึ้ง หมู่ที่ 3 บ้านผาปกและหมู่ที่ 8 บ้านตะโกกลาง อาชีพด้านหัตถกรรม ได้แก่ อาชีพทอผ้าพื้นเมือง แต่เดิมนั้นชาวกะเหรี่ยงทอผ้าใส่เอง แต่ปัจจุบันไม่ได้ทอใส่เองและทอขายเป็นอาชีพ แต่ก็ยังพบว่ายังมีทอขายเป็นอาชีพอยู่เพียงบ้านเดียว คือบ้านนายวุฒิ บุญเลิศ อยู่ที่ หมู่ที่ 1 ตำบลสวนผึ้ง อาชีพสานเข่ง ส่วนมากจะสานเข่งเพื่อนำไปขายมีการสานอยู่ทั่วไปในทุกตำบลกระจายไปตามแต่ละตำบลของอำเภอสวนผึ้ง อาชีพทำไม้กวาดดอกหญ้า ได้มีการริเริ่มทำขึ้นที่บ้านผาปก หมู่ที่ 3 ตำบลสวนผึ้ง

ด้านบุคคลสำคัญ ได้แก่ คนเก่าแก่ของหมู่บ้าน ผู้นำท้องถิ่น ผู้รู้ในท้องถิ่น

ด้านสุขภาพอนามัย ได้แก่ การใช้สมุนไพรในการรักษาโรค การใช้สมุนไพรรักษาโรคและประกอบพิธีกรรมของชาวบ้าน มีความจำเป็นในวิถีชีวิตเมื่อครั้งอดีต การรักษาพยาบาลต้องพึ่งพากันเอง โดยพ่อหมอประจำหมู่บ้านและปัจจัยที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการรักษาในพิธีกรรมและความเชื่อก็คือพืช ซึ่งมีพืชที่ทำเป็นยาสมุนไพรมีมากมายทั้งที่ได้มาจากป่าหรือที่ปลูกไว้รอบ ๆ บ้านยกตัวอย่างเช่น ขมิ้น ใช้เป็นทั้งยารักษาโรคผื่นคัน ต้มน้ำดื่มสำหรับหญิงที่เลือดลมไม่ดี ตำให้ละเอียดผสมพอกแผลสด เถาวัลย์แดงเป็นพืชเถาขึ้นทั่วไปในป่าใช้ได้ทั้งสดทั้งแห้ง ส่วนใหญ่นิยมต้นสดโดยเอาทุกส่วนมาต้มน้ำดื่มขณะร้อนสรรพคุณเป็นยาบำรุงเรื่องการปวดเอว ปวดตามข้อ ปวดหลัง และแก้เลือดลมของ ผู้หญิงด้วย ฯลฯ ผู้ที่มีความรู้ทางด้านสมุนไพรและการรักษาโรคแผนโบราณที่ชาวอำเภอสวนผึ้งให้การยอมรับ ได้แก่ ลุงบุญธรรม ลุงลิ่ง ลุงวัน แซ่แต้ และลุงจ๋อง จับไปรย

จากที่กล่าวมาทั้งหมดเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญของอำเภอสวนผึ้งนั้น มีคุณค่าและมีประโยชน์อย่างยิ่ง สมควรจะได้รับ การถ่ายทอดให้กับเยาวชนรุ่นหลังได้รู้จักเรียนรู้และสืบทอดความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นนี้สืบไป หากมิได้มีการถ่ายทอดให้กับคนรุ่นหลังได้เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเหล่านี้ ก็จะสูญหายไปพร้อมกับวันเวลาและบุคคลผู้ทรงภูมิปัญญา

ทรัพยากรการท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

กิ่งอำเภอบ้านคากิ่งอำเภอบ้านคาเป็นกิ่งอำเภอน้องใหม่ที่ไม่ค่อยเป็นที่รู้จักมากนัก ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของตัวเมืองราชบุรี มีพื้นที่ติดชายแดนไทย-พม่า มีความโดดเด่นในความเป็นแหล่งธรรมชาติที่สมบูรณ์และบริสุทธิ์ ทำทายนักท่องเที่ยวผู้ลุ่มหลงในไพรกว้างแหล่งท่องเที่ยวในไพรกว้างแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ได้แก่

1. ธารน้ำร้อนบ่อคลึง เดินทางจากตัวอำเภอสวนผึ้งไปประมาณ 5 กิโลเมตร จะพบแยก เข้าสู่ธารน้ำร้อนบ่อคลึงตรงไปอีก 10 กิโลเมตร บ่อคลึงเป็นธารน้ำร้อนธรรมชาติที่มีต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาตะนาวศรี จะมีน้ำไหลอยู่ตลอดปี เป็นน้ำร้อนบริสุทธิ์ อุณหภูมิของน้ำประมาณ 120-136 องศาฟาเรนไฮต์ ในช่วงฤดูหนาวยามเช้าไอน้ำร้อนจะลอยกรุ่นเป็นหมอกสวยงาม มีบ่อน้ำร้อนและสระน้ำสำหรับอาบน้ำร้อนธรรมชาติ เปิดทุกวัน จันทร์-ศุกร์ ตั้งแต่เวลา 08.00-17.00 น. วันเสาร์-อาทิตย์ เปิดเวลา 08.00-18.00 น. ค่าผ่านประตู 5 บาท สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 0-3271-1086

2. น้ำตกเก้าชั้น หรือ เก้าโจน (เก้ากระโจน) ตั้งอยู่ที่บ้านห้วยผาก หมู่ 7 ตำบลผาผึ้ง เลี้ยวจากธารน้ำร้อนบ่อคลึงไปประมาณ 1 กิโลเมตร เป็นน้ำตกขนาดกลาง มีความสูง 9 ชั้นตกจากหน้าผาสูงกลางหุบเขา มีน้ำตลอดปี ปริมาณน้ำจะมากในชั้นบน ๆ หินบริเวณน้ำตกเป็นหินแกรนิต แต่เดิมน้ำตกนี้รู้จักกันเฉพาะในกลุ่มชาวกะเหรี่ยง ต่อมาบริษัทต่างชาติเข้ามาจับสัมปทานเหมืองแร่เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2484 ต่อมาเมื่อหมดสัมปทาน ทางอำเภอและ กลุ่มองค์กรท้องถิ่น จึงได้เข้ามาดูแลพื้นที่ การเดินไปชมน้ำตก จากลานจอดรถเดินเท้าต่อไปอีกประมาณ 500 เมตร จะถึงบริเวณน้ำตก ชั้นล่าง ซึ่งสามารถเดินเท้าขึ้นไปถึงชั้นสุดท้ายได้ระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณ 2-3 ชั่วโมง ค่าเข้าชม รถยนต์ รถตู้ รถกระบะ คันละ 30 บาท รถบัล 100 บาท

3. โป่งยุบ ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ 99 หมู่ 6 บ้านท่าเคย ตำบลท่าเคย อยู่ในพื้นที่ของชาวบ้าน เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีลักษณะแปลกตา ในเนื้อที่ประมาณ 60 ไร่ เกิดจากการยุบตัวของแผ่นดินทำให้เกิดลักษณะโตรกผาคคล้ายกับแพะเมืองผีจังหวัดแพร่ เปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 06.00-18.00 น. อัตราค่าเข้าชมคันละ 30-50 บาท เดินทางเป็นหมู่คณะสามารถแจ้งล่วงหน้าก่อนเข้าชม โดย โทร.0-1256-2550 การเดินทาง ไปตามทางหลวงหมายเลข 3087

(จอมบึง-สวนผึ้ง) บริเวณกิโลเมตรที่ 26-27 ก่อนถึงตัวอำเภอสวนผึ้ง 5 กิโลเมตร มีทางแยก ซ้ายไป อีกระมาณ 3.6 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาไปอีก 500 เมตร

4. พิพิธภัณฑ์ภโวทัย หรือ สวนภูมิปัญญาชาวบ้าน จากหน้าสถานีตำรวจสวนผึ้งแยก ซ้ายไปประมาณ 2 กิโลเมตร ผ่านวัดสวนผึ้งแล้วแยกขวาข้ามสะพานไปก็จะถึงพิพิธภัณฑ์ ซึ่งอยู่ทางซ้ายมือลักษณะเป็นเรือนไทยประยุกต์ รวบรวมวัตถุโบราณในอดีต รถม้า รวมทั้ง พันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับของไทยชนิดต่างๆ เปิดให้เข้าชมทุกวันเสาร์-อาทิตย์ และวันนักขัตฤกษ์ เวลา 09.00 น.- 17.00 น. ค่าเข้าชมสำหรับชาวไทยและชาวต่างประเทศ ผู้ใหญ่ 20 บาท เด็ก 10 บาท นอกจากนี้ ยังมีบ้านพักให้บริการนักท่องเที่ยว

5. อุทยานธรรมชาติวิทยา ตามพระราชดำริตั้งอยู่ในบริเวณเทือกเขาตะนาวศรี มีพื้นที่ 132,905 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ในเขตตำบลสวนผึ้งและตำบลตะนาวศรี สร้างขึ้นตามพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟู พื้นที่ป่า และเป็นแหล่งความรู้สำหรับเยาวชน และประชาชนทั่วไป ภายในอุทยานฯ มีสิ่งที่น่าสนใจ อาทิ ศาลา ข้อมูลธรรมชาติวิทยา รวบรวมข้อมูลทั่วไปของอุทยานธรรมชาติวิทยา สังคมศาสตร์ กายภาพและทางชีวภาพโดย จัดแสดงในรูปแบบของนิทรรศการ สิ่งตีพิมพ์ วัสดุทัศน และมีห้องสมุด ที่สามารถค้นหาข้อมูลทางสิ่งแวดล้อมได้ และยังมีร้านจำหน่ายของที่ระลึกหนังสือไปสการ์ด เกี่ยวกับอุทยานธรรมชาติวิทยาและหนังสือพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตลอดจนผลิตภัณฑ์ในโครงการส่งเสริม สถานที่พัก อุทยานฯ มีบ้านพักไว้ให้ สำหรับนักวิชาการและเยาวชนที่เข้าค่ายสิ่งแวดล้อมศึกษา จำนวน 3 หลัง พักได้ 2-30 คน ราคา 50บาท/คน/คืน หรือ 1 หลัง ราคาคืนละ 600 บาท มีเต็นท์ให้เช่า พักได้ 2 คน จำนวน 20 หลัง ราคา 50 บาท/คน/คืน

6. ประเพณีกินข้าวห่อ หรือ อั้งหมีทองจัดขึ้นในช่วงเดือนเก้า เป็นพิธีสู่ขวัญ ชาวกะเหรี่ยงถือว่าเดือนเก้าเป็นเดือนไม่ดี บรรดาวิญญาณชั่วร้ายจะออกหากินและกิน "ขวัญ" ทำให้เจ็บป่วยหรืออาจถึงแก่ชีวิต พิธีนี้นิยมจัดในวันขึ้น 15 ค่ำ แต่ถ้าบางบ้านไม่สะดวกก็เปลี่ยน เป็นวันอื่นก็ได้ในเดือนเก้า ในพิธีมีการ "ต้มข้าวห่อ" เลี้ยงกัน "ข้าวห่อ" คือ ข้าวเหนียวห่อเป็นกรวย แล้วนำมาต้มให้สุกคล้ายขนมจ้ำง สมัยก่อนเวลารับประทานใช้จิ้มน้ำผึ้ง ปัจจุบันใช้จิ้มมะพร้าวขูด ในวันต้มข้าวห่อนี้จะมีพิธีสู่ขวัญด้วย เริ่มด้วยการเคาะไม้เป่าแคน เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน จากนั้น ผู้เฒ่าผู้แก่ในครอบครัวจะใช้เชือกแดงผูกข้อมือให้ลูกหลานเพื่อความเป็นสิริมงคล

ประวัตผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล ชัยเดช ชาวอ่อน
วัน เดือน ปี เกิด 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2512
ที่อยู่ปัจจุบัน 107/2 ม.5 ต.บ้านคา อ.บ้านคา จ.ราชบุรี 70180
ที่ทำงานปัจจุบัน บริษัท สวณผึ้งแลนด์ จำกัด และร้านอาหาร ฮันนี่ ซีนส์ สเตค แอนด์ บาร์
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ผู้จัดการทั่วไป บริษัท สวณผึ้งแลนด์ จำกัด
เจ้าของธุรกิจร้านอาหาร ฮันนี่ ซีนส์ สเตค แอนด์ บาร์

ประสบการณ์การทำงาน
พ.ศ. 2550 – ปัจจุบัน เจ้าของธุรกิจร้านอาหาร ฮันนี่ ซีนส์ สเตค แอนด์ บาร์
พ.ศ. 2535 – ปัจจุบัน ผู้จัดการทั่วไป บริษัท สวณผึ้งแลนด์ จำกัด
พ.ศ. 2534 – 2535 มัคคุเทศก์ทั่วไป (ต่างประเทศ) อีสระ และวิทยากร

ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2550 ศศ.ม. (การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยนเรศวร
พ.ศ. 2546 ศศ.บ. (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง